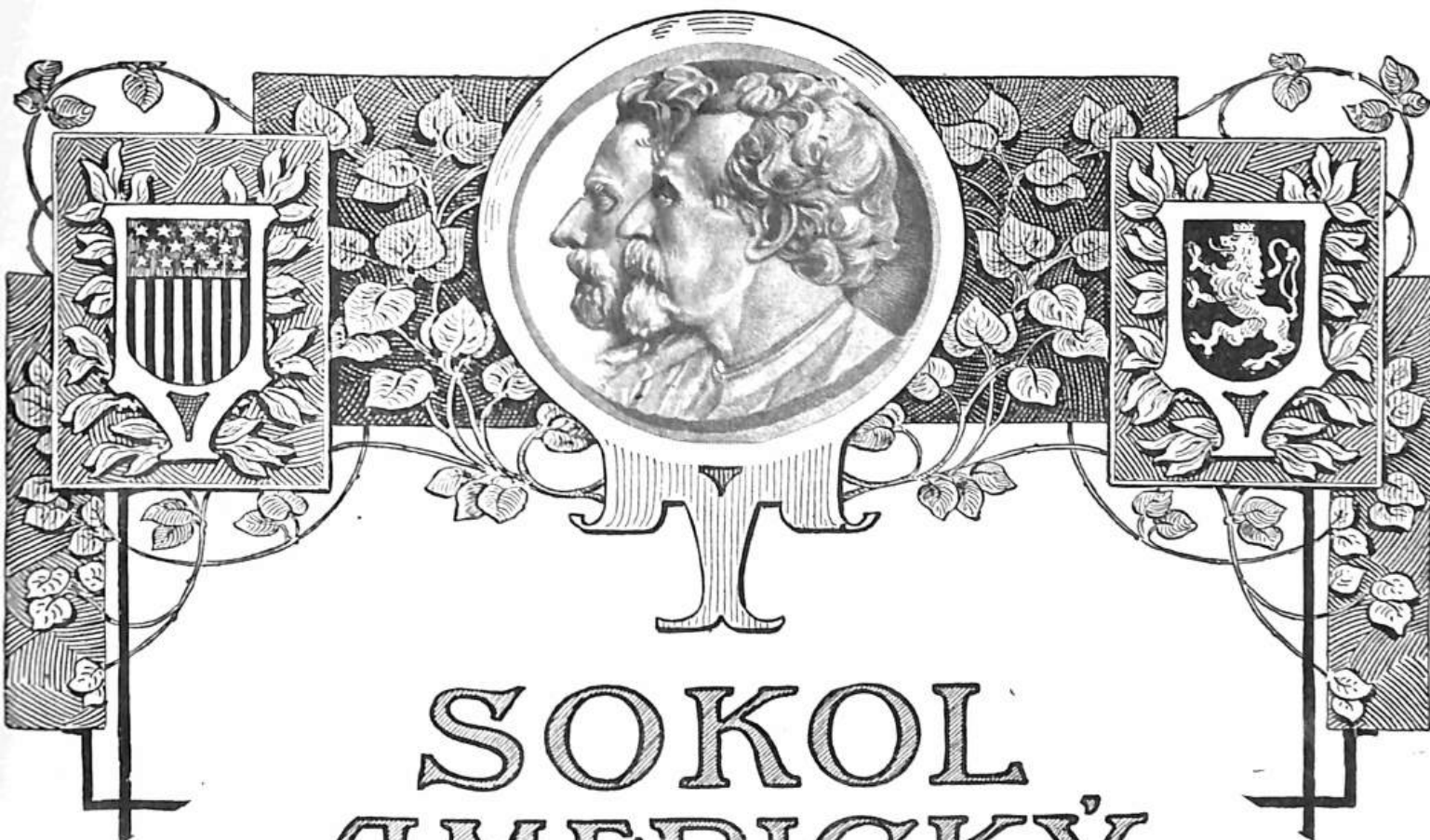

SOKOL AMERICKÝ.

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

OBSAH:

Q. M. Vyskočil: Sokolům. — Karel Hujer: Postavení člověka ve vesmíru. — Dr. L. Stolf: Bystrozrakost ženy. — Čfnský list o Sokolstvu. — Dr. Ant. Mueller: Učme naše ditky češtině. — O. Kudrnovský: Proč atleti starého Řecka nezanechali nám světové rekordy. — Štíbr-Chynavský: Bratrství v Sokole. — Fráňa Klepal: Pohližejme s úctou k našim zasloužilým činitelům! — K. Bernreiter: Za bratrem Janem Hillerem. — Dobrá duše. — O nás pro nás. — Jan J. Hrbek: Z dávných dob. — Ženám a dorostenkám! — Emil Svoboda: Jindřich Fuegner. — Ludvík Beethoven. — In Memoriam. — Koutek dopisovatelský. — Zápisy a zprávy činovníků. — Tělocvičná hlídka: Cvičitelstvu. — Mezisletové závody A. O. S. — Cvičitel-vzdělavatel. — Br. Franta Příhoda. — Odkaz náčelníka Č. O. S. br. Jindry Vanička. — Všeľicos. — Cvi-čení pro 20 cvičenek. — Tělocvičná výchova naší a řecké ženy. — Upozornění.

OFFICE: 2146-2150 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Entered as Second-Class Matter January 14th, 1904, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3rd, 1879

1927

NO. 12.

A P R I L

VOL. 48.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUBL. CO.,
2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the American Sokol Union.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V CHICAGU, ILL.

Pořadatel:

Editor:

DR. L. STOLFA, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION

Předplatné \$1.00 ročně

\$1.00 per year

Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné přijímá jednatel Výkonného Výboru A. O. S.

JARKA KOŠAŘ, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 2146 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Noví, vystoupí a vyloučení členové.

— Těl. Jed. Sokol San Francisco, Calif. — Přijati: Karel Novák, Josef Rouček, Josef Kubovčík, Josef J. Svoboda, Václ. Svoboda, Jan Vomáčka.

— Těl. Jed. Sokol Los Angeles, Calif. — Přijati: Ed G. Tyra, A. A. Bok, Jar. Kreisl, Josef J. Dubský, Vitouš Stefa.

— Těl. Jed. Sokol Tábor, Oak Park, Ill. — Odstoupili: V. F. Čermák, Vác. Říha, R. Bukovský, Joseph Svoboda.

— Sokol Hawthorne, Cicero, Ill. — Zemřel: Jan Páv. — Přistoupili: Jan Hnilica, Jan Hvizdák.

— Těl. Jed. Sokol Berwyn, Ill. — Přijati: Václ. Hynek, Jos. Vokáč, Fr. Stechmüller, Jiří Pechar, Fr. Štěrbá, Jar. Modrý, Boh. Hlaváček, Jind. Vydra, Karel Hořejš ml., Arthur Rákosník, Jind. Smach, Arnošt Skala, Václ. Nechvátal.

— Těl. Jed. Sokol East St. Louis, Ill. — Přijati: Hedvika Cates, Jindřich Staroba. — Odstoupil: Josef Raley.

— Těl. Jed. Sokol Edwardsville, Ill. — Odstoupil: Albert Meek.

— Sokolice Slávké, Cicero, Ill. — Přijati: Lib. Růžička, Alb. Pliml, Frant. Moravec, Anna Vopička, Marie Taluzek, Eleanor Jiříček, Anna Vachrloun, Alice Fencel, Mabel Smetana, Růžena Smetana, Růžena Nekolný, Marie Římek, Anastazie Kolář, Jos. Ondráček, Lil. Neydl, Emil Potužák, Adela Adamec, Emil. Andrlé, Mae Karel, Adela Hroudá, Helena Friemel, Grace Velát, Růžena Nový, Helena Lempere, Emil Moravec, Grace Prachař, Marg. Milčinský, Lil. Žaloudek, Lil. Pertl, Anežka Vavák, Lil. Kolacki, Anna Agate, Ella Radke, Mar. Šajner, Mar. Schuza, Barb. Šefl, Beatrice Láská, Mar. Pazderník, Mar. Kopp, Laura Bílek, Louise France. — Vystoupili: Anna Neydl, Alb. Pospíšil, Betty Čermák, Irena Kopčák, Anna Dvořák, Hattie Martiny, Tillie Hrubý, Bessie Hrubý, Mar. Kašpar, Růžena Černý, Mar. Gorzomini, Mar. Teplan. — Vyloučeny pro neplacení příspěvků: Lil. Ráha, Hel. Věneček, Růžena Štulík, Olga Sadílek, Hel. Marek, Leop. Smrž, Růžena Shaw, Mild. Gregor.

— Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Přijati: Rich. Hromádka, Boh. Havránek, Václ. Frolík, Emil Šafář.

— Sokol Čechie, Chicago, Ill. — Přijati: Tomáš Hájek, Jan Kouba, Joseph Polz.

— Sokolky Town of Lake. — Odstoupila: Bož. Stegeman.

— Plzeňské Sokolky. — Přijaty s přestupní listinou: Hermína Homolka od T. J. S. Dallas, Tex.; Pl. Albína Toužimská, pl. Josephine Hnetovský, Marie Knita, Frances Knita, Henrietta Lempere, Evelyn Hošna, Blanche Dobias, Anna Končal. — Čestně odstoupily: Edith Petrtyl-Hák, Ottilie Pipeš, Marie Beran, Marie Červenka. — Vyloučeny pro neplacení: Rose Jelínek, Anna Kieta, Emily Plašek. — Zemřely: Božena Schneeberger, Jennie Jelínek.

— Sokolice Baltimore, Md. — Přijaty: Vic. Hershel, Louisa Tuček, Jarmila Víla. — Vystoupila: Hermína Hacker.

— Sokol Slovanská Lipa, St. Louis, Mo. — Přijat: Vác. Sprk. — Zemřeli: Jan Marshalek, Vác. Režábek.

— Těl. Jed. Sokol St. Paul, Minn. — Vyloučeny: Beatrice Novák, Helen Paleček, Sylvia Prachař, Met. Pokladník, Ulrich Rak.

— Sokolská Jed. Owatonna, Minn. — Odstoupil: Wm. Kovář.

— Těl. Sbor Dívek a Paní, Newark, N. J. — Přijaty: Marie Kačirek, Pavla Wojtech. — Odstoupila: Marie Švach.

— Těl. Jed. Paní a Dívek, Schenectady, N. Y. — Vystoupila: Božena Vávra.

— Těl. Jed. Sokol Schenectady, N. Y. — Vystoupil: Rud. Brinský. — Zemřel: Antonín Sedina.

— Těl. Jed. Sokol Dodge, Neb. — Přijati: Anton Hromek, Jerry Kadlec, Lada Vlach.

— Těl. Jed. Sokolky Tyrš, Omaha, Neb. — Přijaty: Marie Aleš, Marie Hromek, Marie Kučera, Helena Chodek, pl. Božena Cechmánek, pl. Anna Kotlík, pl. Matilda Andrlé, pl. Matilda Kopecký, pl. Frances Hladík, pl. Josephine Belda, Marie Barta, pl. Josefa Halouška. — Vystoupily: Agnes Citta, pl. Augusta Hrubý, pl. Božena Kocourek, pl. Františka Kocourek.

— Jed. Sokolic Libuše, So. Omaha, Neb. — Přijaty: Marie Beran, Marie Karlík, Anna Hrbek. — Vyloučeny: Karolína Machezek, Marie Mašek.

— Těl. Jed. Sokol Kingfisher, Okla. — Vystoupili: Ed. Smola, Otto Zalabák, Emma Zalabák, Fr. Forman. — Vyloučení: Fr. J. Lukášek, Marie Lukášek.

— Těl. Jed. Sokol Seaton, Tex. — Vyloučení: Tomáš Elles, John S. Kotrba.

— T. J. Paní a Dívek, Milwaukee, Wis. — Odstoupily: Marie Louc, Milada Hird, Sylvia a Vlasta Steker, Mamie Janeček, Libbie Kresnička, Bessie Porinský. — Přijaty: Paulina Škopek, Aloisie Černý, Mildred Krejčí, Julie Krejčí.

Pošta hlásí chybné adresy.

Illinois, Berwyn—Emil a R. Kec, 6339 W. 22nd St.; Marie Stojetz, 2535 So. Scoville.

Illinois, Chicago—Václ. Bambas, 4526 W. 24. Pl.; Frank Homolka, 2831 So. Lawndale Ave.; Anna Kokoska, 3315 W. 23. St.; Boh. Krabec, 2652 S. Harding Ave.; George Sobota, 1624 So. Loomis St.; Miloš Vilim, 2353 S. Central Park Ave.

Maryland, Baltimore—Karel Neuman, 579 N. Bouldin.

Nebraska, Omaha—Wm. M. Novák, 5422 1. 22nd.

New York, New York City—Fr. Turek, 502 E. 77. St.; Rud. Schovanec, 423 E. 73. St.

Ohio, Cleveland—Jaroslav Balvín, 3183 W. 11 St.; Anna Peterka, 3625 E. 149. St.; A. Veleba, 3626 Behrwald Ave.; Marie Vlček, 3384 Scranton Road.

Ohio, Wickliffe—F. J. Truneček, stop 143, Lake Shore Blvd.

Oregon, Cornwalls—Ivan F. Ottoman, 124 N. 14.

Texas, Houston—Jan Mitcha, 4319 Feagan St.

Wisconsin, Racine—M. Černá, 2616 Douglas Ave.

VOLBY.

— Těl. Jed. Sokol St. Paul, Minn. — Starosta, Ant. Trojan; náměstek, Frank H. Dvořák; jednatel, Louis A. Hlaváček; účetní, Frank Kubík; pokladník, Rud. Schovanec; náčelník, Fr. Verner; náčelnice, Bessie Šmolik; vzdělavatel, Jos. Pavlíček; dopisovatel, Fr. Verner; praporečník, Karel Chott.

VELICE DŮLEŽITÉ PRO BRATRY TAJEMNÍKY A SESTRY TAJEMNICE!

Aby pořadatel mohl vésti správný adresář členstva, jest nutno, by při oznamování zemřelých, vyloučených neb odstoupilých členů udána byla též adresa každého jednotlivce, jinak není možno ze seznamu jej vyškrtnouti. Často se stává, že časopis jest posílán na adresu osoby, která již dlouhou dobu členem není a to jedině z toho důvodu, že adresa nebyla udána.

Přestěhuje-li se člen, musí udati novou i starou adresu, aby jméno jeho mohlo býti v seznamu nalezeno.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ

OBCE SOKOLSKÉ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. DUBNA, 1927.

ČÍSLO 12.

Q. M. Vyskočil:

SOKOLŮM.

Po letech čekání, ba beznaděje,
zas slyším v ulicích dnes rozhodný váš krok,
Vysoko k slunci drahý prapor vře,
tot' den, kdy navždy potřen odvěk náš sok.

To den, kdy k nové slávě ze mdlob vstává
i v svobodě své stokrát potupená vlast,
kdy vlastní zdanost zárukou je práva,
jež nedalo se nikdy bludným slibem zmást'.

My po vás toužili v dnech krušných zmatků
a vy jste přišli právě ku pomoci včas,
zas k nové slávě povznést vlast, svou matku,
a vavřín slávy vplést i její skráň i vlas.

Dnes citíme již těchu vaší síly,
jež v bratrský nás všechny sráží šik;
čím odvděčit se za tuto vám chvíli?
Je srdce dojata a ret jen šeptá: dík!

Ó, let'te českých ideálů ptáci,
my s obdivem vás chcem sledovati let,
před vaší silou modly se již kácí
a národ smí zas k slunci pohledět.

Jen vaším nadšením se vzpružit k činu
a víru v sebe našel národ v hrudi své,
den nový vzešel z půlnočních teď' stínů
a český živel cítí zas, kdo Čechem jen se zve.

Zem jedinou se stala dneska písni
a nad ní vládne mocně Slovanů všech bůh:
to láska, které zášť již nepotřísni
a již na scestí nezavede žádný blud.

Vy, Sokolí, jste její vyznavači,
nuž, bděte, by byl láskou silný Slávů rod,
ať v čele národů všech hrdě kráčí
a jeho práci záští nemařil by svod.

Jste naši pýchou, naši hranic stráží.
Bud' požehnán den, kdy jste našli cestu k nám,
tisíce srdcí, mozků, svalů, paží,
jež nový list zas vřadí k českým dějinám.

Bud' požehnána chvíle, kdy jste dokázali
ten zázrak zázraku a nejskvělejší div.
Ó, pečujte, by vždy jej v celém světě znali:
že český národ živ je, chce být věčně živ.

Karel Hujer:

POSTAVENÍ ČLOVĚKA VE VESMÍRU.

Motto:

*Pro hvězdný pohled sem se všech stran
objímající, krystalné samoty pólů, pravěků,
prahor, zákona, čísla; pro záření myšlenky
v tajemných zahradách nepoznaného —
sladko je žít!*

A. Březina: Kolozpěv srdcí.

Když člověk dosáhl dostatečného uvědomění sebe sama a tak i prvního stupně inteligence, která jej vedla k úvahám o jeho vlastní přirozenosti a o podstatě země, na níž žil, byla to tajemná krása nebes hvězdami zářících do nočních tišin krajů hor, lesů a pouští, která hluboce pronikala již nejčasnější spekulací lidskou a dala základ prvním názorům filosofickým, jimiž člověk, jsa veden různými požadavky života, snažil se vysvětliti svůj poměr k vesmíru. A zvláštní, skvoucí, trpytící se jas Siria nebo Vegy, větší a klidná záře Jupitera, Venuše, podivné skupiny světlejších hvězd, tvořících různá souhvězdí, v něž člověk

všech národů starověkých vložil nejkrásnější mytologii (bájesloví), z které jediné můžeme se složitou cestou vědeckého rozboru dovědět o těch nejstarších zjevech vývoje lidstva, jako je ku příkladu objev ohně, s kterým spojeny jsou nejvýznačnější a vysoce zajímavé kultury měsíční a sluneční. Zjevy nebeské byly jak všude se dovidáme, předmětem nejvyššího zájmu člověka, jakmile první úsvit vědomé myšlenky ozářil jeho úroveň, která s generacemi dlouhými věky zvolna stoupala k vyššímu a vyššímu tvaru "Homo Sapiens" — "člověk vědomý."

Jaký zvláštní proces se udál ve vnitřní struktuře mozku nebo v psychologii tvorů povahou nejbližšího jakémusi typu lidoopa "Pithecanthropus Erectus", nelze z daleka se domýšlet, ani si představit, jak člověk začal vědomě přemýšlet a kdy nejbližší a věčnou otázkou mu bylo tajemství života a jeho místo uprostřed všech jeho divů. Tu jsme před faktem tak velkolepé záhady, jejíž krásu můžeme jen někdy blíže tušit před vysokými architekturami a velkými městy

neb s vědomým člověkem — tvůrcem, geniem začínají dějiny lidstva na naší planetě Zemi.

Dle nejpravděpodobnějších výsledků studia dějin astronomie byli to první Akadové, kteří přinesli od východních krajů jejich původních sídel v pohorí Íránu první poznatky hvězdářské a základy astronomie do země babylonské nebo též chaldejské nazývané, kde pak hvězdářství nalezlo nejpriznivější prostředí k rychlému vývoji — zvláště založením několika hvězdáren ve větších městech Babylonie. Byly to první hvězdárny v letech kolem 3,000 let př. Kristem, které v dějinách nalézáme a z těch dob pocházejí první písemné záznamy s vynalezením písma a všechny ony písemné záznamy mají buď přímý nebo nepřímý vztah s nějakým nebeským zjevem. I obdívuhodně přesný kalendář byl již tehdy sestaven — a všeobecně dány tak pevné základy vůbec vědě, kterou Babyloňané již záhy přivedli na vysoký stupeň a vznešené místo vůdčí pro celé další věky vývoje člověka a lidstva.

Nejstarší dějiny lidstva jsou tedy dějinami astronomie a vědy vůbec. Toto jest zjev velice důležitý a sledáme, že studium nebes a přírody, které začalo tak skromným, beznáročným a radostným pozorováním tichého, povědomého obdivu akadských a chaldejských pastýřů v údolí Eufratu až ke krajům kolem biblické hory Ararat, dalo nejen základ filosofickým a náboženským názorům, ale stalo se zdrojem mnoha praktických aplikací pro potřeby denního života. Pastýři, měnili stále svá sídla pro nové pastviny svých stád dle polohy hvězd. Ti první také pojmenovali dvanáct význačných souhvězdí, jimiž Slunce ročně zdánlivě pochází a kterýžto pás souhvězdí je znám co zvířetník nebo-li zodiak. Již z pojmenování hvězd i hvězdných skupin dle různých zvířat Beran, Býk, Rak, Lev . . .) poznáváme, z jakých míst a z jakých dob pochází hvězdné nebe známých jmen a hlavně pak překrásné bájesloví, jímž opředena jsou všechna souhvězdí. Pak kalendář umožnil přesnější chronologii, tak důležitou po studium historické — a pak, jaký nejlepší dar hvězd — staly se vůdčími světly již antickým plavcům dalekých moří, kteří přinášeli vědomosti o jiných krajích a rozšiřovali tak obzor vědění přinášejíce nový, cenný materiál z tehdy málo známých i těžko přístupných míst. Všechny tyto elementy harmonicky se spojovaly a doplňovaly, aby vytvořily velkolepou stavbu vědy a filosofie antické, tak, jak pak přes Egypt přešla v Řecko a tu dostoupila v mnohých směrech netušených výšek rozvoje a která byla v pravdě vedle umění nejkrásnějším vrcholem antické kultury, která v některých odvětvích zůstala i naší dobou nepředstížená. Od řeckých filosofů prvně jasněji se dovídáme o názorech filosofických o Zemi a Vesmíru a z nejstarších dlužno uvést jména Thales Milletský, Demokritos a Archelaus, kteří svými naukami připravili půdu škole pythagorejské. Chtějíce šířeji podati velice poutavý vývoj filosofických názorů, ocitli bychom se ve spleti těžce vykládaných nauk, ze kterých však vychází — z těchto nejstarších filosofů Demokritos s jeho naukou o atomickém složení hmoty a Pythagoras se svou doktrínou o rotaci Země a jejím pohybu kolem Slunce, kteří byli takto nejbliže moderním názorům. Tyto však se neudržely pro nedostatek stoupenců a tak většina filosofů s Aristotelem v čele přiklonila se jistě v tehdejší době odůvodněnějšímu názoru, že Země je středem celého Vesmíru, nehnutá od věků do věků, stvořená jen pro člověka, který dle jejich mínění vznikl

zvláštním seskupením čtyř elementů, vody, země, vzduchu a ohně, které jinak pronikaly celým světem věčné, neproměnlivé. Všechny názory antické o Zemi a Vesmíru byly pak vyjádřeny ve spisu "Almagest" od Ptolemaea a takto zůstaly do Koperníka, jehož dílo "De Revolutionibus Orbium Coelestium" bylo ohněm do tlejících, odumírajících dnů středověku. nad nímž vládla církev, stavící se proti každému volnému přemýšlení a zdravé filosofii, která by zmenšovala její moc světskou. Proti antickému, helenskému typu krásy a síly, jež je vnějším výrazem zdravého ducha, vystupuje tu středověký obraz mučedníka, pokládajícího tělo za hříšné a proto je týrající a všemožně umrtvující tu schránku ducha, který jinak zase byl mořen ztrnulými dogmaty. Proti volnému, světlému rozvoji vědy antické stojí tmavá kobka klášterní, kde stíny člověka hloubají o ranách a utrpení Kristově a nikoliv o jeho životě prozářeném účinnou láskou; proti krásné stavbě řecké geometrie a matematiky stavi se nelogické hádání o slovo v bibli, slovíčkaření, jak těžký byl kříž, jak veliké hřebíky, atd.

Přicházíme takto k rozporu mezi náboženstvím a vědou, který se jedinečně vykrystalisoval z oněch nesmírných kontrastů antiky a středověku. V minulosti počínaje dobou Koperníkovou v polov. XVI. stol., řady osvěcenců filosofů spolu s badateli rozbíjejí bránu dusného zajetí a připravují na nové velké jitro duchovní svobody, v níž zvolna povstává celý vzdělaný svět před novým světlem a kdy znova a neméně ocitá se před odvěkou otázkou jeho poměru k Vesmíru. A není divu proč náboženství a věda se tak odcizily, propast mezi ně vložila středověké církevníctví, které tu zanechalo velmi zakořeněné a těžko odstranitelné rozpory. Uvažme zda tento rozpor byl a jest vždy skutečně vnitřně organický a již předem daný a nebo jestli vznikl jen buď z náboženského fanatismu, nebo z nějaké domyšlivé předpojatosti nebo z jiných důvodů; jest to třeba si ujasnit, neb když člověk hledal tajemství a účel svého života, jeho poměr ke svým nejbližším, k širšímu a širšímu celku až k celému Vesmíru, nebyl to pouhý program, ale nějaká jiná pohnutka, beznáročná, nevypočítavá a která vznikla ve chvílích obdivu, tu před hvězdným nebem, jindy před východem slunce na vysokých horách a jindy opět před tichou krásou jediného květu a tak v podobných okamžicích, ze kterých vznešení geniové lidstva přinášeli své největší objevy, svá nejkrásnější díla.

Antické chrámy byly více vědeckými ústavy než chrámy v našem slova smyslu a náboženství se zřejmě pokládalo za část přírodních i historických věd. Poloha chrámů od nejstarších dob byla dána nebeskými zjevy ať to byly pyramidy nebo chrám luxorský, efezský a podobně; vzpomeňme na proslulý Stonehenge u Salisbury, který — skutečný chrám slunce, od Keltů v XV. stol. př. Kr. zbudovaný — tedy dávno před příchodem Římanů do Anglie — jehož hlavní osa směřuje k bodu na obzoru, kde slunce vychází v letním slunovratu 23. června a podobnou orientaci chrámů nacházíme ve všech kulturách — i v Jižní Americe u chrámů kultury Mayi. Příkladů by mohlo být mnoho, ale nám běží o fakt. V tehdejší době lékař a hvězdář, který také představoval všeobecně vědce, byl knězem, k němuž lid přicházel pro radu, ať byla jakéhokoliv druhu — neb tištěných knih nebylo, nebylo ani tištěného kalendáře, jen pracně provedené záznamy, jichž obsah dle potřeby a do jisté míry byl sdělován lidem.

Tudíž v antické kultuře nacházíme jistou kollaraci vědy a náboženství — nevystupovaly vůbec tak ostře vedle sebe — a tedy ten celek jmenovali bychom filosofii nejvhodněji. Helenská filosofie zanechala nám mnoho krásných poznatků, které vysvětlují vztah člověka k celému Kosmu a přece ku podivu všechny ony poznatky získány pouhou filosofickou spekulací, neboť experimentální věda byla teprve v elementárních začátcích. Krásně a názorně to můžeme nalézt v Euklidově spise „Stoicheia“, t. j. základy pojednávající o principech geometrie, která, byť byla matkou naší geometrie, zdá se nám těžší pochopitelná právě složitými definicemi, jimž scházelo názornější oživení přísným pokusem, experimentem, který zbudoval novou geometrii — fysiku, jež je základnou naší moderní vědy a její velkolepé techniky, nepostrádající v ničem ani nejmenším nedostatkem evidence.

Vím, že tu každému připadá, že právě s tou někdy mlhavou filosofickou spekulací, byť třeba vedenou logickými dedukcemi, snadno mohla kvést náboženská obrazivost, ať její původ nebo pohnutka byla jakákoliv — to v tomto momentu nerozhoduje. Ano, to právě chci klásti v řetěz další úvahy a položit si otázku, jak náboženství obstojí vedle moderní vědy, přesvědčující svými velkolepými a důmyslnými pokusy nanejvýš objektivními? S moderní vědou, která svými objevy struktury hmoty a vesmíru otevřela všechny brány, v nichž vězela země středověká, bylo nám vysvětleno postavení země ve vesmíru v prostoru nekonečném, v čase nekonečném, geologie odhalila velikou minulost, v níž vytvářel se povrch zemský, astronomie, fysika spolu s matematikou pronikly vzájemnou spoluprací jak v laboratořích, tak přímo studiem hvězd a jejich zvláštních vlastností do podstaty energie a hmoty, jež byly nalezeny jen co určitou fází jedné a téže hodnoty, která by se jevila tím, čím dokonale rozložená hmota, t. j. v elektrony, a co bychom nejlépe označili slovem „pralátka“, neb v takovém stadiu nalézá se hmota — energie v počátcích svého vývoje, jak nacházíme v poněkud již pokročilejším stadiu — jeť „pralátka“ prakticky neviditelná — v mlhovinách, kde převládá nám známý, nejjednodušší prvek vodík. Země jako celek ztratila svoji výsadní polohu uprostřed všehomíra, ale podmínky, jež skýtá pro život našeho druhu nalezeny co jedinečné i druh celé naší sluneční soustavy, jak vyplývá ze studií anglického astronoma Jeanse. Bytost lidská — člověk byl nalezen jako výsledek velkého vývoje v nesmírných éonech věků, kdy hmota — energie přímo hýřila různými transformacemi a roztočivými tvary, při nichž dle našeho názoru se plývalo energií — neb všechny ony tvary, formace dávno zanikly — a výsledkem je člověk — genius — tvůrce. S jistou evidencí, vycházejíce ze zkušenosti, můžeme očekávat, že i nyní jsme v určitém stadiu vývoje, který je vlastností a znakem života i existence vůbec.

Tak — ovšem velmi stručně podáno — můžeme souditi z dosahů a výsledků naší vědy o vztahu člověka k vesmíru. Jest to velkolepý div, který samotný nás překvapuje. Nahlédneme-li však blíže, shledáme, že ten poměr a situaci člověka ve vesmíru věda podává pouze diagramaticky, fysikálně, geometricky, což jest její logická možnost. Jest nesporné, že věda i náboženství od nejstarších dob — i nyní jsou dvě doplňující se metody, jimiž různé stránky skutečnosti mohou býti pojímány. Věda i náboženství jak

od věků bylo různými slovy hlášáno velkými filosofy jako Lao-Tse, Konfucius, Brahma, Budha, Kristus, jsou dvě cesty bližší se k realitě a rozdíl těch cest si zobrazíme nejlépe tím, čím se liší umění od vědy a rozdíl není pouze v metodě, ale také v předmětu. Uvažme druhý bod: rozdíl v předmětu. Zatím co věda, fysika určuje přesně množství — kvantitu a měří prostornou velikost a váží, umění pozoruje jakost — kvalitu, tedy neměřitelnou část. Pokud se metody týče, tu věda za prvé určitě definuje, kdežto umění naznačuje, navrhuje a za druhé věda vysvětluje pozorovaná data tím, že spojuje jednotlivé případy pod všeobecný zákon, kdežto umění odhaluje vnitřní život, ducha a podstatu věci vtělením do konkrétního příkladu. A zcela podobnou úlohu má vedle vědy také náboženství: poukazuje na kvalitu a krásu světa, ač toto více ze stanoviska ethického než estetického a pokud metody se týče, opět náboženství naznačuje více než určuje a individuální případy a okolnosti osamotňuje a stavi z nich symbolický obraz skutečnosti. Věda podává představu konečné skutečnosti ne obrazem, ale *diagramem*. Náboženství také dává představu konečné skutečnosti a tu nikoliv *diagramem*, ale *obrazem*. Tudíž věda i náboženství podává představu skutečnosti, pravdy, která jedna bez druhé by byla neúplná. Jest to podobný případ asi jako když porovnáme k sobě turistický plán Prahy a Suchardův relief „Vltava pod Vyšehradem“, nebo Baedekerův plán Benátek a Turnerův proslulý obraz „Východ slunce v Benátkách.“

Věda tudíž doplňuje nás abstraktními diagramy, které sestavila z poznatků, získaných v analytickém a synthetickém (rozborovém a skladovém) studiu přírodních jevů a náboženství, používajíc metod umění (mythus, podobenství, drama, hymnus atd.), dává nám kvalitativní stránku, skutečnosti tím, že nechává nás tušiti, domnívati a pravdu dává nám cititi za hranice naší zkušenosti. Není pochyby, že otázka objektivnosti náboženství jest posléze otázkou filosofickou a filosofie v pravém slova smyslu klade si za úkol hledati za hranicemi naší zkušenosti také a opírá se při tom o poznatky vědecké a jest tedy jakousi náboženskou vědou nebo vědeckým náboženstvím.

Tato vznešená Věda, nanejvýš demokratická a při tom vysoko stojící nad malichernými zájmy všedního dne, a zase skromná, nedomýšlivá a snášenlivá vždy hotova osvěžiti jak ducha žizníhoho po poznání vědeckých pravd a velkolepých zákonů tak i srdce trpící nedokonalostmi, v nichž člověk byl zrozen v určitém stupni neomezené serie vývojů, nese zářivé poselství míru a štěstí všude a každému — pravím každému — sestupuje i do podzemí temných dolů, k ohnivým pecím a do chladných sklepení, aby tam všude dělníkům práce nesla hřejivou naději vysvobození. Takto věda stává se tvůrčí a inspirující pro naše chápání světa, našeho spojení s ostatním celkem, s bratry a sestrami, s národem i lidstvem — Mathematický genius francouzský Henri Poincaré vyslovil nesmrtelný cíl Vědy: „Věda sbližuje nás stále s něčím, co jest větší než my; otevírá nám vždy nové a větší dálky; za tím, co velkého nám ukazuje, dává nám tušiti a předpověděti divy ještě větší; odkrytá tajemství, nesmírné krásy jsou pro nás radostí, ale toto jest radost, v níž zapomínáme na sebe sama a proto taková Věda jest morálně zdravá. Ten, který shlédnul, který poznal, byť z dálky, nádhernou harmonii přírodních zákonů, jest lépe připraven k plnému vědomí o malichernosti sobeckých zájmů. Bude míti

ideál, který bude milovati více než sebe sama — a to jest jediná půda na niž můžeme budovati to, co jest náboženství a mravností. — Pro tento ideál bude žiti a pracovati, aniž by mluvil o své námaze a dokonce, aniž by čekal nějakou z těch směšných odměn, jež jsou celým obsahem a předmětem pro některé lidi; a když takto jeho život uvkne té skromné beznáročnosti, ten zvyk jej bude všude provázeti a celý život jim bude prozářený.”

Není snad třeba co dodati k hlubokým slovům velkého matematika a filosofa, který je z těch krásných příkladů, jimiž světový básník a tvůrce ukazuje nám velikost lidské bytosti. — Jaké dílo jest člověk! Jak vznešený ve svém uvažování! Jak nekonečný ve svých schopnostech! V jednání jak anděl! V chápání jak bůh! A tak pro vývoj této bytosti lidské čím může býti náš vesmír? Byť nesmírný se zdál našim nejvyšším schopnostem, jest pouhým nic v oceánu nekonečna. V nekonečném prostoru může býti nekonečně vesmírů a velice bych pochyboval, že všechny vesmíry jsou hmotné tak, jako náš. To bylo by jistě nízké pojetí nekonečné síly! Na naši zemi vidíme miliony rozličných druhů zvířat i rostlin a každý jednotlivý druh sestává často z mnoha milionů ještě menších individuí — a tu nenalezli bychom dvě individua úplně stejná; a tak jest i s celými světy, planétami, hvězdami, slunci, mlhovinami a celými vesmíry. Toto ovšem nutně předpokládá naprostou relativitu všeho co chápeme, prostoru i času, filosofie — a celé vědy lidské, která jest jistou fází jakési absolutní Vědy — a tato může se projevit nekonečně různými formulacemi věd, i věd matematických za nekonečně různých podmínek, jaké až posud nacházíme nejen na zemi, ale i ve vesmíru. O nekonečnu nemůžeme říci nic, jenom že existuje a věda před největším tajemstvím je od věků tážána: “Hledajíc, můžeš dosáhnouti a obsáhnouti Dokonalost? A věda odpovídá od věků lidstvu na zemi:

“Poněvadž Nekonečna se dotýká, nemůžeme ji obsáhnouti.”

Dr. L. Štolfa:

Bystrozrakost ženy.

Z moderního stanoviska biologického musíme považovati bystrozrakost ženy za vysoce specialisovaný vývoj duševní vlastnosti, jejíž jediným účelem původně bylo chrániti matku a potomky. Jest částí mateřského pudu a jako všechny pudy jeho bystrost a vytříbenost jest přímo úměrna omezenosti jeho účelu. Schopnost ženy, aby okamžitě a správně rozhodla, co činiti, když její bezpečnost anebo bezpečnost dítěte jest ohrožena, vyvinula se velice záhy v dějinách lidského plemene, když toto vynořovalo se ze stavu živočišného do stavu lidského. Jediným účelem této vlastnosti bylo chrániti matku a mláděta před nebezpečími je obklopujícími. A nebezpečí tato se množila se vzrůstem rozumové schopnosti a s tím, že lidé rozešli se po celém světě. A s pokrokem civilisace schopnost tato stávala se neustále víc a více složitou, a byla vždy ochrankyní rodiny proti všem útokům, ohrožováním, ať si tyto původ svůj braly kdekoli. A na nejvyšším stupni osvěty přichází k uplatnění denně, ba skoro každou hodinu chráníc cnost ženy, odhalující nevěrnost mužovu, chráníc mládež obého pohlaví proti pokušením a pokleskům jakýmkoliv, vyhýbajíc se křivdám nespravedlivých manželů a kru-

tých otců, omezujíc nebezpečné finanční výstřednosti anebo nepatřičnou štedrost u mužů, a v tisíci jiných způsobech. U ženy úsudek její v takových otázkách jest již utvořen v její mysli, schopnost tato pak zděděna jest na základě zkušenosti neurčité minulosti, a v mozku vyvinula se střediska, z nichž pak nervová energie jest vyvíjena. Kdykoliv pak naskytne se k tomu příležitost, aby schopnosti této použito bylo, děje se tak okamžitě, aniž by byl nějaký čas mařen uvažováním. Nebezpečí, jež hrozila ženě a jejím bezmocným svěřencům po celou historii lidstva, nedopřála obyčejně dosti času, aby použito bylo zdoluhavějších myšlenkových pochodů. Musí jednati ihned, anebo vše jest ztraceno. A přirozený výběr zachoval jenom ty, u nichž schopnost tato dostatečně vyvinuta byla, takže i v moderní společnosti doposud jest pravdou, co v širším smyslu pravil Addison, když řekl: “Žena, která uvažuje, jest ztracena.”

Spencer ve svých sociologických studiích praví: “Za barbarských dob žena, která z pohybu, hlasu, výrazu tváře byla s to okamžitě pochopiti vášně, která právě se rodila v hlavě jejího divokého manžela, měla daleko více naděje, že unikne nebezpečí, které hrozilo ženě, než ta, jež byla neschopnou v tlumočení toho, jak různé pocity se jeví na venek. Tudiž z toho, že schopnost tato neustále byla cvičena, a že na živu zůstaly ty, které ji měly co nejvíce zdokonalenu, můžeme přijíti k tomu závěru, že vyvinula se jako schopnost ženě vlastní. V obyčejných případech tato ženská schopnost uhádnouti stav mysli dle zevnějších znamení, vrcholí v utvoření správného úsudku bez vidných příčin (k němuž dochází, aniž by bylo předchozího uvažování). Když však, jak se to děje v řídkých případech, schopnost tato poji se s dovedností v psychologickém rozboru, tu výsledkem toho jest neobyčejně pozoruhodná schopnost tlumočiti duševní stavy jiných lidí.”

A chceme-li plně pochopiti tuto ženskou vlastnost, tu můžeme jíti mnohem dále, můžeme ji sledovati mnohem dále v historii. Vlastnost tato vyvinula se původně u zvířat, u samiček, které neustále musely hlídati svá mláděta. A z toho původně vyvinula se ženská bystrozrakost, která doposud hlavně soustředuje se na ochraňování mláděta.

Její podstatně ženský ráz jeví se několika způsoby. Vůdčí ženskou charakteristikou jest býti v obranné a nikoliv v útočné posici. Velkým účelem ženského jednání jest ochrana. Matka, již svěřena jest bezpečnost budoucích členů pokolení, vyvinula v sobě během času takový stav duševní, že neustále jest na stráži, aby zpozorovala a odvrátila sebe menší nebezpečí. Ona nikdy nedává věci v sázku. Lidé, kteří nejedí po moři, často pozorují, že staří kapitáni vždy zvolí bezpečnější ze dvou drah, i když by kterákoliv z nich se zdála býti docela bezpečnou, a tato jejich zdánlivá bojácnost nezdá se nijak v souvislosti srovnávati, býti ve shodě s jejich známou odvahou co otužilých námořníků. To jest však výsledkem ustáleného pravidla jejich života, aby vždy volili cestu nejbezpečnější, kdykoliv jsou na moři. A v ženské mysli tato opatrnost jest nezbytnou složkou ženské mysli a opatrnost tato vztahuje se nejenom na plavbu anebo nějaké zvláště nebezpečné podniky, nýbrž na všechny činy, jež ona podniká, na celou plavbu životem. Ať za jakýchkoliv okolností žena jest sebe bezpečnější, jestliže jest nějakého rozdílu s touto hlediska mezi dvěma způsoby jednání, pak jisto jest, že zvolí ten způsob, který se jí zdá býti bezpeč-

nejším. Pravím, "který považuje", neboť jest to tato její domnělá bezpečnost a nikoliv ta skutečná bezpečnost, která podmiňuje její činy. A úsudek její jest obyčejně založen na zkušenosti, takže jednati bude tím způsobem, tak, jako jednala dříve a jak to shledala býti bezpečným. Každý zajisté pozoroval, že ženy počínají si tak, jak počínaly si dříve, jestliže jejich počínání jest bezpečným, i když ve skutečnosti jest způsob, který jest daleko lepší, ale při tom ještě ne docela vyzkoušený, a obyčejně žádné důvody ze zkušenosti jiných anebo z přirozených okolností nejsou pro ně dostatečny. A tato složka ženské mysli jeví se ve všech záležitostech životních. A ústřední charakteristikou této vlastnosti jest její nejzašší konservatismus. Každá novota jest v podezření, že by mohla v sobě skrývat nějaké nebezpečí. Život jest možný za nynějších podmínek, a ačkoliv sotva stojí za to, přece jest lépe nežli vydati se v nebezpečí. Tak žena stává se setrvačnickem společnosti, udržuje ji ve stálém a pevném stavu vzrůstu. A pro tuto práci ženská bystrozrakost jest zvláště přizpůsobena.

Z toho, co řečeno bylo o podstatě konservativní přirozenosti u ženy mohli bychom předpokládati, že žena nikdy nevystoupí v úloze reformátora, jelikož každá reforma zahrnuje v sobě jakousi změnu existujícího stavu. Ta fakta však, že mezi ženami jest mnoho reformátorů, že mnohé reformy jsou vedeny hlavně ženami, a že jejich hlavním důvodem, když ucházejí se o politickou moc, jest, že podniknou reformy, které muži by nikdy nepodnikli, a že ve své činnosti jako reformátorky jsou daleko nadšenější nežli mužové a že neznají kompromisů, tato fakta vskutku nezdají se souhlasiti nikterak se stanoviskem, které jsme zde zaujali. Myslím však, že možno dokázati, že tento nesouhlas je vskutku jenom zdánlivý a nikoliv skutečný, a že všechna tato fakta lze v soulad uvést s konservatismem. Anebo lépe řečeno, že konservatismus dostatečně nepopisuje tuto ženskou vlastnost v její celistvosti. Snad ještě přesněji řečeno, že konservatismus ženy není namířen vůči zařízením a okolnostem ji obklopujícím, nýbrž raději vůči ni samé a jejímu potomstvu. Sebezachování spíše nežli zachování zařízení společenských vštěpeno jest do její přirozenosti, a proto její konservatismus omezuje se jenom na ta zařízení, o nichž se domnívá, že tvoří osobní záruky pro její osobní bezpečnost. Faktem jest, že žena nikdy nepřimlouvá se za reformu toho, co samo v sobě považuje se za dobré, byť by to sebe více mohlo býti zdokonaleno. A to muži neustále dělají. Oni nejsou spokojeni, aby to bylo jenom dobré, lepší nežli nic. Oni stojí na tom, aby to bylo zlepšeno, pak-li vůbec se to zlepšiti dá, a nejsou nikdy spokojeni, až toho nejlepšího jest dosaženo. A to jest skutečná reforma. Na druhé straně však reformy, o které ženy se zasazují, nejsou ve skutečnosti reformami, nýbrž revolucemi. Ony mají zájem na reformování pouze těch zařízení, o nichž se domnívají, že jsou špatné, a způsob, jakým je chtějí reformovati, jest jejich zrušení. Ve všem jejich jednání se jeví ráz sebezachování. Co jest zlé, to jest nebezpečné, a ženské reformy jsou jenom křížová tažení proti skutečným anebo domnělým zlům, která ohrožují jejich vlastní bezpečnost anebo bezpečnost jejich dětí. A pohlížeme-li na to v tomto světle, pak nejradikálnější reforma jest nejúplnějším konservatismem, zachování všeho toho, co jest jim v životě nejmilejším.

Bystrozrakost ženy jest v přímém kontrastu s přímým nazíráním, jehož účelem jest dosáhnouti před-

mětu žádosti. Tyto poslední formy nazírání přímého jsou pomocnicemi duševních sil hledajících rozkoš a takto plní první povinnosti svého bytí. A z tohoto stanoviska lze nazvati toto nazírání pozitivním na rozdíl od ženské oné vlastnosti, kterou nazvati můžeme negativní anebo passivním nazíráním, jelikož toto neponouká dotyčnou osobu, aby taktivně uchopila se nějaké práce nebo nějakého podniku. Připravuje jenom pro činnost, pakli tato se ukáže býti nutnou, anebo pozdržuje zamýšlený čin, pakli tento se zdá býti nevhodným. A druhý rozdíl spočívá také v tom, že ženská bystrozrakost nezahrnuje v sobě žádný úskok, kdežto mužská bystrozrakost, jak snad to lze nazvati, vyznačuje se charakteristickým rázem, principem lživosti. Obě tyto vlastnosti sice patří oběma pohlavím, a názorovitá soudnost neliší se podstatně ve svém principu od ženského nazírání, kdežto zase na druhé straně názorovitá soudnost jest často velice dobře vyvinuta u žen. Porovnáme-li duševní povahu obou pohlaví, tu poznáme, že ty vlastnosti, které lze shrnouti pode jménem názorovitý rozum (závěr na přímém nazírání založený), totiž chytrost, diplomacie, strategie, jsou po výtce mužské vlastnosti. Tyto jsou aktivní, pozitivní a pokrokové vlastnosti společnosti lidské, kdežto passivní, negativní a konservativní vlastnosti opatrnosti, bojácnosti, schopnost bystřého postřehu jsou po výtce ženskými vlastnostmi.

Po vytčení všech těchto omezení není to snad příliš mnoho, když řekneme, že vlastnost přímého nazírání vyvínila se dvěma rozdílnými směry, velice těsně souvisejícími s oběma pohlavími, a že skoro možno říci, že jsou dva kmeny prvotního přímého nazírání, t. j. mužský a ženský, tento určený pro ochranu a zachování lidského plemene, kdežto onen pro jeho zachování a rozmnožování. Anebo lze považovati mužskou ratolest za tu, která jest uzpůsobena pro skutečný rozvoj, vývoj a pokrok, kdežto ženskou ratolest za tu, která jest uzpůsobena k passivní stálosti, trvalosti a zachování typu. Význačným rysem mužské vlastnosti jest odvaha, kdežto ženské vlastnosti rozšafnost. Tyto dvě protichůdné psychologické složky podobají se dvěma biologickým složkám mužské činnosti, jež jsou příznivy přizpůsobení a proměnění, na rozdíl od ženské passivity, která jest přízniva dědičnosti a stálosti typu. A tomu také obdobny jsou dva sociologičtí činitelé, t. j. radikální strana pokroku, která jest neustále držána na úzdě konservativní stranou pořádku.

Cítění jest daleko starší a daleko důležitější nežli rozumová činnost, a proto také žena, u níž city jsou daleko více vyvinuty a značně převládají, musí býti oprávněna na stejné postavení jako muž v ekonomickém životě. A pohlížeme-li na tuto věc se stanoviska rozumového vývoje, pak shledáme, že ona ruku v ruku s mužem a jemu po boku nutně doplňuje a to již od samého začátku, dávno v dobách předhistorických, ba i v dobách předčlověčích, nutný doplněk jeho jinak jednostranné, ukvapené a vrtošivé kariery, doplněk, bez něhož by muž lidskou rasu brzy zkroutil a zhyzdil, a učinil by ji neschopnou pokroku, který prý sám podporuje. A tudíž zase i v oboru rozumovém, kde domnívá se, že jest svrchovaným pánem, ona ukázala se mu býti rovnou a oprávněna jest na svůj podíl v lidském pokroku.

"Ted" potřebí, abychom se vzdělávali a podle vzdělaného rozumu jednali."—*Frant. Palacký.*

Čínský list o Sokolstvu.

Dne 12. března t. r. přinesla chicagská "Svornost" fascimile výstřížku ze šanghajského časopisu, v kterém jest velmi pochvalná zmínka o Sokolstvu. Jsme jisti, že zavděčíme se našim všem bratřím a sestrám, když předvedeme jim neklamný doklad toho, jak idea sokolská proniká do celého světa a jak v nyní válkou zmitané Číně myšlenka sokolská jest snad to nejlepší, co Číňané o Evropě doslechli, a zajisté tato idea v praxi provedená by pro ně udělala daleko více a daleko prospěšnější byla nežli různé ty missie, jimiž Čína jest zaplavena. Bylo by vskutku našim přáním, ač snad mnohý nad tím bude povážlivě kroutiti hlavou, aby myšlenka sokolská zapustila své kořeny v Číně, aby výchova tělesná i duševní na základěch sokolských i v zemi a rase tak cizí ukázala, že jest myšlenkou silou, myšlenkou světového významu. Jisto jest, že kdyby se tak stalo, že různé otázky politické by se neřešily brannou mocí, jak se to nyní děje. Ovšem od přání k uskutečnění jest ještě daleko, ale staly se již věci, v jejichž uskutečnění bychom někdy nebyli nikdy věřili.

Pekingská dopisovatelka "Svornosti", pani Božena Štěpánová, zaslala listu tomu z dálného asijského východu tuto svrchovaně zajímavou zprávu:

"Seznámila jsem se v jedné české rodině v Pekingu s čínským inženýrem a žurnalistou, p. Yates Maesto Wangem.

Pan Wang se svojí ženou žili delší dobu u nás v Československu za svým studiem. Nyní jsou opět zde v Pekingu a oba jsou činní v čínských největších časopisech. Pan Wang zná velmi dobře Prahu a Československo vůbec. Nepřeháním, řeknu-li, že je náš vlasti a našim národem v pravém slova smyslu okouzlen. Zajímá se s velkým zájmem o všechno české a je jeho snahou i širší čínskou veřejnost informovat o tom malém, ale silném československém národě.

Četl v novinách o našem sokolském sletě. Přišel k našemu krajanu p. prof. Chytilovi a prosil jej, aby mu vyložil, jak to je s tím sokolským sletem.

Pan prof. Chytil se nedal dlouho pobízeti a vyprávěl a vysvětloval, jak vznikl "Sokol". Jaký je to "mohutný pták", jaký závrtný je jeho let — jaká nezdolná síla v jeho perutích, jak obávaný jeho spár — jaký žár v jeho oku! — Pan Wang porozuměl, že je to jediná největší dobrovolná organizace na světě, směřující k výchově svého národa.

Zde zasílám Vám výstřížek z čínských šanghajských novin "The Eastern Times", ve kterých velmi krásně a vsýtižně se rozepisuje pisatel o naší vlasti, o sokolstvu a jeho zakladatelích, o sokolských heslech.

Píše o české hudbě, o tvůrci "Prodané nevěsty", velikém Smetanovi. Vyprávěl mi, že byl přítomen v Praze, když procházela na scéně tato perla české hudby. Když však slyšel imposantní naši českou filharmonii, předvádějící "Má vlast", byl prý ohromen touto fenomenální hudbou, že na to nikdy — nikdy nezapomene.

Maně mi napadá — jet to cizinec — tenhle člověk, příslušník země, kde jsou ještě místa, jichž ani záhyb šatů kultury se nedotekl a má porozumění a zájem pro naši hudbu, pro naše Sokolstvo. Co je lidí českých, kte-

國 外 通 信

捷 克 之 鵠

(音 譯)

世界有兩種飛禽，足以引起一國人民之狂熱，一曰捷克斯烈夫，賭場之竹牌也，一曰捷克斯烈夫。Cesko-slovensko Sokol 運動競賽之全國大同盟也。鵠會報於距今八十年前，發起人體氏 Dr. Kiroslav Tyrs 皇氏 Jindrich Fugher，今與作古，其藉一種娛樂，團結數千萬眾之國民精神，功

(Facsimile výstřížku ze šanghajského listu.)

ři nic neví o naší hudbě a vlažně hledí na naše české sokoly.

Mám takovou radost, že aspoň někdy sem pronikne něco — o našem drahém presidentovi a naší vlasti. V ústřížku píše také pan Wang mezi uvedeným, že národ takový, který jde za sokolskou myšlenkou a má v zdravém těle zdravého ducha, může jiti jenom ku předu, nikdy zpět. — Prál by svému velikému čínskému národu, aby se stal také jednou národem sokolím. —

Budu hleděti co nejvíce, aby prostřednictvím p. Wanga dostalo se nejvíce a nejlepších zpráv do čínské veřejnosti o československém národě, beztoho se zde velmi málo o něm ví.

V Pekingu je doposud klid, takže o válce zde nic ještě nevíme.

S krajauským upřímným pozdravem všem zámořskému krajanům

Božena Štěpánková.

"Nepřestávám také napomínati a prositi, ba zaklinati každého dobrého, aby neoddával se nečinnosti, ale vzdělával se, pracoval a přičiňoval se ze vši síly, kudy by pomohl rozšířiti a upevniti na zemi říši pravdy a spravedlnosti."—Frant. Palacký.

雲之像，實足與大音樂家斯美達 (Debussy) 同垂不朽，近來安斯烈夫與日隆，民生漸裕，每隔五年，舉行全國會操一次，屆期折騰萬會操地，僑寓全世界各國之捷克人民，隨師故里，以能贊襄盛舉為榮，百納 (Habsburg) 都城之旅館，不敷留宿，則借大中小各校為臨時宿舍，本年第八次會操，由捷總統馬肅烈 (Marek) 主持，幕設軍容整肅，旗幟鮮明，鐘聲連連，魚貫入場者，分壯男少女老人幼童各部，全國大小各省各城及僑美僑英僑法僑德等支隊，同時集合，為數逾七萬人，依以各種運動之競賽，歷兩星期方竣，屆會期內，舉國若狂，百納各車站，列車往來如織，其最盛之一日，每小時內開到之列車，多至四十五次，另有由美開歐之商艦兩艘，皆載有賽會員，是會之標語有云，體質強壯神思煥發，(Zdravem tele zdravý duch) 五必有健全之國民，乃造成強有力之國家，反其道而行之，未有不日趨墮落者，彼捷克鵠會，再接再厲之功能，使國利民福蒸蒸日上，觀我中國人之沉迷於麻雀牌，每天下萬事，敗壞而不可救藥者，如去直天矣，西方有國際運動會名活靈 (Olympics) 賽，西年一舉行，即與此會相似，但其精神，彼此仍迥不相同，活靈會專事競賽，注重個人優勝之權，而斯會以演習為主，競賽為輔，其宗旨在使個人與羣衆，得相需為用之益，所謂一人之利即為全體，(Jeden za všechny) 全體之利即為一人，(všichni za jednoho) 者，是即愛國之真諦，是即國家大一統，朝野上下同心協力之主要原因也，若我中國人，只知關門又麻雀，此所以兄弟鬩牆，禍亂相尋而莫知所

(Zapůjčeno laskavostí "Svornosti.")

Dr. Ant. Mueller:

Učme naše děti češtině.

Ó, zůstaň vždycky pravým Čechem
svůj jazyk važ si, chval,
třeba, že v této zemi
jsi občanem se stal.
Co nám Čechům tak draho,
haj posledním dechem;
též občan americký
může zůstat Čechem! —

Poněvadž přistěhovalectví z Československa v posledních letech bylo vládou Spojených Států značně omezeno, musíme jiné cesty a prostředky hledati, aby se naše větev zde seč možná nejdále udržela.

Na náš dorost, dokud se sem naši krajané přímo hrnuli, bylo zapomináno, ovšem jsou zde čestné výjimky — nyní vidíme naše pochybení, které se na nás mstí. Členové Sokolských jednot a českých spolků at' mužských tak i dámských, by měli na to hleděti, aby děti se češtině učily nejen proto, aby mohly mluvit a čísti resp. psáti, ale aby se i mohly v pokročilejším věku s naší literaturou a historií jak se říká "z první ruky" seznámiti.

Takové děti zamilují si naše Sokolovny a naše podpůrná tělesa, kdežto nyní i když nějaký čas do české školy a Sokoloven chodily, v jistém věku na nás zapominají a nám se odnárodňují.

Mimo to známe přísloví: Kolika řeči mluviš, tolikrát jsi člověkem. A zvláště zde v kosmopolitánské Americe není a nebude nikdy na škodu, když děti až dospějí, budou moci mimo angličtiny ještě jinou řeč ovládati.

Když jako lékař navštěvuji rodiny mnohých našich krajanů, divím se a pozastavuji se nad tím, že rodiče tu angličtinu jenom stále v domácnosti drmolí a také na děti pouze anglicky mluví, a tak tu naši sladkou mateřštinu hned zpočátku, když dítě jest nejvnímavější, v jeho mysli znehodnocují — bagatelisují.

Možek dítěte jest jako čistý list papíru, který čeká, který jest připraven na látku, která se naň nanese. Proč by tam také neměla býti slova, kterými se naši otcové a prarodcové dorozumívali? To jest čeština!

Není to nic tak nesnadného. Jen v domácnosti na děti česky hovořiti, angličtiny slyšejí na ulici a ve školách dosti.

Pozoroval jsem v různých rodinách přistěhoveleckých, kde bylo více dětí, že ty nejstarší mluví poměrně dobře česky, ty ostatní po řadě méně a méně a to poslední skorem nic. Kde hledati příčinu? Po příjezdu sem do této nové vlasti rodiče ovšem anglicky neuměli a proto na ty první děti mluvílo se pouze česky, pak u dalších použila se ta mixtura češtiny s angličtinou a konečně u těch posledních se žel mnohdy na češtinu vůbec zapomnělo . . . I ty starší děti se svými mladšími sourozenci jinak než anglicky nemluví, ač češtinu dosti dobře ovládají. Sourozenci nic, rodiče málo, pak se divte, že když k nim česky hovoříte, že vám třeba rozumí, ale odpovídají — anglicky.

Mnohdy slyšíme od takových vlažných neprozíravých rodičů: Prosím vás, nač pak je v této zemi čeština dobrá? Na nic, angličtina postačí. Ono by nám v životě stačilo také mnohem méně a přece třeba na to co nepotřebujeme hodně obětujeme . . . Kdo pak by si nějaký ten luxus nedopřál. Ale učiti děti čes-

kých rodičů češtině není žádným luxusem, mimo to Čech se domluví téměř se všemi slovanskými národy a to zasluhuje zajisté také uvážení.

O. Kudrnovský:

Proč atleti starého Řeka nezanechali nám světové rekordy.*)

Jaký jest antický rekord na 100 yardů. Jaký byl nejlepší čas helenského přeborníka na mili? Jak daleko házeli jejich slavní metači disku? Žel, že nám není známo, neboť oni nezanechali žádné zápisy ze svých slavností a hodů, jež by byly vepsány ve stránky historie a podněcovaly atlety dnešní doby.

A. Shoup nám připomíná v jednom odborném svém článku, že každý tělesně schopný Řek podílel se v některém druhu tělesného cvičení. Trochu světla pronikalo do tajů tohoto oboru řecké kultury, pozoruhodnou sbírkou obrázků řeckých atletů, jež byla svého času v "Metropolitan Museum of Art", vystavena. Na nich můžeme spatřiti, jak on praví, že antičtí atleti uctívali, čemu my dnes říkáme forma a styl. Rychlost i vzdálenost výkonů, byly obětovány kráse provádění výkonů. Jako doklad toho slouží nám zde bronzová socha řeckého atleta ve startu. Poloha jeho nohou zdála by se nesmyslnou každému modernímu cvičiteli. Nohy jeho jsou tak těsně u sebe, že běžci nebylo možno prudce vyraziti. Toto byl přesný "start", určenými přesnými pravidly, dle kterých místo "startu" na závodní dráze bylo označeno dvěma hlubokými rýhami pouze několik palců vzájemně vzdálených. Běžec musel na těchto zaujmouti "start"! Toto jest jeden z důkazů, jež nám jasně obrazy i popisy podávají k posouzení značného omezení, jež bylo uloženo řeckým atletům.

Čtyři hlavní druhy závodů Řeků byla chůze, skok daleký, hod diskem a oštěpem. V každém z těchto byla nějaká zvláštnost stylu, jež musela býti splněna, ale byla též překážkou helenským hrdinům pronikavě vítězí, učiniti nějaký rekord. Vše bylo obětováno pro obřadnost provádění.

Tato omezenost formy byla zvláště zřejma u skoku dalekého. V moderních pravidlech není předepsán zvláštní způsob ani doskoku, ani letu, skokan může jakkoliv doskočiti i různé pohyby v letu činiti. Antický skokan musel doskok i let provést čistě snožmo, jinak jeho výkon nebyl počítán. Žádný skok nebylo dovoleno měřiti, pokud otisk nohou nebyl regulární, tak praví Philostratus, čímž minil, když skákající upadl při doskoku, nebo doskočil roznožmo a pod.

Jiná zvláštnost řecké metody skoku dalekého jeví se nám v tom, že skákající užil pouze několika prudkých pružných skoků k rozběhu, — odrážistě bylo dosíci, ne dlouhým rozběhem, jako užívají moderní atleti k docílení rychlosti a setrvačnosti. Tedy rozběh řeckého athleta byl obdobný skákajícím do výše dnešní doby. Není nám známo, zda toto bylo též železné pravidlo způsobu skoku, ale zdá se to býti lo-

*) Často mně přišla na mysl otázka, proč slavní helenští přeborníci nevynikají kvalitou svých výkonů, tak jako nepoměrně vynikají svými stepilými postavami nad atlety dnešní doby. K částečnému objasnění přináším zde snůšku dokladů, jež se mně podařilo k tomu účelu sebrati.

gické, neboť kdyby řecký atlet hleděl pouze na dálku výkonu, bez ohledu na krásu provedení, byl by jistě objevil a přijal moderní styly skoku.

Mnoho obrázků nám ukazuje skákající do dálky užívající jakési závaží ve váze 2.—6. liber, jež nesli v každé ruce. Bylo-li pažemo kmihnuto v dokonalé formě, bylo tím docíleno větší vzdálenosti skoku. Tuto pomůcku k docílení rekordu moderní pravidla vyřazují.

Nejpozoruhodnější rozdíl mezi řeckými pravidly předepisující přesný způsob provedení a moderním volným stylem můžeme spatřiti v hodu diskem. Pověstná socha Mynonsova "Metače disku" zobrazuje jasně ztrátu řeckého metače disku. Zde jest onen při "startu" na hod. My bychom přirozeně očekávali jako další pohyb jeho obrát, jak je činěn dnes, dovolující mocné vypětí k největšímu výkonu. Zde ovšem byl dovolen 1—2 kroky v před, než disk byl vypuštěn. Neprovedl-li vítěz svůj výkon přesně dle pravidel, nebyl prohlášen za přeborníka. Tato forma byla houževnatě dodržována ještě na I. Olympiádě r. 1896 v Athenách. Američtí atleti užívali volný styl, čímž docílil větší vzdálenosti hodů.

Jiný příklad, že obdiv Řeků neupínal se pouze k času a vzdálenosti výkonů, jeví se nám v metání oštěpu. Jeden z nejvíce oblíbených závodů řeckých atletů bylo metání oštěpem do terče.

Kdo někdy viděl nácvik hodu oštěpem, udělá si snadno představu, co úsilí bylo nutno vyvinouti k docílení přesnosti, jež v tomto závodě byla rozhodující.

Jejich závod v hodu oštěpem do dálky, též se nám jeví odlišný v porovnání k dnešnímu, jak můžeme seznati z obrázků na vásách. Antičtí metači oštěpem užívali kožené poutko upevněné v těžišti oštěpu, jež navlékli na 1. a 2. prsty. Toto jasně dokazuje, že vzdálenost též rozhodovala při hodu. Moderní pravidla dovolují pouze ovínutí v těžišti oštěpu pro pevnější hmat.

Mnoho jiných zvláštností stylů řeckých atletů objevují nám obrázky na vásách. Nejvíce nápadné ale jsou nám nesčetné kresby představující athleta ve hře na flétnu. Mnohé z nich zobrazují snědé řecké borce, jak jsou při závodech doprovázeni, hráči na flétnu v květnatých robách. Jaký účel, nebo výsledek měl tento doprovod není nám známo.

Nejlepší důkaz vysoce vyvinutého smyslu pro krásno u Řeků podává nám jejich oblíbený zápas. Skoro žádný z mnoha obrázků zápasu nám neodhaluje přesný způsob, ale ze zápisů toho času je dokázáno, že největší pozornost byla věnována kráse a dovednosti.

Pouhý poraz vyvolal šilený pokřik diváků — byl-li ovšem proveden dle pravidel a dokonalým způsobem.

Řekové tedy neusilovali o pouhé docílení časných a dálkových rekordů, jak my dnes činíme, ale oni trvali na provádění všech výkonů v nejkrásnější formě i za obět' snížení rychlosti neb vzdálenosti.

Dnes činíme skoro opak, různé styly jsou široce přijímány, měněny a jen za účelem docílení rychlosti aneb vzdálenosti výkonu, bez ohledu na krásu.

"Kdybych byl třeba cikánského rodu a již poslední potomek, přece za svou největší povinnost bych si pokládal, přičiniti se, aby čestná památka po mně zbyla v dějinách člověčenstva.—Frant. Palacký.

Štíbr Chyňavský:

Bratrství v Sokole.

Nemohu za to, že často v té naší rodině sokolské neb jiné, když slovo "bratře" neb "sestro" zaslechnu, jest mně tak, jakoby mně někdo nožikem po zádech přejel.

A proč? Poněvadž příliš často člověka slyším to jméno "bratře" neb "sestro" na darmo bráti, neb často brzy po těchto slov užití nebratrsky a nesestersky o těch lidech, které bratry neb sestrami jmenoval, ba i často hrubě se vyjádří.

Já se stanoviska svého slovo "bratře" neb "sestro" posuzuji, že v pojmenování tomto má ležeti ta největší láska člověka ku člověku. Vyslovením "bratře, neb "sestro", si představuji ten nejintimnější poměr člověka ku člověku. Jest mně předobře znám poměr otce a matky ku člověku, kterého zplodili, avšak slovo "bratře", "sestro", jest mně posvátnější, jelikož má vyjadřovati poměr beze stárí, bez bohatství, bez hodností a všech těch na světě přívěsků, jež pravému bratrství a sesterství na újmu jsou.

Kdyby tímto směrem výchova lidu se nesla, kdyby rodiče na místo autoritativního poměru ku své rodině otec co bratr-člověk ku synu a matka co sestra ku dceři se chovali, tu věřím, že by rovnost, svornost a bratrství ne pouze psáno a mluveno, ale též i citěno bylo v té naší rodině lidské. Slovo "bratře" neb "sestro" na jazyku nic neznamena, když v hloubi duše se nepochopilo a do krve vřelého srdce se nepřeneslo. My jsme se naučili slova ta užívat jako "dobrýtro", aniž bychom důkladněji slovo toto uvážili, aneb, když jej vyslovíme, minili. Jednání takové je tedy nedůstojné a pro rozum zdravý směšné, tedy si tím vlastně sami ze sebe blázný děláme.

Jest zvlášť zajímavé slyšení někdy člověka, že s tím neb onim jest u pěti spolků, následovně pětkrát bratr — a který po straně vám sděluje, jakým lumpem ten s ním pětkrát bratr jest. Velmi často se opět stává, že člověk nepřilíží charakteru dobrého za bratra neb sestru do srdce jest brán jen proto, že jest majetným neb vlivným ve veřejném neb politickém životě, kdežto na straně druhé ve věci malicherné hráz člověku ku vstupu do bratrského kruhu stavíme, ač tento žádným, poctivým a pravdu milovným jest.

V toto místo dobře přiléhají slova bratra Dr. Aug. Šípa v časopisu "Sokol na českém západě", vydávaném v Plzni, kde ve článku "Sociální péče sokolská" praví:

"Naše egalitářství i po stránce příspěvkové není sociálně spravedlivé. Vdovy groš, nejen na nebesích, nýbrž i na této zemi měl by vážit více než groš člověka zámožného, neboť jest větší obětí."

Je to problem těžký, avšak hodný úvahy právě v bratrském kruhu našem. Raději nic než sociální péče na papíře!"

Pravdivá a významná to slova bratra Šípa a hojně asi vody ještě uteče nežli ku takovým krokům v našem bratrském a sesterském uvažování dojdeme, jež obzvláště my Sokolové bychom za své přijmouti měli. My jsme ti, kteří pojmenováním "ty bratře", "ty sestro", jsme podnět dali ku užšímu styku našeho členstva mezi sebou, tudíž bychom i to, co za své jsme přijmuli, opravdu prováděti měli a tak nejenom otec se synem, matku s dcerou, ale i celé lidské pokolení hleděti uvědomiti, že bratry a sestrami jsou.

Nemohu za to, že při oslovení "bratře" neb "sestro" mně až husí kůže po těle naskakuje, jak toho nej-

dražší v životě slovo ledabyly a nemyslitelně užíváme. My všichni u tak zvaných bratrských a sesterských spolků se tím bratrstvím a sesterstvím oháníme beze vší rozvahy, aniž bychom na bratrskou neb sesterskou lásku vzpomněli nebo na pomoc a rovnoprávnost v lidském životě ohled brali. Před bratrem neb sestrou, kde v pytlíku neb punčoše peníz chrastí, otrocky hřbet ohýbáme a k němu se nebratrsky a nesterovsky lisáme. Známo též předobře naše lákání do bratrského kruhu, že jsme bratři "solventní" a tudíž lepší než bratři neb sestry jinde. Nechalo by se toho o tom našem bratrství a sesterství haldy papíru popsat, což zase však by nic nebylo než slovy plýtváním. Dokud lid náš o slově "bratře" a "sestro" přemýšleti nebude, dokud nepozná to právě bratrství a sesterství lidu veškerého a toto si do své duše nepoloží, marná slova.

Jest ovšem i dosti lidí, že slova ta jim více než slovem na jazyku aneb na papíře jest, avšak jak daleko tato hrstka jest od celé rodiny lidské, do které má bratrství a sesterství vstoupiti.

Z důvodů těchto měli by členové ve všech našich českých spolcích o bratrství a sesterství vážně mysliti, neboť ve stanovách málo pomůže, zdali se rozum neb srdce samo bratrství neb sesterství neuchopí. V pravém bratrství a sesterství nemá se ceniti, zda lepší neb horší hadříček člověk na těle má, prstýnek blýskavý na prstu nosí, závěšek s odznakem bratrství zavěšen u řetízku zlatých hodinek neb chřestotem dolárců v kapse jakož i kousíčkem pentličky "čestný řád" znamenající, třeba by i darebáctvím zapáchalo.

Bratrství a sesterství nemožno značiti způsobem takovým, neboť má býti položeno hluboko v mysli a srdci člověka, což žádná povrchní tretka značiti nemůže. Není zároveň možno, aby bratrství neb sesterství zavládlo tam, kde se hoví náklonnosti k pomluvám, zášti, osočování a jiným nepěkným věcem. Pravá láska bratrská a sesterská mosty veškerého nedorozumění neb nesrovnalosti klene a na mysli má jen jedno a to jest, že jsme si všichni rovni a všichni dítka otce a matky jednoho, ať si dělá ten neb onen člověk svého stvořitele v jakékoli formě.

Nechci a nemám práva nikomu upírati, jak on chce svůj rozum upotřebiti, zda jsme dítka z otce Adama a Evy, aneb vývinem ze tvorů jiných, však víme, že jsme tady a že než odejdeme, jest naší povinností práva na život jeden druhému neubírat a jeden s druhým v lásce se snášeti. Tolik myslím, že právo mám říci, kteréžto právo ani jinému upírati právo nemám.

Jest bolestno, že po tisíce let se o bratrství a sesterství mluví a píše, že tisíce let Kristus hlásal "Miluj bližního svého jako sebe samého" a že přes pět set let uplynulo, co náš Hus za tytéž zásady na hranici umíral, a že ještě do dneška jsme tak malý kousek cesty ku bratrství a sesterství pravému dospěli.

Nuže, přestaňme již pouze o bratrství a sesterství mluvíti a psáti, ale toto vložme do mysle své a do svého srdce, které pak ať jej přenese vřelou bratrskou krví do celého našeho těla. Jen takto nebudeme bráti slova "bratře" a "sestro" nadarmo!

Člověk má pro něco žiti. Činí-li dobře, zůstává nezapomenut v srdcích těch, kterým třeba jen jednou prokázal laskavý čin, anebo milosrdenství.

Swett Marden.

Fráňa Klepal:

Pohlížeje s úctou k našim zasloužilým činitelům!

Dobrovolná kázeň, které se každý jednotlivec v zájmu celku bezpodmínečně podřizuje, vytváří v každém tělese onu soudružnou a v pravdě přátelskou a demokratickou náladu, při které se výtečně daří pospolitě práci národní a která dovede korunovati zdarem ty nejodvážnější podniky. Sokolstvo věrno svému zásadnímu programu mělo by býti v každé jednotě rodinou bratří a sester svorných, snášenlivých a vzájemně upřímných, podobné karaktery v jednotách sokolských vychovati, tot' důležitým našim úkolem, který nesmí býti ignorován žádným, kdo se nalézá v řadách této naší lidovýchovné instituce. To jsou však ideály, které za dnešních poměrů zdají se nám příliš daleko od skutečnosti. Posuzujeme-li kvalitu a mravní vyspělost našeho členstva, přicházíme k přesvědčení, že převahu získává ona nesjednocenost, strannická předpojatost, slabosti, které se v určité míře objevují v každé jiné společnosti, kde se soustřeďují lidé různých názorů a přesvědčení. Dáti těmto vrstvám náš určitý ideový program, a nadchnouti neb získati je pro určitý cíl, bylo by pro nás vítězstvím. Však tyto zvláštnosti nejsou příznakem české povahy, u nás je osvědčeným pravidlem, že co jeden považuje za správné, druhý odsuzuje za nesmyslné a bezúčelné. Dělati oposici proti všemu, co náhodou nepřichází z našeho prostředí, tomu se naši lidé učili za starého Rakouska a proto snad dodnes určité vrstvy československého národa dělají oposici a rebelují proti všemu, co není výplodem jejich vlastní fantasie a neb co přesně nesouhlasí s jejich osobním názorem. Různost smýšlení nevyvolává pouze spravedlivou kritiku, ale je příčinou nepříznivých posudků a osobní zaujatosti. Stačí postavit se za určitý projev, aby se člověk stal terčem nepřátelských a často surových útoků lidí opačných názorů. Co nás však v našem veřejném životě tak často zaráží, je velký nedostatek respektu k našim vlastním lidem, našim sokolským předákům a pracovníkům, kteří se v národním a sokolském životě svoji dlouholetou prací skutečně zasloužili a na které by mělo býti pohlíženo s úctou a respektem. Vkládáme jejich fotografie do různých památníků, při jubilejních slavnostech ozdobujeme jejich prsa medailony, však potkáváme-li je mimo Sokolovny, připadají nám cizí, bezvýznamní, neprojevujeme jim tu vděčnost a přátelství, kterého si od nás právem zasluhují.

K. Bernreiter:

Za bratrem Janem Hillerem.

Nedávno prošla česko-americkým tiskem stručná zpráva o úmrtí br. J. Hillera, ředitele reálného gymnasia a vzdělavatele českoslov. Obce Sokolské. Mnohý z nás se pamatuje na br. Hillera, jenž co člen vzorného družstva v roce 1921 zavítal k nám na slet a závody Am. Obce Sokolské.

Mnohý z nás, kdo účastnil se VIII. sletu Sokolstva v Praze, měl příležitost s ním se sejíti. Tu i já jako člen amerického odboru Č. O. S., jehož br. Hiller byl předsedou, často jsem v jeho společnosti ztrávil příjemnou chvíli. Ať ve sborově v gymnasiu, v Tyr-

šově domě nebo jinde, pro mne byl vždy a všude volný.

Nikdy nezapomenu jeho milé tváře a na jeho vždy tak vřelé a upřímné jednání se mnou.

Zejména se mnou rád hovořil a vzpomínal svého pobytu mezi námi v Americe.

Při našem odjezdu z Prahy přišel i se svou chotí a s mnoha jinými činovníky C.O.S. s námi se rozloučiti.

Ještě jsme nebyli ani celý měsíc doma a již dostali jsme přесmutnou zprávu, že dne 30. září br. Hiller postižen byl záchvatem mrtvice. Později sděleno mi, že stav br. Hillera se lepší, tu ovšem já tak jako všichni, kteří o jeho nemoci věděli, s jistotou očekávali, že silná tělesná soustava jeho těžkou nemoc zdolá. Naše vřelé přání a naděje se nesplnily, došla nás žalostná zvěst, že br. Hiller po bolestném utrpení dne 25. února 1927 zemřel a dne 1. března pohřben žemem.

Jaká to ztráta ne jen pro jeho rodinu, ale pro celou Č. O. Sokolskou. Jest to v krátké době druhá velká ztráta z kruhu vedoucích Č. O. S.. V loni as týden před hlavními dny sokol. slavností zemřel neméně vzácný muž, br. Karel Vaniček a teď opětně odchází tak vynikající pracovník br. Hiller. Velmi bolestně a těžce dotkla se tato rána nejen ústředí, kde tito dva bratři byli z těch pilných "ti nejpilnější", ale všeho členstva Č. O. S. Jistě i my zde v Americe v hluboké úctě vzpomínati chceme plodné a neúmorné práce těchto drahých bratrů.

Tak obětavých a beznáročných členů v sokolské rodině naší jest málo a těžko je bude nahraditi.

Dobrá duše.

V Lánech, kde sídlí prezident Masaryk, na chudém vesnickém hřbitůvku, je jeden hrob, ke kterému každoročně v květnu přicházejí sta a tisíce českých lidí, učitelé vodi tam své žáky, matky svoje děti.

V hrobě tom dříme věčný sen spolupoutnice životem presidenta Masaryka, paní vzácného ducha a šlechetného srdce — Karla G. Masaryková.

Když stáli jsme nad jejím rokem, zasypaným květy a kyticemi, vzrušenou myslí letělo tisíce vzpomínek. Bezděky před oči stoupal obraz hrdinného zápolu, bezměrného sebezapírání a krvavého utrpení, jimž projít musilo za života ušlechtilé srdce významné ženy, kterou osud postavil po bok Osvoboditeli národa.

Mladá Američanka slečna Charlie Garrigueová seznámila se v Lipsku v r. 1876 s prof. Masarykem, tehdy ještě studentem, a netušila jistě, co všechno v životě ji potká, co ji bude prožít, protrpět.

Milovala svého muže a nikterak se nelekala ani nejistého postavení mladého svého manžela, který byl docentem vídeňské university, ani nedostatku a chudoby, se kterou dlouho jim bylo zápasit. Vzdělaná, ale pracovitá paní obstarávala sama domácnost a při tom studovala a pomáhala svému muži. Upřímně učila se česky a tak, když po 4 letech se Masarykovi dostali do Prahy, mluvila již česky dokonale.

V rodině vládl nejen český jazyk, nýbrž i český duch, onen duch česko-bratrské poctivosti a prostoty, mužné odhodlanosti a víry v pravdu. Tento duch byl oběma manželům oporou v těžkých bojích a nesnázích, jež Masarykovi v Praze nastaly.

V bojích rukopisných, kdy Masarykovi uštědřen byl název "zrádce" národa, v bojích protiklerikálních, kdy sám arcibiskup pražský šel žalovati na Masaryka císaři, v hilsneriádě, kdy stal se "zaprodancem židů", a kdy dali se proti němu poštvati i studenti, kteří dosud za ním šli, ve všech těch i jiných hořkých chvílích byla paní Masaryková mocnou vzpruhou muži. Sama nabádala ho k vytrvalosti, a když Masaryk roztrpčen nespravedlivými urážkami chtěl z Čech odejiti, zabránil tomu, jakoby v předtuše velikého . . . kolu, který mu v budoucnu bude vykonati.

Při tom sledující pečlivě veřejný život český, psala do časopisů, konala tiše samaritánskou službu radě chudých, kteří se na ni obraceli, ale hlavně starala se o rodinu, o čtyři děti a střežila oddaně oheň domácího krbu, aby nevyhasla s ním věrná láska a vzájemné porozumění.

A když přišla veliká vlna světové války, stála tu paní Masaryková pevná, heroicky odevzdána všemu protivenství, které ji očekávalo. Nebránila muži 65 let starému, aby ji a rodinu opustil; cítila v té chvíli to same, co říkala později v hodinách těžkého příkoří: "Já nic nechci slyšet; vim, že tatínek dělá dobře . . ."

Rakouská vláda trestala místo Masaryka, jehož nemohla zasáhnout, ji a její děti.

Zrovna na začátku vojny umřel ji v náruči syn nadaný umělec-maliř, Alice byla uvržena do vězení, syn Jan narukoval za trest do maďarského pluku, Olga byla v cizině. Špioni, detektivové denně chikanovali ubohou paní prohlídkami, vláda Masaryka suspendovala a vzala ji plat, jedinou výživu; do skrovné domácnosti šedivící paní vkrádala se bída a nedostatek.

Ale ona si nestěžovala a odmítala laciná často neupřímná slova útěchy; říkala: "To nic, to je zase naše válka." Zabořila se mlčenlivě do vlastní bolesti a hrdinně trpěla. Později již ani z domu nevycházela.

Vždyť viděla, že mnozí ze strachu a dvojakosti se ji vyhýbají, ba že jsou i někteří, kteří ji to přejí. Našel se mezi českými lidmi i takový bídák, který přicházel často do jejího bytu, vytáhl truhlářskou míru a říkal: "Tak jdu vzít panu profesorovi míru na rakev, již ji bude brzo potřebovat."

I žila šlechtná trpitelka životem dobrovolného vězně, ve smutku a očekávání, až vážně ochuravěla.

Veliká chvíle návratu jejího muže po čtyřletém bloudění světem našla ji ve Veleslavíně, v sanatoriu, kam se uchýlila. Tam stiskla do třesoucích dlaní šedivou hlavu manželovu, tam srdce na srdci mlčky proplakala chvíli štěstí i bolest smutných vzpomínek.

Netrvalo to však dlouho a šlechtná paní ulehla nadobro. Útrapami podervaný organism tělesný nemohl již vzdorovati nemoci. Zemřela 13. května 1923 časně ráno v Lánech a tam ji také mezi prosté hroby českých venkovanů pochovali.

V historii národů i lidstva hrály mnohé ženy významné úlohy. Byly panovnicemi, milenkami králů i ministrů a měly ohromný vliv na vývoj událostí. Sotva však význam jejich muže se rovnati významu této vzdělané, ušlechtilé a přece jen prostinké ženy, která nedrala se do popředí, netoužila po důstojenstvích a v skrytu vykonala veliké dílo, za něž náš národ musí ji být věčně vděčen.

Až někdy osud zanese vás do Lán, neopomeňte jít na hřbitov a poklonit se rovu vzorné ženy, manželky a matky.

J. O.

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Dr. J. Vaníček:

CVIČITELSTVU.

Ze statistiky sokolské vždy nejvíce mne zajímá část, obírající se cvičitelstvem. Zvykl' jsem spatřovati ve cvičitelstvu úhelný kámen, spolehlivý, tvrdý základ Sokolstva. Při tom není mi však rozhodným počet, nýbrž jakost, odbornost, vzdělání jeho. (Proto ve smyslu tomto i statistika měla by býti doplněna.) Počet bez jádra spíše na újmu než ku prospěchu. Ne kolik je Vás, než jací Jste, se uvažuje, mluví se o Vás jako o neselhávající složce Sokolstva. Nadšení, píle, oddanost i znalost věci hledáme u Vás, naděje naše!

Cvičitelstvo, takto kvalifikované, nehledáme ovšem na stromě, nýbrž hledíme si ho takovým vychovati. K tomu směřují kursy cvičitelské, osvětové, vzdělávací i různé přednášky. Tomu slouží slušná již literatura odborná, tomu posvěcen má býti i tento list.

Věc sokolská však během času tak se rozrostla, že stala se výchovou celonárodní, nejen těla, nýbrž i charakteru, byla takovou uznána i autoritou státní, stala se výchovnou jeho složkou, proto nelze se spokojiti i nadále prostředky výše zmíněnými, které druhdy snad stačily, třeba, aby k nim přistoupilo vlastní studium věci, sebevzdělávání. —

Bylo každodenním úkazem, že ten, kdo absolvoval kurs ČOS. neb i jen kurs župní, pokládal sebe za dokonalého cvičitele, který na nabytém přestati může, a přec v každém kursu bez výjimky bylo posluchačům na srdce kladeno, že kursem získal jen klíč, který umožňuje mu vlastní, další, do detailu jdoucí studium, přivést ho může tam, kam kurs pro krátkost doby sobě vyměřené přivést ho nedovede.

Čiperný člen sboru cvičitelského teprve po kursu započne zažívat to, co v kursu mu bylo předneseno. Znovu pročítá, ale ne proto, aby ještě jednou přečetl poznámky své a knihy, ze kterých se učil, nýbrž rozebírá přečtené a uvažuje, zda musí tomu tak býti, jak je napsáno, či zda jiný, ovšem lepší způsob uspořádání neb řešení, byl by možným. On pilně sleduje literaturu sokolskou i činnost těles vedoucích Sokolstvo, zkoumá tyto, vyvozuje z nich důsledky. Závažné neb sobě ne zcela jasné věci nese náčelníku svému neb do schůze sborové, aby zde vysvětlení neb mínění jiných vyslechl. Nedosáhne-li mi zde vysvětlení náležitého, stará se o to, aby věc přišla na přetřes ve sboru župním. Tak stává se i hybným činitelem schůzí, kterým obcuje.

Stará se i o to, aby dosáhl přístupu k cizí literatuře, seznal podstatu příbuzných věcí u cizích národů a poznal tak vlastním názorem, jak jinde tyto se řeší.

Píle neúmornou stará se však i o povznesení praktického výcviku svého pamětliv, že nejlepší poučkou těch, kteří vedeni jeho jsou svěřeni, jest vzorný názorný příklad.

Hledí, aby vnikl do struktury jednotlivých cviků a dovedl tak poraditi těm, které učí. Uspoří jim mnoho práce a uspiší jich pokrok.

Čiperný člen sboru cvičitelského nevynechá ani jediného z veřejných cvičení sobě přístupných, pamětliv, že všude může se něčemu přiučiti. Těmto obcuje, ne jako prostý divák, nýbrž jako kritik, který si pečlivě rozebere, co se mu zamlouvalo a co výtkou by zahrnul. Doma pak pokusí se hlédnutý na cvičení námět svým a to lepším způsobem vypracovati. Všimá si vypsaných souběhů a hledí pečlivě připraveným návrhem svým těchto se účastniti, ať v jednotě či župě či obci. Neprorazil-li, srovnává návrh svůj s návrhem přijatým a přichází tak ku příčině, proč s úspěchem se minul.

Na všechna vystoupení svá, obyčejnou cvičební hodinou počínaje, řádně se připraví, neboť s patra cvičení věští, jest možno jen starým vyspělým sekáčům, neboť každé vystoupení jeho musí hověti požadkům soustavy, metody a musí se zároveň cvičencům líbiti.

Čiperný cvičitel postará se o to, aby takto obsáhl a zpracoval celý obor látky cvičební, vědom si, že jen tak bude moci cvičení své učiniti i zábavným i lákavým, neboť nic není únavnějšího nad jednotvárnost, nad stálé opakování stejného. Na chorobu tuto zašly až dosud všechny "zázračné" systémy tělocvičné, třeba po vzniku svém s velikým hmotem do světa byly uváděny.

Čiperný člen sboru nejen takto pilně tvoří a shromažďuje, nýbrž nesbíraně pečlivě třídí a uvažuje, z čeho komu ze svěřenců svých naděli. Nebude jistě misti jedinou přihrádku pro mladistvé, nevyvinuté žáky, pokročilejší dorost, silou kypící členstvo i věkem pokročilé, kteří již necvičí, či správněji řečeno nemožnou cvičiti, aby ve cvičení pokročili, nýbrž aby nabyté zachovali.

Čiperný člen sboru, ovládnuv takto látku, pozoruje i účinek její především, na sobě samém. O poznatcích uvažuje a přijde tak k poznatku, zda, jak a do jaké míry různé cviky na tělo jeho působí. Poznotek tento bude mu cennou direktivou, jak pro volbu látky v různých případech, tak i pro rozpravu o předmětu tomto.

Čiperný člen sboru nestrachuje se konečně ani

pera ani slova, i přiskočí ochotně tam, kde těchto potřeb. Učiní tak opět po náležité přípravě, a stane-li se mu snad, že příspěvek jeho nedošel uveřejnění, ne bude to mít pro něho jiných následků, než že příště ditko své, ještě lépe vypravené, do světa vyšle.

Smíme se kojiti nadějí, že ze řad těch, pro které stat' tato psána, takto vystrojenými plody dostatečně budeme zásobeni?
"Cvičitel I".

MEZISLETOVÉ ZÁVODY AMER. OBCE SOKOLSKÉ

O přípravě k závodům.

Mnoho bylo již řečeno i napsáno o tom, čeho chceme závody docílit, jaká proto má býti příprava závodníků. Jest zajisté včasno upozorniti vedoucí naše dnes, kdy závod se vypisuje, na zodpovědný úkol, který je očekává v nejbližší budoucnosti, potřebno je též dati jim řadu pokynů jak při přípravě dlužno si vésti. Vděčná to látka ale příliš rozsáhlá že není možno říci vše najednou. Chtějice zadost učiniti svému poslání neopomenuli jsme postupně uveřejňovati pokyny a rady zkušených bratří dnes připomínáme dvě zásadní pravidla jichž velmi zhusta se dosti nedbá, čímž též zdárný výsledek práce cvičitelovy vážně je ohrožen, často i zcela zmařen. Jsou to pravidla na něž upozorňujeme znovu:

1. Přípravuj svéřence své hned z počátku všestranně!
2. Nacvič napřed cvičební tvary než přikročíš k závodním sestavám!

První pravidlo nepotřebuje výkladu, ale připomínáme je proto, že není všestrannou příprava, která pouze s cvičením na nářadí počíná a tělocvik prostý na letní měsíce odkládá. To není správné. I v zimě v uzavřené tělocvičně můžeš pěstiti tělocvik prostý nikoliv ovšem v plném rozsahu, neboť můžeš svéřencům pouze dokonale vštípit všechny způsoby provedení. Venku potom nebudeš zdržován učením, jak skákat, běhati, vrhati, ale budeš pouze nacvičovat a zlepšovat výkon samotný. V důsledku toho musíme pilně pěstiti v tělocvičnách nejen cvičení na nářadí ale stejnou měrou i způsob skoku přes překážku, způsoby vrhů, výběh (start) i vytrvalý klus. Stejně jako nesmíš větší měrou nacvičovat jedno nářadí na úkor druhých právě tak nesmíš býti zanedbáván tělocvik prostý vůči tělocvikovi nářad'ovému.

Proti druhému pravidlu též velmi zhusta je chybováno a často shledáváme že dřeny jsou duchamorně celé sestavy, třeba že cvičenci jeden i více cvičebních tvarů, z nich naprosto neovládají. Důrazně zde tudíž připomínáme železný zákon: Nauč napřed cvičební tvary, sestava to' pouhé pamatování řady, jak za sebou jsou jednotlivé tvary zařazeny. Ovládá-li cvičenec dokonale tvary, hravě naučí se za týden všem sestavám. Neovládá-li některý cvičební tvar, můžeš dříti jednu sestavu třeba rok a nebude její provedení jistým tak dlouho, než chybicimu tvaru se dokonale naučí. Je zajisté velmi snadno pochopiti, že naučím jednotlivému tvaru mnohem dříve a bezpečněji, budu-li jej cvičiti samostatně, než kdybych jej cvičil ve spojení v sestavě.

Abychom usnadnili práci cvičitelům, uvedli jsme popis cvičebních tvarů, které vyskytují se v závodních sestavách na hrazdě, kružích, koni na šir, při čemž pamatovati si dlužno, že o závodnicích vyššího oddílu se předpokládá že ovládají veškeré cvičební tvary oddílu nižšího dokonale tak, že závodníkům oddělení nižšího prakticky tyto vysvětlí!

*

Správně, důmyslně a soustavně vedená sokolská výchova tělesná má nesporně ohromný vliv na každého jednotlivce, nejenom po stránce tělesné, ale i po stránce mravní. Ona činí nejenom pevnou a pružnou kostru, ale i souměrně vyvíjí svalstvo, je zároveň prostředkem získávání síly, vytrvalosti i schopnosti k okamžitému napnutí všeho svalstva i nervů.

Soustavné cvičení sokolské působí nejen zdatnost tělesnou, ale i současně bystří smysly člověka a zároveň otužuje jej vůči vlivům přírody. Rozvíjí fyzické i mravní síly každého jednotlivce. Ze silných a mravních jednotlivců sestávají pak může silný národ. Soustava sokolská je hodně přízpůsobena, že dle ní může cvičiti a tělesně se zdokonalovati každý jednatel, ať muž či žena, ať mlád či stár, každý zde najde svůj osobní prospěch i radost, jestliže jej sem táhne pouze láska k Sokolstvu, národu a vlasti.

Proto jest úkolem Sokolstva, aby činností zvýšenou působilo na své okolí, na každého jedince zvláště pak na mládež, aby cvičení tělesná nezanedbávala, je podceňovala, nýbrž pravidelně cvičení sokolská navštěvovala.

Sokolstvo americké chce se o zvýšení činnosti starati, ji podporovati dle svých sil i financí a tak snažiti se, aby heslo Tyršovo "Věčný ruch" v tělocvičnách nevymizel, aby v jednotách i župách činnost neochabovala, koná, slety, kursy, závody a vysílá cvičitele tam, kde toho je třeba a propaguje myšlenku sokolskou v celém lidu československém i ve známosti ji uvádí v celém národě americkém.

Za účelem zvýšení činnosti tělocvičné v Americe konán byl slet A.O.S. v Chicagu r. 1925, který nám jasně ukázal naši sílu i vyspělost, hlavně po stránce technické, ale i obeznámil širší veřejnost americkou s naší soustavou tělesnou a ukázal, že není náš tělocvik jenom pro několik jednotlivců, nýbrž že se tu může tělesně zdokonalovat národ celý bez rozdílu pohlaví i stáří.

Aby zvýšeno bylo úsilí tělocvičné v jednotlivých družích, aby vzpružena byla závodivost a zároveň výchova borců, rozhodl se technický odbor Obce po souhlase Výk. Výboru Obce, aby letošním rokem uspořádány byly závody mezisletové. Závody budou

konány po župách i okrscích a vítězové závodů těchto, respektive ti, kteří obdrží 85% sjedou se do ústředí do Chicaga, aby tu měřili své síly o championát A. O. S.

T. O. veden byl snahou umožnit všem cvičencům i cvičenkám, aby mohli zkusit svoji schopnost a sestavit cviky pro oddíl vyšší i nižší, aby každý schopný cvičenec či cvičenka mohl vybrat sobě onen druh závodu, na který nejlépe stačí.

K vypsaným závodům je nutná úsilovná a pilná příprava, neb do každého cviku na všem nářadí byl vložen méně známý neb málo používaný cvičební tvar, který jestliže bude náležitě a soustavně nacvičen tedy obohatí každého cvičence o cenný cvik.

Snad se bude zdát někde, že oddíl nižší neb vyšší jest těžší než býval, ale jest nutno, pouze trochu nácviku, trochu dobré vůle a vytrvalosti a vše půjde dobře. Jdeme vpřed a zkoušejme, obětujme se více ve prospěch celku a ukažme cestu těm bratřím, kteří nemají tolik odvahy a vůle, aby zkusili věc novou, a které by nejraději bez mnoha práce vavříny sklízeli. S nastávajícím jarem jdeme ven a zkusme skákat, běhat, vrhat, neb i to je potřeba na řádné přípravy, a jestliže i tomu odboru věnujeme trochu práce, i zde seznáme, že se dá mnoho nacvičiti. Cvičme nejenom nářadí, a atletiku, ale i prostným pozornost budiž vědu. Prostná může zacvičit i méně vyspělý cvičenec nována, neb zde není potřeba ztráty ani jednoho bozorně.

Jestliže všemu náležitou přípravu a pozornost jsme věnovali, tedy není možno abychom odešli ze závodů bez čestného úspěchu a bez zadostučinění, že vykonali jsme zase kus dobré a následování hodné práce sokolské.

Budiž nám vedoucím heslem: "Stále výš až na nejvyšší metu! Závodům zdar!"

Josef Kos.

Cvičitel—vzdělavatel.

Idea Sokolská.

(Proslov před šikem.)

Sokolstvo vychovati chce a vychovává člověka k úplné dokonalosti tělesné a duševní dle zásady "V krásném těle krásný duch". Tělocvičná i duševní činnost sokolská jest postavena na zásadách Tyršových, který sám na sobě poznal blahodárný vliv tělocviku, prostudoval vývoj zdravého života, vědecky odůvodnil, v historii ukázal a promyslel výchovu tělesnou i mravní = duševní u jednotlivce a národa. Na těchto zásadách vybudoval sokolství, jehož zásady nejlépe a nejdokonaleji vystihl v čláku "Náš úkol, směr a cíl" = evangelium sokolství.

Názor Tyršův na život jest vypořádaný ze života v přírodě a z dějin lidstva. Život jeví se Tyršovi jako boj o bytí a trvání. Pozoruje následky tohoto boje mezi zdravým, jarým a silným tvorstvem, a slabým na straně druhé.

Tento boj o bytí a trvání jest zákonem v životě a přírodě veskrze svrchovaným. Zahynouti musí vše, co jest slábo. Proti tomuto zákonu nepomáhá nic; ani slavná minulost nezaručuje život národům. Národové zpátky jdou, stojí-li, t. j. nepokračují-li s ostatními. Každý národ zahynul jen vlastní vinou, vlastní slabostí! Ani jediný národ, co jich v světě bylo, četný nebo nečetný, nezahynul ve své jarosti a hodnotě, každý sklesl sešlý, netečný a zvrhlý.

Život národa zaručuje jenom zdravá a činná přítomnost. Boj o život předpokládá sílu tělesnou, mravní a duševní, jarost a záchovalost, neboť žádná zevní moc, žádná síla, hmotná a surová, nezničí sama národy potud, pokud život národa jest na výsluní pravdy, lásky, dobra a pokroku obecného, stále se vyvíjí vpřed. Potom jest život tak nezničitelný, jako paprsek sluneční.

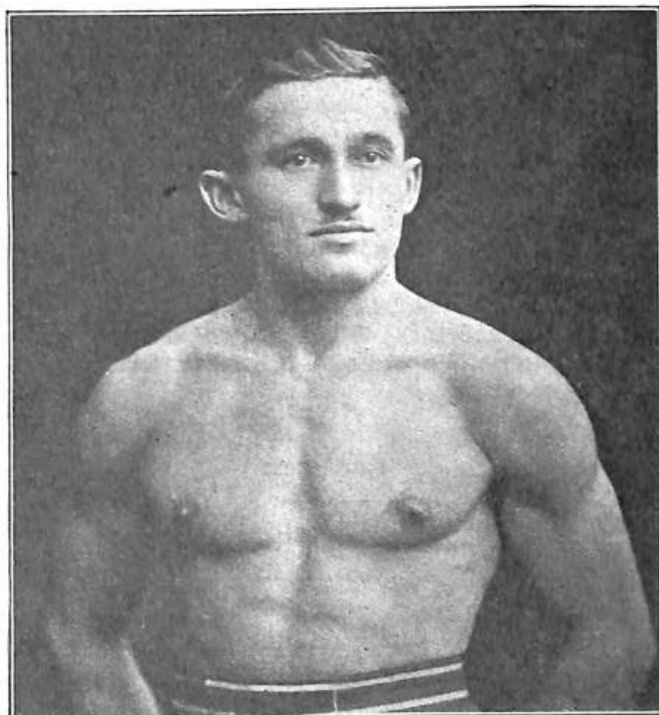
Příklady z dějin (Doba slávy a úpadku Řeků, doba husitská a bělohorská, boj legii za hranicemi).

Bratr Franta Příhoda,

společný cvičitel Amer. Obce Sokolské.

A.O.S. přijala za společného cvičitele a organizátora bratra Příhodu, jež poslední léta byl cvičitelem čilé jednoty Čech-Havlíček v Clevelandu. Bratr Příhoda je starý osvědčený náčelník, cvičitel i závodník nejlepších

kvalit. Jako bývalý člen Sokola Plzeň ve staré vlasti, závodil s pěkným výsledkem o přebor Obce, účastnil se co člen družstva Č.O.S. mezinárodních závodů v Lublani (Jugoslavia), kde československé družstvo zvítězilo na prvním místě. Závodil roku 1925 o championát sokolské Ameriky, mezi našimi nejlepšími borci a účastnil se VIII. sletu v Praze co člen družstva A.O.S.

Nyní odejel do Minnesoty, kde nejvíce cvičitele bylo potřebí a navštíví postupně východ i západ a župu jižní. Vedle povinnosti cvičitelské a organizační má za úkol pořádati přednášky a býti v každém směru jednotám i činnovníkům nápomocen. Později hodlá A.O.S. dát jemu ku pomoci filmy sokolské, jež budou dobrou propagační pomůckou.

Na jednotách záleží, aby pomoci bratra Příhody co nejvíce využitovaly a jemu i v práci byly co nejvíce nápomocny.

Společnému cvičiteli přejeme v práci zdar!

Odkaz náčelníka Č. O. S. br. Jindry Vanička.

Když jsme odjížděli z Prahy po ukončení slavnosti VIII. sletu zpět do naší nové vlasti, přišel se rozloučit na stanici mimo mnoho a mnoho jiných bratrů a sester tamnějších, též bratr náčelník Č.O.S. Dr. Jindra Vaniček. Bylo to pro nás jistě jako vyznamenání. Loučil se dle zvyku — krátce, téměř beze slov a cítili všichni naši co znamená jeho stisk a jeho pohled. Před samým odjezdem vlaku běže mně stranou a takto hovoří: "Pozdravuj, bratře náčelníku — pozdravuj od nás všech celou sokolskou Ameriku, pozdravuj tam za nás všechny — všechny náš český a slovenský lid. Řekni jim, že vaše návštěva nám byla milá, že chápeme plně vaše oběti, ale řekni jim také, aby nikdy nezapomínali na svoji rodnou zemi, aby v lásce k ní vychovávali svoje děti, aby rodný jazyk i v příštích generacích se udržel. Vy Sokolové máte největší moc i sílu co nejdéle udržet vědomí svého původu naší výchovou. My zde i vy za mořem musíme navzájem se doplňovat, musíme stát při sobě v každém čase, nesmíme zapomínat, že jsme z jedné krve.—Udržte věrné bratrství se Slováky, pracujte, vytrvejte, nepovolte. Ať žádná hana neposkvrní čistý štít Sokolstva a dobré jméno Čechoslováka. Těžce to doléhá na nás, když někdy slyšíme zprávy neutěšené. Čestná práce vždy vítězí!

Slyším dodnes jeho krásná slova a oddávám je Vám sestry a bratři. Citím jeho mužný polibek v bratrském jeho objetí, jeho stisk ruky i upřímné "Na zdar"! — "Na shledanou" a dosud mi zní jeho poslední slovo, slovo velkého náčelníka Sokolstva: "Vytrvat!"

To heslo patřilo, sestry a bratři, nám všem! J. J.

Všelicos

"Jsem otráven poměry — nesáhnu již na nic — celá naše práce jest marná — nedá se nic dělat, — je třeba někoho, kdo by udělal "řez" — když jsem já ještě pracoval, to bylo jiné". Tak slyším často hubovat jednotlivce na spolkovou práci dnešní doby. Když vyslechnu a přemýšlím zdá se mi, že se vše mění v nečistotu a kal, v jakousi špinavou stoku, v níž všichni mimo mluvčího a mimo jeho práce, kterou udělal jsou balastem a neřestí! Potom ale uvažuji: Proč ty člověče, který tak zle hubuješ na vše, mimo to, co nepochází od tebe, proč se nechytneš práce a nepomůžeš, abys ty poměry otrávené vyléčil. Jakým právem hubuješ na poměry a kritikuješ přehnaně o práci, když pro dobro křížem stéblo nepřeložíš. Tim, že stráníš se práce spolkové, ale při tom chyby vidíš, jsi naši věci škůdce větším, než ti, kteří z nevědomosti chyby udělali, protože sám ku ozdravení poměrů nepřispíváš? — Také jsem někdy cítil otravu, vše jsem viděl černé, stával jsem se škarohlídem, nevěřil v lepší život, když snad někdy těžké chvíle dolehly na práci spolkovou, ale zbabělé bylo by z kolbiště ustoupiti proto, že jiní dle tebe pášší nepřístojností! Povinnost je napravovat, k lepšímu vésti naši práci a povinnost je ustoupit jen tomu, kdo chce více pracovat.

Škarohlídi, kteří podle osobních mrzutostí a vlastní otravy nad nezdařenou věcí posuzují a kritikuješ jiné, ti nám nepomohou. Pracovníků je třeba, kteří budou bdít nad prací poctivou, statečnou, kteří snad při nej-

lepší vůli chybu mohou udělat, ale v srdci jsou vždy sami před sebou jisti, že mysleli to poctivě a pro dobro celku! — Proto mentorům, škarohlídům, kteří sami nesnaží se poměry napravit — nevěčte!

Zhusta se stává, že po ukončení veřejného cvičení je taneční zábava. Je to trapné, když vidím maličké žákyně ve cvičebním úboru ještě o 11. hod. večer v síni plné kouře, mezi dospělými tančící "moderní" tance. Je to úžasně, jak je to možné, ale je to pravda. Kam spěje naše výchova? Když již rodiče, kteří jsou přítomni zábavě neumí svému dítěti nakázat, by zůstalo stranou, (rozumní rodiče by dítě domů odvedli, neb

VEDOUcí VÝPRAV NA VIII. SLET

Bratr Jan Zeman, hlav. správce T. S. J. S., Jarka Jelínek, náčelník českého i slovenského Sokolstva, br. Josef Pláček, starosta A. O. S.

jinak o něj pečovali) tak je povinností cvičitele, aby se postaral o vzdání dětí.

Viděl jsem i dorostenky ve cvičebním úboru po veřejném tančít. Což cvičitelé sami neznají, že je to nepřípustné, aby krátce to zakázali? To není vše. I naše sestry Sokolice vesele vytáčely v halenkách a spodcích cvičebních, aniž by věděly, že slušný úbor slovenský se též hodí lépe pro tanec, než cvičební, jež pouze a výhradně je pro tělocvičnu. — Což aby také jednou přišli k taneční zábavě bratři ve cvičebním úboru — v cvičebních tričkách? To by byl poprask! Kde jsou naše sestry náčelnice, aby cvičenkám dorostenkám, ba i žačkám vysvětlily k čemu slouží úbor cvičební. — Zmiňuje se župní referentka někdy o tomto nepěkném zjevu při podávání zprávy o veřejném cvičení?

* *

Tak jsem přihlížel prostným o veřejném cvičení. Statečný junák rozložitý, svalnatý stojí přede mnou a ně-

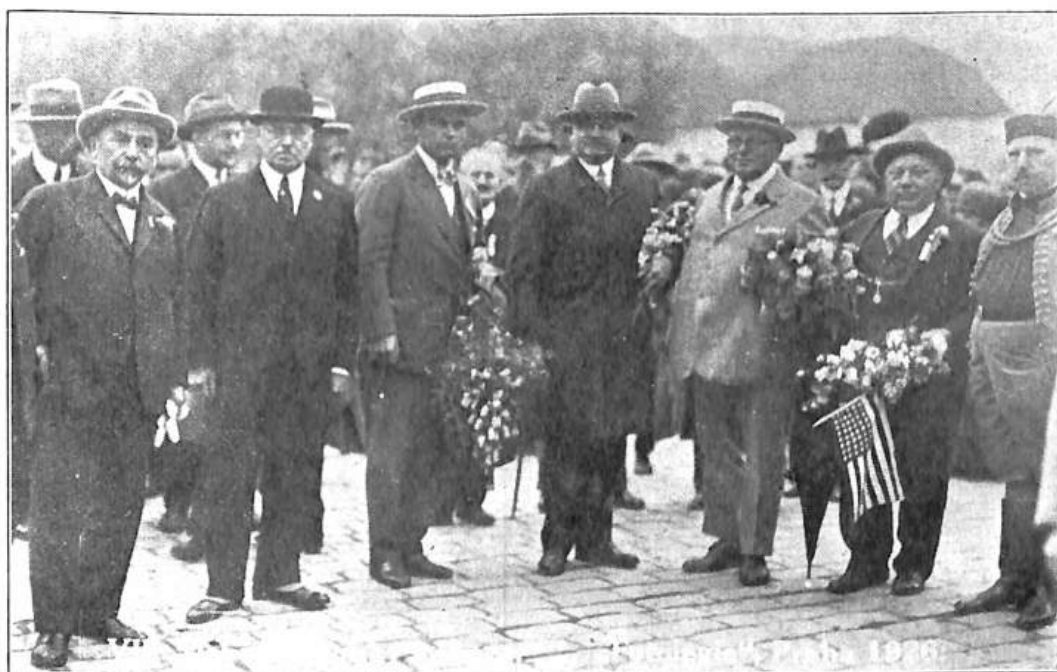
JEŠTĚ VZPOMÍNKA NA VIII. SLET.

Bratr náčelník Č. O. S. Dr. Jindra Vaníček a sestra náčelnice Č. O. S., Milada Malá, loučí se s americkou výpravou na VIII. slet.

Od levé strany k pravé: br. Bernreiter, Jan Pelikán, tajemník Č. O. S., Jose Kos, sestra Milada Malá, br. Jan Zeman, starosta amer. slov. Sokolstva, Dr. Jindra Vaníček, Jarka Jelínek, Franta Přihoda, sestra A. Vacková.

OJEDINĚLÝ SNÍMEK.

Br. Dr. J. Scheiner, starosta Č. O. S. Dr. Štolfa, Dr. Vaněk, náměstek starosty města Prahy, J. Jelínek, J. Zeman, J. Plaček, A. Doležal, J. Mašek, místostarosta Č.O.S.

co snad šeptá, neb ústa se mu pohybují. — Ale kde šeptá, ted' právě otevřel ústa dokořán, aby převalil jazykem žvýkací gumu a ošklivá šedobílá blána zjevuje se mu v ústech, jež v malé chvilce opět dle rytmu hudby doprovázející cvičení, se pohybují. Když jsem jej viděl v podporu ležmo na zemi s tímž pohybem úst, vzpomněl jsem si na přezývavce.

* *

Opět na veřejném vidím známou sestru. Znáám ji dlouho, vždy zdravá, spíše osmáhlá a nyní na ni s údivem z povzdálí hledím, jak se změnila. Celá bledá, tvář bez krve, jen lice hoří růmencem jak souchotináři mívají. Chci zjistit pravdu, jdu blíže a to překvapení. Ta kráska z farmy se nabilila pro veřejné cvičení práškem a rumělka ji vykouzlila dvě červené skvrny na licích, jež mě tolik postrašily. Není to první případ ani ojedinelý, ale pochybuji, že podobná "zdravost" tváří našich sesterček je propagandou pro naši tělesnou výchovu. Sestry náčelnice neumíte tento nešvar energicky zakázat?!

* *

Přestávka mezi čísly i jdu do šaten k bratru cvičiteli. V hloučcích bratři se baví, čekajíce až přijdou na řadu. Kuřácká vášeň některé přemohla že ani tu malou chvilku nemohou si cigaretu odepřít ač jsou ve cvičebním úboru. Z "baru" jež přiléhá k šatnám slyším: "Joe, dej si ještě jednu, at' máš sílu". To jistě nejsou cvičenci, myslím si, ale jdu se přesvědčit. To jsem si dal! "Bratře co si s námi vezmeš", křičí na mne několik "borců" staré party, která se posiluje na prvé vystoupení po několika letech odpočinku. Chudák cvičitel, zaměstnaný nejen vedením cvičení, ale i práci pořadatelskou nechápe později, že tak pěkně nacvičená protná se "zvzrla".

* *

Stranictví politické nepatří do Sokola. Je to jeden z bodů uvedených v zásadním prohlášení Sokolstva. To neznačí, že by jednotlivci — Sokol nemohl mít své politické přesvědčení dle kterého se řídí při konání občanských povinností, ale většina Sokolů — jednotlivců stejného politického smýšlení nesmí nutiti menšinu jiného názoru k doporučování stejné politické partaje. Je proti stanovám i zásadě když hlouček Sokolů či Sokolic stejného smýšlení dává svému politickému straníkovu v novinách prohlášení o jeho schopnostech a poděpí se jako Sokolové—Sokolice ti a ti.

Budiž pravidlem bez výjimky: V politickém životě, zvláště při volební kampani, neohánějte se na podporu té neb oné strany pod jménem "Sokol".

* *

Cvičební povinnost máme jen ve stanovách. Je více dobrovolná, dle usnesení sjezdu dosud málo dodržovaná. Máme sice více mládeže, i členstva cvičícího než v minulých letech, ale není to ještě počet, jaký bychom mohli mít. Jestliže v jednotě se čtyřmi sty členy cvičí 40 bratří, je to počet skutečně malý. Při tisíci členné jednotě počet 60ti je počtem nepatrným. Chyba vězí v tom, že není vedená dostatečně agenda mezi členstvem, aby konalo i svojí cvičební povinnost. Další udržení cvičícího členstva je již v rukách cvičitelstva, aby nové členstvo zajímavým cvičením dovedlo udržet, aby cvičící přilnuli k tělocvičně tak, aby tam našli druhý svůj domov. Opětují znova, že pýchou každé jednoty má být plná tělocvična,

mládeže i členstva. Jednota bez cvičenců není "Tělocvičnou jednotou".

Pokuste se ve všech jednotách organisovaným postupem získat aspoň jednu čtvrtinu cvičícího členstva ze svého celkového počtu členů. Mládeže má mít jednotu aspoň tolik, kolik je členstva, ba místy i více!

Cvičitelstvo necht' se postará, aby počet ten udrželo na stejné výši, lépe, aby jej neustále zvyšovalo.

* *

Naše statistika vykazuje ubohý obraz, v jakém úpadku je výletní činnost našich jednot. Značí to i úpadek našeho společenského života. Náš spolkový život tím trpí, neb družný veselý život při vzájemném poznávání se téměř nadobro z našeho programu zábav odpadl. Co kratochvili, zpěvu, historek, někde skutečně podařených mívají účastníci výletů, kolik nových známostí a pevného přátelství vzniklo mezi starými a zvláště mladými účastníky — to snad již bude patřit minulosti. Dnes je již těžko mluvit o pochodových výletech, když téměř chodit jsme již odvykli ve věku aut a létadel, ale věřím, že dobrý zábavní výbor, šikovný pořadatel výletů může oživit starý společenský život — výlety.

* *

Podal jsem několik ukázek našich slabostí trapných, ale pravdivých, jež ani neličím tak, jak by zasloužily, neboť vina spočívá v celku ve výchově a nutno starat se o nápravu prostředky nejučinnějšími. Především ale výchovou.

* *

Není tak všude jak jsem naznačil, je mnoho dobré vůle a snahy vymětit tyto nešvary, jež jsou naší skvrnou. Viděl jsem skutečně krásné vzory členstva i mládeže ucelené, chování bezvadného při veřejném vystupování. Přes to však neváhám upozorniti vedoucí na nešvary, jež se vyskytly, neboť vím, že na cvičitelstvu spočívá tího i zodpovědnost za jeho členstvo i mládež. — Někdy vzpomenu naše světlejší stránky sokolského života, jež těší a blaží a které nám mají býti vždy příkladem:

J. J.

Cvičení protná pro 20 cvičenek.

Sestavily: K. Danko, M. Fořst, A. Vacek, H. Zyka.

Práce kursistek 1925.

(Popis ponechán dle rukopisu.)

Základní postavení — stoj spatný — připažit, ruce otevřené, palce napřed (ve všech oddílech).

Časomíra: I. a II. oddíl takt 4/4, III. oddíl takt 3/4, Ruch střední.

I. oddíl se cvičí 4-krát, II. a III. oddíl 2-krát.

Pokyny ku nácviku:

V I. oddílu (popis polkového kroku stranou) poskok o levé, pravá unožit poníž — stoj výkročný v pravo stranou — přisun levé — stoj výkročný v pravo stranou

Popis polkového kroku v před:

poskok o levé, pravá přednožit poníž — stoj výkročný pravou v před, přisun levé — stoj výkročný pravou vpřed. V III. oddílu: Všecky pohyby paží vláčné, prsty volné. Všude kde jsou ruce v bok, jsou prsty opřené a hřbety napřed.

Úbor libovolný.

- IV. 1. vzpřim — vztyk — unosením klek zánožmo pr. — paže výdrž
2. výdrž
3. vztyk — pustit ruce — půlobrat v pravo — připažením upažit ruce sklopené
4. přisunem pr. stoj spatný, vláčně připažit ruce vztýčené
- V. 1. pravé ruce v bok, prsty se opírají o boky, hřbet vpřed, levá upažit levou, ruce spojit v středu kruhu (cvičenka uchopí druhou v zápěstí: 2—3, 3—4, 4—5, 5—1) — stoj výkročný l. vpřed
2. poskok o levé skrčit zánožmo pr.
3.—4. jako 1.—2. opačnou nohou
- VI. 1.—4. čtyři poklusové krůčky vpřed, začíná l.
- VII. Jako V.
- VIII. puštěním volné ruce v bok, hřbety se opírají o boky — čtyřmi poklusovými krůčky celý obrat v levo, začíná l.

ODDÍL III. (3/4).

- I. Stoj výkročný l. vpřed — předpažit dolů ruce sklopené, hřbety napřed
- II. stoj výkročný pr. vpřed — připažit ruce vztýčené, prsty napřed
- III. stoj výkročný l. vpřed — poskok o levé, pravá pokrčit zánožmo dovnitř — připažením předpažit vzhůru zevnitř ruce sklopené
- IV. podřep zánožmo pr. dovnitř — předklon — odpažit, ruce vztýčené, prsty napřed
- V. vztyk — vzpřim — půlobrat v pravo stoj únožný l. — předpažit dolů na pravo, ruce vztýčené, hřbety nahoru — mírný úklon v levo
- VI. vzpřim — stoj skřížný levá za pravou — oblouky dolů vzpažit
- VII. stoj únožný pravou — oblouky na pravo předpažit dolů na levo, ruce vztýčené, hřbety nahoru — mírný úklon v pravo
- VIII. vzpřim — cvičenky 1—2 přisunem levé, 3, 4, 5, přisunem pr. stoj spatný — předpažit dolů zevnitř spojit ruce skřížmo, cvičenky 2, 4, mají ruce nahoru
- IX. stoj výkročný pr. vpřed — poskok o pravé, le-přednožit dovnitř povýš (takte IX.—XI. opiše každá pětice čtvrt kruh v pravo)
- X. jako IX. opačně
- XI. tři poklusové krůčky vpřed, začíná pr. (pr. l. pr.)
- XII. 1.—2. dva podupy na místě (l. pr.)
3. výdrž
- XIII.—XV. jako IX.—XI. opačně
- XVI. puštěním ruky ruce v bok, třemi podupy půlobrat v levo (pr. l. pr.) na třetí dobu připažit, palce napřed.

Dr. F. Smotlacha:

Tělesná výchova naší a řecké ženy.

Vytýká se starým Řekům, že po příkladu národů orientálních zanedbávali výchovu žen. Výtka tato má svou plnou platnost vzhledem k výchově všeobecné, nedá se však jen tak činit výchově tělesnými cviky čili v tělesné výchově.

Žena řecká skutečně, kromě některých obcí na př. ve Spartě, necvičila zvlášť svoje tělo, jako vše-

obecně činili muži. A tu třeba klásti otázku, proč Řek, který měl takový smysl pro krásné, zdravé a dokonale vyvinuté lidské tělo, který byl tak přirozený svým životem a názorem, nevedl svou ženskou mládež k tělesným cvičením. Snad hlavní důvod byl asi ten, že řecká žena vlivem dědičnosti byla již od přírody tělesně zdatná, krásna a dokonale vyvinutá, takže ji dostačily hojně hry v mládí a tance, aby zajistily ji plnou tělesnou jemnost, obratnost a rytmičnost, kterou podle zachovaných soch řeckých žen a bohýň a podle všech zpráv skutečně vynikala. Dle všech zpráv Řekové byli národ neobyčejně rytmický, neboť záliba v tanci byla u nich všeobecně rozšířená a základem i duševní výchovy, takže vlastně tělo i při výchově duševní bylo aspoň po stránce rytmické cvičeno. Ženy po této stránce vychovávány byly v rodině. Že Spartané žádali i od své ženské mládeže zvláštní tělesná cvičení, podobná mužským, vysvětlí se tím, že to byl národ vojenský, který žádal i od svých žen, aby byly zvlášť pěkně vycvičeny.

U nás a u moderních národů vůbec jsou poměry zcela jiné. Dnešní lidstvo ve svém průměru oproti starým Řekům je rozhodně oslabeno a to stejně muž i žena. Proto naše žena musí věnovati se tělesným cvičením, stejně jako muž, aby se úroveň tělesné zdatnosti našeho národa zvedla, ba měla by se žena věnovati tělesným cvičením snad ještě více nežli muž, když ona vlastně je rodičkou budoucího pokolení. Při tom se musí uvážiti, že sociální a hospodářské poměry jsou dnes mnohem horší nežli byly u ženy starořecké. Kdežto o rodinu svobodného Řeka staralo se většinou množství otroků a živobyti bylo tehdy jistě dostatek, doléhá dnes starost o výživu nejen na otce rodiny, nýbrž i na matku. I potřebuje proto dnešní žena vedle staré řecké dokonalosti t. j. zdraví, síly i krásy, vedle její jemnosti a rytmičnosti, také jistý stupeň pevnosti a vytrvalosti, aby byla znamenitou pomocnicí svému muži, po případě aby sama dovedla se starati o svou výživu. Tělesná cvičení mají tu za úkol upevňovati v uvedeném směru i vůli i charakter naší ženy.

A která cvičení měla by dnešní žena pěstovati?

Zprvu to mají býti eviky — stejně jako u mládeže mužské — takové, které podporují celkový vzrůst a rozvoj tělesný, pak jeho základní výevik, vedoucí na jedné straně k jisté pevnosti, tuhosti a vytrvalosti, na druhé k tělesné i pohybové kráse, jemnosti a rytmičnosti. Napřed to budou pohybové hry, cvičení prostná a rytmická, národní tance, běh, skok, vrh, švihadlo, kladiny atd., později mohou přistoupeni eviky speciálnější a obtížnější, jako na náradí, umělecká cvičení prostná, složitější hry a sporty. Ovšem, nerozumné a nepřirozené by bylo, kdyby žena naše chtěla pěstovati cvičení čistě mužská, jak se někdy z nepochopení cílů tělesné výchovy žen děje. Takovým nesmyslem je na př. kopaná žen, stejně jako veletоче a obličné atletické závodní eviky. Rohování a zápas jsou již snad dokonce chorobné abnormity.

(Sokolice X.)

Upozornění.

Šplh závodní u dorostu koná se při stejné stupnici způsobem libovolným s přírazem. Omylem dostal se do "Pokynů" odstavec, týkající se šplhu mužů o "Přebor" z našeho závodního řádu. Vezměte laskavě na vědomí.

O nás pro nás.

Pracovníci naši jako snad u všech jiných jednot a spolků jsou dvojího druhu. Jedni specialisují se v účinné a plodné práci, druzí specialisují se v — kritice. Jedni tu sokolskou práci konají a druzí ji kritisují. Sokolství nevyklučuje ovšem kritiku. Tato však má býti na prvním místě účelnou a na druhém místě slušnou. Účelnou jest když vede k nápravě něčeho špatného, ukazuje lepší cesty a cíle, poučuje toho, jenž se mylí. Sokolská přímota a otevřenost neznámá bezohlednou, dokonce snad hrubou kritiku. Svě chyby a nedostatky, jichž žádný není prost, můžeme si vytknouti klidně a slušně. Nepravím i bratrsky, neboť slušnost jest prvním krokem k bratrství a kdo nezná slušnosti, ten nechápe bratrství. Bratrství pak již zahrnuje samo v sobě slušnost. Kritisuji práci druhých s tím úmyslem, abys je upozornil na jejich chyby, by se jich pro budoucnost mohli vystríhati, abys svou kritikou usnadnil a zlepšil jejich práci v budoucnosti a ne proto, abys ukázal, jak jsi moudrý a bystrý (kdežto ten druhý ničemu nerozumí, jak bys to byl lépe udělal a jak hloupě a chybně to udělal ten druhý. Pamatuji vždy: Kdo nic nedělá, ten nic nezkazí.

Připravuješ se na župní slet? Župy Střední, Východní a Jižní budou pořádati v létě své slety. Úspěch jejich záleží v první řadě na přípravě — na přípravě všech tří složek: 1. Pořadatelů, 2. Cvičenců, 3. Diváků.

Mnohé schůze zasluhovaly by označení ne pracovní, nýbrž zápasní. Mnozí členové myslí, že jejich nejvyšší povinností spolkovou jest ve schůzi mluvit: hodně často, hodně zdlouhavě a často hodně hloupě. Potom to ve schůzích vypadá jakoby chom tam chodili se navzájem potýkati, ukazovati ohebnost a britkost svého jazyka a zasazovati bolestné a kruté rány svému nepříteli... Ne — bratrovi!

Ač český jazyk není jediným znakem české národnosti, jest přece nejdůležitějším prostředkem k zachování naší národní svéráznosti v této zemi. A proto prvním našim příkázáním národním jest: "Učme naše děti češtině!"

Není opravdu snadnou věcí, ani radostnou, vydávati a řídit sokolský list. Je totiž smutným osudem téměř všech redaktorů sokolských časopisů, především župních věstníků, že si musí celé číslo sami napsati. Skoro nikdo jim nepomůže. Náš život — sokolský — překypuje událostmi, všude je rušno a čilo, v šatnách, tělocvičnách a na hřištích se pilně pracuje i debatuje, rodí se zdravé nápady, pronášejí správné úsudky, ale na stole redaktorově je pusto a prázdno. Nikdo nic nenapiše o tom, co se děje a také nic nepošle. Nelze říci, že by bylo málo bratrů, kteří by dovedli něco napsati, ale je mnoho takových, kteří nepiši jen proto, že jsou na psaní tuze pohodlní. Říkají, že — nemají čas. Jim všem doporučuji, aby si přečetli, co napsal výborný menšinový pracovník a dlouholetý redaktor župního věstníku bratr Suk, který 14 let vydržel téměř bez pomoci redigovati sokolský list, aby na konec uštván, rozmrzen a znechucen odstoupil... "Ukončuje," praví, "ročník Věstníku Župy Krušnohorské, jež jsem za poměrů velmi těžkých a za součinnosti několika dobrých bratrů za-

kládal a po 14 let práce redakční, administrační i expedici vedl a obstarával, ukončuji tímto ročníkem také svoji činnost. Odstupuji, jsa vyčerpán tělesně i duševně a ustupuji nástupci dosud neznámému. Docházím k názoru, že oběti moje na čas, práci i zdraví byly a jsou marné. A to nejvíce bolí! Nejsem župním strojem a i ten by se opotřeboval, když se přepíná a nikdo nepomůže — ale také trochu člověkem, který má ještě povinnosti k sobě a k rodině. Dnes již sokolský tisk nezajímá — kdož by se jeho čtením namáhal — není dopisovatelů, ale není také čtenářů. Odcházím jako mnoho jiných sokolských činovníků se zničeným zdravím a otrávenou duší. — Na zdar!" — (V. Č. O. S.)

Jan J. Hrbek:

Z dávných dob.

Štědrý den roku 1886 zůstane mně stále v paměti, neb ten den jsem spatřil břehy Ameriky. Mnohý, který to bude čísti, ví asi s jakými pocity člověk vstupuje na tuto půdu.

Počasi nebylo právě nejpěknější, ale když jsem již byl zde, tak se to muselo vzít jak to bylo.

Pamatuji se, jako dnes, že jeden z nás (byli jsme tři) měl adresu na nějakého Dominika Zelenku, který měl hostinec na rohu Bond a Chapel ulice.

Pan Zelenka se o nás postaral jak nejlépe mohl. Ten rok, zda-li se dovedu pamatovati, připadl štědrý den na sobotu, a v neděli, jak jsem četl na návštěvích pověšených v hostinci, hrála Sokolská Jednota Blesk divadlo "Král Václav a jeho kat," a zároveň jsme četli jméno mého bratra Franka Hrbka, nyní již mrtvého.

To se ví, že se šlo do divadla. Bratra jsem vyhledal před divadlem, tak že když jsem večer přišel do divadla, tak již mně vzali na jeviště abych statistoval. To bylo první mé přijetí mezi Sokoly.

Také hned příští úterý jsem se octnul v řadách cvičících Sokolů. Tenkrát byl cvičitelem Václav Hiershauer a Anton Primus, který roku 1887 jel na sokolský slet do Prahy.

Od mého prvního vstoupení do tělocvičny, přinul jsem k Sokolu celou duší. Sokol mně byl vším. Pro Sokola jsem dýchal, neb jsem v Sokole viděl ideál všeho.

Chodil jsem do cvičení šest měsíců, než jsem mohl býti přijmut do jednoty, ale když jsem byl přijímán, tak jsem již přišel do schůze v stejnokroji. Dnes mnoho-li si těch bratrů pořídí stejnokroj? Nevěřím, že stejnokroj dělá Sokola, ale věřím, že každý si kraj má poříditi.

Pamatuji se, když jsem byl ještě malý chlapec a přijel k nám Sokol, jak se mně ten jejich stejnokroj líbil.

Když jsem byl přijat za člena, tak jsem hleděl, bych mohl dostati nějaký úřad, neb jsem si vždy myslel, že člověk, který se nedere do předu, jde zpět.

Hned na příští volbu jsem byl zvolen co knihovník a též mně jednota zvolila do školního výboru. Ted' jsem měl již práce dosti. V úterý jsem chodil do cvičení, ve středu do výboru školního, v pátek a v neděli do cvičení, mimo též jsem hrál divadla a navštěvoval jsem též schůze výboru zábavního, kde

jsem byl jmenován na místo jednoho odstouplého bratra.

Jak jsem již řekl, Sokol mně byl všim a je mi všim ještě podnes ačkoliv mně táhne na 64. rok.

Roku 1888 jsem se rozloučil s Baltimore a odjel jsem do Virginie, kde jsem se chtěl usadit, ale podnebí mně nebylo mnoho ku zdraví, tak jsem se oetnul roku 1891 zase mezi sokolstvem a to v našich vždy krásných Cedar Rapidsích, Iowa.

Příště něco ze Cedar Rapids, Iowa.

Ženám a dorostenkám!

Jaro je tu. Citíme je v každém atomu přírody. Každým nově rašícím poupětem hovoří mile a nevtíravě.

Nuže, užijme krásy a radosti jara v tichém snění a až padne do našeho srdečka ta nemluvená, vroucí modlitba do oné světové symfonie lásky, poděkujme, pokloňme se Ji, věčně mladé, věčně svěží a štědré matce "Přírodě."

Za nedlouho bude vše v květu. Všimněme si života, krásy v našich sadech. Jedno poupě za druhým rozevirá kalich, lačné a toužící — — —, všimněme si jich dobře!

Květ jeden velký, bujný, ruměnný, druhý menší, chudokrevný, bledý a tam zase docela malinký, nepatrný ale z dálky vonící. A každý kvítek, byť i zakřiknutá u cesty rostoucí chudobka na nás volá: Volá to mladý život, síla, volá to prostá, přirozená krása.

Život, mládí, sílu, krásu mají květy mlčenlivé i květy mluvící; naše dívky, naše ženy! Pohled'te na mládí do světa křičící! Pohled'te na zástup venkovských dívek, jdoucích do práce! V těch jasných, ozářených obličejích čteš mnoho. Každá žilka hovoří o něčem jiném a jistě pěkném. Při pohledu na ně pohladí Tě v duši jejich prostá, byť i hrubší přirozená krása — pohladí Tě mládí! V pravdě jsou to květy. Někdy pěknější, bujnější, jindy chudší, prostší, ale vždy přirozené, živoucí.

Ne tak vždy ve městě. Také z dálky už křičí, ale co? Líčidlo a pudr! Děvušky milé, proč tak často zakrýváte to své vlastní jedinečné Vaše, originelní i když ne vždy vynikající líčidlem? Líčidlo krásy nepřidá, ale ubere. A nejvíce se divím, že k tomu přihlíží mlčky muži. Jaký to polibek, když už předem pel divčích rtů je setřen červenou barvičkou? Nanesenou mrtvou masu líbat? Ne! Ale vonící mladou jaro — — —. A Vy ženy, i když Vaše mládí zdaleka už voní, nezakrývejte líčidlem stop svého života. Co jsme prožili a vytrpěli, jest naše jmění, neškrtejte z let svých ani minuty, neboť jest skoro každá zaplacená drahocennou krví Vašeho "Já".

Vráska po přestálých útrapách n ače se uhoštějí vzbudí jistě větší úctu a sympatii, nežli hladký namalovaný obličej cukrové panenky. Malujeme obrazy, pokoje, hrničky, talířky, obličej, (oči, obočí, líčka, rty), však jen na dřevěných vyřezávaných panáčích, nebo na krejcarových soškách církevních světců. Proto pozor! Jsme něco víc než pouhý kus dřeva a bylo by skutečně na čase, aby si mnohé ženy uvědomily, že nejsou na světě jen pro parádu.

Kéž by si mohla každá sokolka s čistým svědomím, bez výčitek zazpívat pěknou slováckou píseň: "Povedajú lude, že su malovaná, že je do mých líček barva kupovaná. Malovali mě malér z vysokého něba a dal mi barviček, kolik bylo treba." E-r.

Emil Svoboda:

Jindřich Fuegner.

Hellénským ideálem byl člověk krásný a dobrý — kalos a kagathos. Je to jistě radostný výsledek výchovy a sebevýchovy, spojuje-li člověk v sobě krásu s mužností, spravedlností a úměrností.

Ale člověk, jehož celá bytost je proniknuta čínorodou, obětavou láskou k lidem — který s humanitou spojuje vroucí, beznáročnou oddanost národu a vlasti — který s duchem organisačním, s neúmornou pílí ve všedním životě, s darem vůdcovství spojuje lačnost po vyšších a vyšších stupních moudrosti a vnitřní duchovní krásy — který při tom nezapomíná na péči o vývoj a uchování krásy atletického těla — člověk, který je takto zosobněním dobroty, moudrosti a krásy duchovní i tělesné: to jest bytost vznešená, to je zosobnění ideálu, kterému se chceme podle svých sil přibližovati.

Mužem takovým byl Jindřich Fuegner, zakladatel této památné budovy, prvního samostatného stánku ideje sokolské. — V této budově zemřel dne 15. listopadu 1865. — Zde, v místech, kde stojíme, stále jeho rakev, obklopená bratry, zdrcenými bolestí nad ztrátou milovaného, nenahraditelného bratra, a spíše otec se zlatým, pro každého otevřeným srdcem.

Nebudu opakovat, co bylo o Fuegnerovi tolikrát řečeno a napsáno. Upozorním jen na jednu stránku jeho všestranné bytosti — na stránku, kterou je Fuegner podnes a snad právě dnes duchem vůdčím.

Vyrostl v ovzduší německém — dosti pozdě se naučil česky. Jak to, že se stal upřímným, odhodlaným, svou obětavostí přímo vzorným Čechem? Nebyly to jen vlivy yosobní. Češství vyvěralo z nehlubších, mravních základů jeho bytosti. V mladých letech navštívil Itálii, Belgii, Anglii. V posledních dvou zemích poznal, jak se vyvíjí občanský život a charakter u národů svobodných. Poznal radostný život mládeže, hrst občanskou, lásku k svobodě politické a kulturní. A když se vrátil do Bachovského klerikálně vojenského Rakouska, dusilo jej těžké, zatuchlé ovzduší vlasti. Bezděčně, veden svým prozíravým duchem, pojal nenávisť k Habsburkům a jejich násilné, zabadněné soustavě vládní.

Italský zápas za osvobození sledoval s úzkostnými sympatiemi pro italské revolucionáře; jásal nad porážkami Rakouska. Jasně viděl, co kolem něho nechápali, že porážka Habsburků je vítězstvím práva, spravedlnosti, svobody. Garibaldi stal se jeho miláčkem, červená košile bojovníků za svobodu politickou a kulturní stala se mu symbolem našich národních cílů.

Jeho dcera, vzácná česká žena Renata Tyršová, napsala ve své překrásné knize o svém otci že jeho liberalism byl nadšený zápas pro vše, co znamenalo boj proti tyranii at' dynastické, at' církevní. Vláda církve byla mu odporná. Vznešené srdce Fuegnerovo bouřilo se proti utiskovatelům, otvíralo se s láskou utištěným a pronásledovaným. Odtud jeho odpor k šlechtě, jeho demokratism, volající po bratrství a občanské rovnosti. Při tom měl nechuť k planému řečnění: "Čin, čin to byl, jehož si žádal ve vlasteneckém počinání." Nemiloval nadarmo Garibaldiho . . .

Nepraktický idealista pro sebe, byl idealistou činu pro ostatní, zejména pro ideje, jímž zasvětil život. Podle toho, co rozdal, vzbudil pověst bohatství — ale umřel bez majetku.

Má-li "Sokol" v základech, ne kvádr, ale nevidaně mohutný a krásný drahokam v osobě Fugnerově, zavazuje nás i budoucí tento ohromný dar osudu. Země, pro kterou zápasil Garibaldi, pro kterou umírali jeho hrdinové, je dnes vedená lidmi, kteří pronásledují a deptají v prach ideje, které vedly tyto hrdinné sbory. Nenásledujeme tohoto příkladu. Ideje, které zářily na cestu Fugnerovi, necht' září v zápasech a pracích také nám. Budeme-li upřímně a věrně chtít — musí nakonec zvítězit, musí korunovati dílo našeho politického osvobození.

Ludvík Beethoven.

Bylo to 26. března roku 1827 o 6. hodině večerní, kdy vydechl svou velkou duši největší z hudebních skladatelů světa, vele duch obřím tvůrčí síly a výraznosti — *Ludwig von Beethoven*. Vzpomínáme tudíž v tomto měsíci stého výročí jeho úmrtí.

Francouzská revoluce dokonala pro lidstvo velké dílo boření a zjednala mu prostor, vzduch a světlo. Rozmetala řád starých století a dala vypuštění novému životu, novým myšlenkám a snům nového pokolení.

Tento nový život zrodil také nové umění a dal světu v hudbě Beethovena. Jemu jedinému se podařilo, nalézt v hudebních dilech umělecký výraz všech sil, které hýbaly tehdejší dobou.

Všecky hlasy nového století ozývají se v jeho skladbách. Hluboká stesknělost jeho adagií (vážných, volných vět) jímá nitro, jeho Hrdinská (Eroica) zbásnila vítězství Napoleonova; v páté symfonii pozounem zvučí hlas velké revoluce; v Prometheovi, Egmontu, Koriolánu a v ouvertuře Leonorině zápasí, trpí, bojují, bouří, krvácejí a vítězí všechny duše nových lidí. A zase v Pastýřské dýchá celý zvýšený přirozený cit nové doby, který příroda a duše napíná k jednomu středu.

Ve "Velké mši" modlí se hluboké náboženské citění, v němž šťvané duše spatřují svůj cíl. Vedle burácejících bouří, hrdinských jíz, výkřiků zoufalství, zpívají v jeho symfoniích a sonátách radost ze života, vřelá láska a hřejivá naděje.

Beethoven vstupuje v dobu, kdy všechny nové proudy v umění se již nejmocněji soustřeďují. Jest povolán, aby urtil všechny zralé plody té doby. Jeho velikost není v novém stvoření hudebních tvarů výrazových, nýbrž v novém a mohutném způsobu jich užití.

Hudba Beethovenova je plna bojů, stesků, vítězství. Odpoutává se od nejhlubšího zmatku nitra. Zduševňuje všechny strasti, všechny výkřiky, všechna volání po vysvobození, všechny touhy po míru duše.

Beethoven v naší mluvě má jméno: *vznešený*. Skláníme se před velkou duší umělce, který po celý život trpěl. Čím větší utrpení, tím větší hrdina. Beethoven je obrovitou živelnou bytostí, jejíž kořenů ani nechápeme a jejíž mohutnosti ani dosti neznáme. Jeho obří pěst zdá se nás tisknouti k zemi. I říší velikánů zdá se převyšovati obří hlava Beethovena, toho Beethovena, který se odvrací na sklonku svého žití, ranami osudu uštván, od všeho pozemského a pohřžuje se v božskou osamělost, spojuje se s věčnými silami přírody a vyzývá Nejvyššího.

Mohutným bojem, jako Beethovenův celý život, bylo i jeho umírání. Opuštěn všemi, stál tři měsíce před smrtí, která položila naň svou ruku. Nesmírné záměry v něm žily. Cítí, že je před branami nového

tvoreni: "Je mi tak, jako bych byl sotva jednu notu napsal" Když skutečně umíral, zatáhlo se na nebi k hrozně bouři. Náhle osvitil blesk oslnivě jizbu. Umírající otevřel oči, zdvihl pravou ruku a hleděl bez pohnutí po více vteřin s velmi vážnou, hroznou tváří do výše . . . Pak nastal konec. —

A tohoto hudebního velikána, jemuž není rovna, tohoto porýnského Němce, jehož nitro bylo plno dravé revoluční síly, tohoto ctitele demokracie a rovnosti lidí vzpomíná dnes i Sokolstvo. Jsoutě jeho tóny odpoutáním od všednosti, zvroucením nitra člověka, vrcholnou láskou k veškerenstvu a modlitbou k věčnosti.

V. B.

In Memoriam.

Dne 11. dubna bylo tomu právě rok, co navždy nás opustila neunavná a svědomitá a Sokolstvu celým srdcem a celou duší oddaná naše milovaná sestra

MAŘKA KOSTLÁNOVÁ.

Odešla a zanechala nás zde, abychom my pokračovaly v práci, kterou ona konala a takto nejlépe uctily čistou její památku.

Kdykoliv vcházím do ložové síně Sokola Slávského, pohlednu na její obraz a myslí vynoří se mi vzpomínka:

"Tys zanechala v srdcích našich nehynoucí památku, žulový pomník, na němž zlatým písmem skví se slova: Zde žila a pracovala žena pro Sokolstvo a národ svůj."

Čest budiž Tvé památce!

Sokolice F. S.

Neboj se!

Neboj se — lidí, kteří tě kritisují; vždyť ti pomohou nalézt vlastní chyby a nedostatky.

Neboj se — překážek, které ti nastavili nepřátelé do cesty; vždyť silíš jejich překonáváním.

Neboj se — pomluv, které o tobě rozšiřují; vždyť poznáš v těch, kdo jim nevěří, dobré přátele.

Neboj se — neúspěchů, které tě potkávají; vždyť zkušenosti, které ti poskytují, naučí tě úspěchy sklízet.

Neboj se — cizích schopností; vždyť ty tě právě donutí k tomu, abys ze sebe vydal to nejlepší.—*Lada*.

"Vira naše již nemůže býti slepá, nýbrž zdůvodněná; můžeme mít jen viru, která prošla ohněm kritiky — tedy přesvědčení." — *T. G. Masaryk*.

Tak chtěl bych dělit, věčně dělit se, až bohat každý byl by — chud jen já.

Jul. Zeyer, "Libušin hněv."

"V sokolství prožíval jsem nejšťastnější chvíle. Ono bylo mi záštitou v těžkých dnech života, když klesal jsem pod tíhou starosti, jaké jsou údělem každého výrobce; když stál jsem před otázkami, jež zdály se mi býti nepřekonatelné, stačilo mi připomenouti: "To jsi Sokol?!" a vše řešil jsem hravě, a proto bylo sokolství mou vírou, nadějí a láskou." — *Emil Tšida*.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ

Baltimore, Md.

V horlivé činnosti, jakouž lze nyní pozorovati u naší S. J. Blesk, jakož i u B. J. Sokolic, ubíhají nám tak rychle dny a týdny, že si to ani neuvědomujeme. Všude plno spěchu, ruchu, veliké snahy a hodně dobré vůle býti vždy na pravém místě a hodně prospěti jest tužbou všech a hybnou silou toho všeho našeho života. Župní slet a sokolské závody se budou u nás zde v Baltimore odbývati ve dnech 23., 24. a 25. června t. r. Jelikož nás od těchto nastávajících, pro nás zvláště významných dnů, dělí doba pouhých dvou měsíců, tím lze vysvětliti tu horečnou činnost, hlavně našeho cvičičiho odboru, kterýž se zdatně připravuje společně s našimi Sokolicemi na sletové dny. Též další odbory, jako dramatický, pěvecký i zábavní, jakož i odbory sletové, zplna chápou svoje poslání. Za hojně účasti cvičičích i hostů, ze všech jednot naší Východní župy, bude zde možno hodně vykonati, a mnoho krásného a velikého viděti, takže si mnohý odnese pro vždy ten nejkrásnější dojem a nejhezčí vzpomínky na tyto dny, jakých v našem životě prožíváme velmi málo. Dle došlých zpráv ze všech jednot naší župy, s uspokojením sledujeme všude veliký zájem jak mezi cvičiči, tak i mezi širším obecnstvem, kteréž se sem hodlá odevšad v hojném počtu na tento slet vypraviti. Veliké městské stadium jest jako stvořeno pro sokolské cvičení v chystaném velikém měřítku, a pro sokolské závody nelze si představití příhodnějšího místa nad Patterson Park, kterýž byl k tomuto účelu získán. Že v těchto, pro nás všechny tak významných dnech, nebudeme se z našich úspěchů radovati pouze my sami, to jest jisté, neb i zdejší americká veřejnost byla již o našem podniku uvědoměna. Ujali se tohoto velikého a významného úkolu s největší ochotou všechny zdejší velké anglické časopisy, a to jest nám tou nejjistější zárukou hojně návštěvy na našich podnicích. Zatím se tudíž všichni pilně připravujeme, a červnový náš župní slet necht' jest nám všem tím největším letošním národním svátkem, kterýž u nás v Baltimore pak všech u společně oslavíme. "Sletu zdar!"

i i Sokolskou Jednotu "Blesk" v Balto., Md.,

F. Bouda, dopisovatel.

St. Paul, Minn.

Dlouho nebylo slyšeti ničeho o Jednotě St. Paul. Snad se zdálo, že Sokol již zase spí. Avšak není tomu tak. Pracujeme na poli sokolském jak síly stačí. Ačkoliv ta naše činnost není taková, jakou by si z nás mnohý přál, přece se pracuje na všech stranách. V tělocvičně, v odboru dramatickém i zábavním i v odboru pro náš Camp, všady činnost živá. Campový odbor má sice práci nesnadnou, ale utěšeně pokračuje ku předu. Naši bratři činnovníci překonají všelike překážky a nic nedbají, když jim některý ten "spasitel" hledí jejich námahu ztrpčeti. Již minulého léta byl Camp otevřen všem bratrům i sestrám a roku letošního hledíme jej všichni plně využití. Vždyť jest to jediný majetek, jež Sokol v Minnesotě vlastní.

Zábavní odbor uspořádal tři zábavy: Novoroční, maškarní a šibřinky. Zábavy se setkaly s dobrými výsledky. Šibřinky obohaceny byly programem, představujícím cikánský tábor. Spoluúčinkovali bratři od dramatického odboru, sestry zatančily tanec, který se k

programu znamenitě hodil. Celkem "Šibřinky" byly zajímavé. Ale škoda, že větší část našich bratrů a sester nebyla přítomna. Zdá se, že vždy, když Sokol něco pořádá, že mnozí bratři i sestry jsou příliš zaměstnáni, anebo dají vždy přednost některému spolku jinonárodnému. Snad je jim Sokolská zábava tehdy dobrá, když není nic jiného. Ale přes to se šibřinky vydařily krásně a návštěvníci se v pozdních hodinách rozcházel.

Dramatický odbor sehrál divadlo "Vesnická čarodějka". Divadlo bylo hojně navštíveno. Již dávno nehostila siň Č.S.P.S. tolik návštěvníků jako na den 30. ledna. Úlohy byly zkušenými herci obsazeny a děj mistrně podán. Divadlo "Vesnická čarodějka" ukázalo, v jakých kusech si náš lid libuje. Kus ze života spíše veselejší nežli truchlohry. Stává se často, že při té nejdojemnější scéně některé duše neotesané vybuchnou v smích. Podivný zjev!

Dne 12. března pořádá klub Mladých Sokolů zábavní schůzi. Je vidět, že mladší členstvo zájem o věc sokolskou jeví. Na programu byla sola hudební, zpěvy, tance, komické scény, recitace a j. Program byl zábavný a dobře proveden. Doufám, že schůze podobné budou pořádány častěji.

Život v naší tělocvičně je dobrý. Stará garda cvičení navštěvuje vzorně. Cvičí v pondělí večer. Sester mladších návštěva trochu slabší. Návštěva dorostenců, žáků a žaček velmi dobrá. Jenom návštěva našich borců je velmi slabá. — V zimě cvičit je zima a v létě zase velké horko, tak se cvičí málo, krev v žilách sedá a máš naději, že v 30—35 budeš starouškem.

Nedělní besídky mládeže jsou pravidelně pořádány a četně navštěvovány. Mládež v nich jest zaučována životu spolkovému a poučována o zásadách sokolských. Veřejné cvičení T. J. St. Paul se připravuje na den 24. dubna.

F. V. dopisovatel.

Prague, Oklahoma.

Musím s potěšením poznamenati, že opět v Jednotě naší rozvinul se čilý ruch Sokolský. Získáním společného cvičitele Okrskem, které jen těžce k uskutečnění došlo, vzpruží činnost naší Jednoty i všech Jednot v Oklahomě.

Br. Emil Klobása, bývalý náčelník župy Západní, převzal onen úkol a zahájil činnost u nás koncem března. Bude se moci v jednotách zdržeti 8—10 dní střídavě, čímž se usnadní náčelníkům a cvičitelům jednot práce s nácvičováním závodních cviků na závody Okrsku, župy a mezisletové. Pražská jednota zajistí opět jako vždy bude četně zastoupena tam, kde ji povinnost volá. Doufáme, že všichni závodníci a závodníci jednoty pražské z minulého roku četně opět tohoto roku k závodům pro ně tak významným se přihlásí. Zde není žádná výmluva, zde jest povinnost. Společný cvičitel cvičí po školních hodinách žáky a žáčky, večer dorost ženy a muže. Bratři Jaroslav a Karel Ježkové doplní prázdné dny nepřítomnosti br. Klobásy. Jsem si jist, že mohli bychom míti v naší Jednotě jednu z těch nejlepších čet nejen v okrsku ale v celé župě, kdyby ti bratři, kteří se odvolávají na své stáří, neskládali ruce v klín. Přestávají cvičiti, ba nechtějí svoji dovednost ukázati těm mladším, kteří po ní tak upřímně touží. V jejich nynějším stáří, počal jsem je sám v naší Jednotě připravovati k nácvikům, jichž jsou dnes schopni, a rozhlednu-li se dnes do minulosti, sevře se mně srdce lítostí. Oni již toho nechávají, pohrdají prá-

ci nezištnou, čehož bych se nerad dočkal. Příkládám podoběnku jednoho z našich nejmladších hochů, který by mohl býti vzorem všem členům Amer. Obce Sokolské. Hoch, který 9 měsíců jest ve škole A. M. College, Stillwater, Okla., kde též dostane trochu toho tělocviku, avšak má jen 3 měsíce, kdy může u své jednoty nacvičiti povinné nácviky. Dobyl si své ceny při posledních župních závodech v Seaton, Tex., v nižším oddílu. A nejen to, onen bratr jest též mimo to jeden z 10 nejlepších studentů ve škole. Timto studentem jest br. Ant. Seděnka, syn našeho neunavného tajemníka jak Jednoty, taktéž okrsku, Franty Seděnky. Proč není takých hochů více? Zlo někde je, ale kde je hledati? Děláme vše možné, vzpruží se to chvilkově, ale zas jako když utne. Někde jest něco shnilého.

C. Sadlo, dopisovatel

Toledo, Ohio.

V časopise "Američan" ze dne 28. března t. r. na straně 9. rubrika druhá je dopis z Československa od Br. Jana Motyčky ze Znorov, že jsem mu oznámil výsledek sbírky dar Sokolu "Znorov", 100 dollarů, které nebyly odeslány.

Timto prohlašuji, že jsem br. Motyčkovi nic podobného nesdělil a na sbírce oné, která se odbývala v roce 1922 jsem podílu nebral a odesláním nijakého obnosu jsem nikdy nebyl pověřen. To mi bratři Těl. Jed. "Sokol Moravan", Toledo, Ohio, dosvědčí. Jak se moje jméno dostalo k souvislosti s obnosem oním, nevím, ale nemám chuti brát ani finanční, ani morální zodpovědnost z činu, který nebyl mnou vykonán a za který nejsem zodpověden. Jsem dalek toho, abych chápal sokolskou myšlenku způsobem podobným.

Vysvětlení toto jsem nucen podat z ohledů na sama sebe a mou rodinu, neb mlčením souhlasíme, což v tomto případě nemám chuti.

Kdo by si přál bližší vysvětlení ohledně oné sbírky, ať se obrátí na Těl. Jed. "Sokol Moravan", Toledo, O.

Se sokolským Na zdar!

Karel Kočíš,

319 Brough St., Toledo, O.

Cedar Rapids, Ia.

Byl jsem pověřen naší Jednotou za dopisovatele do Sokola Amerického, bych sdělil částečně našim bratrům a sokolské veřejnosti něco o naší práci i programu na letošní období. Hlavním vystoupením v Cedar Rapids budou slet a závody Sokolské župy Střední ve dnech od 1. do 4. července. Dle zpráv, jež br. náčelník má od župního technického výboru, bude návštěva závodníků a hostů z Jednot přínáležejících pod řízení Zupy Střední dosti značná. Bři. chycagští rádi vyjedou neb dřívější slety bývaly konány většinou v Chicagu. Ustanoven sletový Výbor, který bude hleděti učiniti zadost své povinnosti ku spokojenosti nás všech. Obzvláště ubytovací výbor musí pracovati brzy, by si zajistil dosti místa pro všechny hosty. Cvičební program se připravuje, by byl dosti bohatý a pestrý. Závodů se účastní 1 četa ve vyšším oddělení, 1 četa ve středním, 2 družstva začátečníků, dorostenci, Sokolky a dorostenky. Pročež, bratři, s chutí do cvičení, za 3 měsíce jsou závody a mnoho jest se ještě nacvičiti, by výsledek byl dobrý a též i nějaký sokolský věnec vítězný nám zůstal zde doma. Dle posledních zpráv závody budou pořádány na cvičišti u Coe College. Škoda, že místní mičový park

jest zadán pro hrani miče na dny ty; nemožno jest nám tam cvičiti, kdež jest nejlepší místo pro veřejné vystoupení, kdež poloha a okolí jest výhodné.

Dalším podnikem bude zase bazár, konaný za účelem udržení financí Jednoty na úrovni s počtem vydání, jež jest potřeba na udržování naší práce a povinnosti naší ku věci sokolské. Zábavní Výbor se čini všemožně, by získal pomoc finanční a též hledí bratry a sestry pobaviti se vespolek, při zábavách, večerech a výletech, projektovaných. Sběrky Sokolské byly letos dobře navštíveny, i časopis Sběrky byl svým obsahem, vtipem, humorem dobře vypraven.

Z kruhů cvičicích nás opustil náš mistonáček br. Višek; odejel do Oakland, California, za zaměstnáním. Přejeme mu ze srdce štěstí, by se mu nové místo líbilo, a též by i povzněl a zapracoval se v sokolský život v jednotě sokolské v Oakland, neb San Francisco. Též hledíme do kruhů našich získati více členů nových, bychom se stávali početně silnějšími. Záhodno jest zvýšiti činnost vzdělavací. Doufám, že příště budu moci psáti více a o jiných potřebách pro dobro Sokolství. Pročež vzhůru, bratři, mnoho práce před námi, odložte svoji lhostejnost, budme svorní na dráze nám všem stejné a nezištné.

Fr. Stefl.

Scio, Oregon.

Opomenul jsem podati zprávu činnosti naší T. J. Sokol v Scio. Co se týče tělesného výcviku, tuto zimu nacvičili jsme prostná cvičení mužů, rohování vojenské tělocvičné školy a ženskou šestnáctku, cvičení Minnesotského Okrsku. . Doposud jsme s tím však neměli příležitost veřejně vystoupiti, ale počítáme na to někdy v květnu. Ted' od nového roku rozvinuli jsme opravdovou činnost, zvolili si 12-členný cvičitelský sbor a ženem to jak jen možno jednotě, která je odkázána sama na sebe a je bez cvičitele s odborným cvičitelským vzděláním. Naše Jednota se utěšeně vzmahá a každou schůzi přibývá členů, což je důkaz, že, ač pomalu, přec jdeme ku předu. Ted' pracujeme na prostných mezisletových, jež máme nacvičeny dva oddíly mužů a dva oddíly žen. Do května chceme míti nacvičeno celé cvičení. Se cviky na nářadí trochu vážně, neb nám schází odborný cvičitel, aspoň na krátkou dobu, by naše vedoucí síly se zdokonalily.

Dne 4. července budem pořádát s volečnou s jednotou z Portland velkou slavnost a veřejné cvičení v Sokolském parku v Scio, Oregon. V duševní výchově také pokračujem vpřed. Dne 26. února pořádali jsme zábavní a vzdělavací večírek. Program byl tento:

1. Proslov a uvítání — br. Ignác Faltus.
2. Písně a básně, přednesené dítkami české školy v Scio. — Celkem 20 čísel.
3. Proslov br. Tanicha na thema: "Práce, vytrvalost, poctivost a pravda."
4. Proslov br. Ed. Rubeshe na thema: "Co je Sokol?" a heslo: "Rovnost, Volnost, Bratrství."
5. Žertovný výstup — přednesl br. Ign. Faltus.
6. Společný zpěv písní: Spějme dál, Aj Lúčka, Chodíval k nám chodíval.
7. Společná veselice.

Program byl přijat s nadšením a usneseno pořádati podobné večírky každý měsíc.

Dne 2. dubna náš Ochotnický sbor sehrál s velkým úspěchem frašku: "Následky Prohibice" neb "Moudří Proroci." — Na Zdar!

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINOVNÍKŮ

Z Výkonného Výboru Americké Obce Sokolské.

Schůze dne 28. března 1927.

Přítomno 23 zástupců Omluveni: ses. Kybicová, Štolfová, Švábová, Krizová.

Zápis schůze minulý schválen.

Dopisy: Amer. Nár. Sdružení potvrzuje příjem \$3,500.00 co poslední splátky dlužné pohledávky, zapůjčené ku zabezpečení potravinového fondu o VII. sletu v Praze r. 1920. S vyslovením díky za správné vyřízení projevuje přání, aby upřímná vzájemnost mezi A. Nár. Sdružením a A. O. S. byla v budoucnu upevněna společnou snahou sloužiti zájmům československého lidu v Americe.

V dalším dopisu upozorňuje na výstavu "Woman's World Fair" v Coliseu od 19. do 27. května t. r., kde bude zastoupeno v čes. slov. oddělení lidové umění a žádá o zapůjčení několika vyobrazení cvičení prostných Sokolic z posledního sletu v Praze. Žádosti bude vyhověno. Ku dopisu výstavního výboru čes. sloven. žen jmenována ses. M. Votavová co zástupkyně A.O.S.

T. J. Sokol ve Phillips, Wis., zasílá žádost o přijetí do svazku A. O. S. s připojeným vkladným \$5.00 a adresářem 39 členů. Žádost schválena a jednota přijata.

Sokol Detroit oznamuje konečné vyřízení záležitosti bratra Fr. Jirásky, jehož dřívější vyloučení se zrušuje a žádá Výk. Výbor o potvrzení nepřerušitelného členství v A. O. S. od doby vyloučení, jakož i o uveřejnění prohlášení v tom smyslu v Sok. Amer. Žádost schválena a prohlášení jed. Detroit odkázáno pořadateli Sok. Amer.

Stížnost br. Tom Vacka, člena Sok. v Los Angeles, Cal., vyřizena bratrem jednatelem jakožto čistě osobní.

Přijato pozvání Jugoslov. Sok. Župy ku sletu dne 2. a 3. července s upozorněním, že účast cvičenců nelze zaručiti, jelikož v tu dobu koná se slet a závody Župy Střední v Cedar Rapidsch

Sokol Čechie oznamuje zástupce br. Č. Jebavého na místo br. Fr. Metze. Starosta vítá přítomného zástupce do Výk. Výboru.

Zprávy: Přijaty zprávy jednatele, Ústř. Techn. a Vzdělávacího odboru, z nichž schváleno vydané hudební doprovody ku mezislet. cvič. prostným poskytovatí vedoucím zdarma. Br. jednatel zaujme místo v poř. výb. pro Akademii.

Za spol. cvičitele, organisatora a vzdělavatele na odporučení Ústř. Tech. a Vzděl. Odb. přijat br. Fr. Příhoda, který ihned bude vyslán do Župy Severní na 2 měsíce a odtud do Texasu. Schváleny platy činovníkům Ú. T. O. za r. 1926 a sice: tajemníku \$100, náčelníku \$200 a místonáč. \$50.

Na odporučení Ú.T.O. usneseno zaslati adresu díky předsednictvu Č.O.S. v Praze, hlavně pak čestným členům A.O.S. bratrům J. Scheinerovi, star., a Jindř. Vaničkoví, náč. a čestné uznání ses. Mil. Malé, náčelníci v uznání za vše, co bylo vykonáno ve prospěch našich boreů a kursistů o posledním sletu v Praze.

Ku konci br. starosta vítá přítomného br. Příhodu, jemuž klade na srdce důležité a zodpovědné poslání jeho ve prospěch jednot s přáním šťastné a úspěšné

cesty. K tomu br. Příhoda krátce, ale výstižně odpověděl.

Plat spol. cvičitele stanoven v té výši jako za Tech. Svazu a cestovné výlohy budou hrazeny župou a jednotami po dohodě s nimi.

Příjem v březnu 1927.

Sokol Komenský, Guy, Tex., přisp. za I. ¼ leti	\$ 6.75
Sokolice Racine, Wis., přisp. za r. 1926	58.25
Sokolice Schuyler, Neb., přisp. za I. ¼ leti	11.00
Sokol Slávský, Cicero, přisp. za IV. ¼ leti	474.50
Sokol Hawthorne, přisp. za IV. ¼ leti	17.00
Sokol Cleveland, přisp. za II. a III. ¼ leti	153.50
Sokolice Chicago, přisp. za I. ¼ leti	79.75
Sokol Schenectady, přisp. za I. ¼ leti	34.50
Sokol Supply Co., za ozn. "Pokynech"	25.00
Sokolice Milwaukee, přisp. za I. ¼ leti	45.50
Sokol Crosby, Tex., přisp. za I. ¼ leti	14.50
Sokolice Slávské, Cicero, přisp. za I. ¼ leti	157.00
Vzděl. Odb. S. Nová Vlast' za vzděl. knihov.	5.00
Marie Tůma, Clev. za 4 odznaky AOS	4.10
Sokol Phillips, Wis., vkladné ku A. O. S.	5.00
Fr. Satrapa, Yukon, předpl. na Sok Amer.	1.00
Sokol New Prague, Minn., přisp. za r. 1926	22.00
Sokolice Baltimore, přisp. za I. ¼ leti	20.75
Sokolice Tyrš, Omaha, přisp. za I. ¼ leti	27.75

Celkem \$1,162.85

Vydání v březnu 1927.

Čís. čeku.	
451—V. F. Fisher za hud. dopr. ku cv. prost.	\$ 100.00
452—Nár. Tiskárna za tisk a dopr. Sok. Amer.	548.73
453—Jarka Košar, služné jed. Výk. Výb.	200.00
454—Dr. Lad. Štolfa za redakci Sok. Amer.	50.00
455—Jar. Jelinek za redakci Těl. Přílohy	25.00
456—Fr. Klepal za red. Sokol. Hlídky	25.00
457—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny	23.00
458—Poštovné vydání úřadovny	4.32
460—Fr. Příhoda, služné spol. cvič.	200.00
461—Jar. Jelinek, služné náč. A.O.S.	200.00
462—Jos. Kos, služné taj. Ú. Tech. Odbkp.	100.00
463—Jos. Regner, služné místonáč. AOS.	50.00
464—Illinois Bell Telephone Co.	14.65
Bance za výměnu čeků	.50

Celkem \$1,541.20

Přehled:

Hotovost z minul. měsíce	\$5,671.90
Příjem v březnu	1,162.85
Úrok z bankov. vkladu	8.68

Celkem \$6,843.43

Vydání v březnu 1,541.20

Zbývá hotovost v pokladně \$5,302.23

ZÁPIS ZE SCHŮZE ÚSTŘ. VZDĚL. ODBORU A. O. S., konané dne 18. března v knihovně Sokola Chicago.

Schůzi zahájil předseda Dr. Ant. Mueller. Přítomni byli bratři Horlivý, Košar, Raisler a Dr. Štolfa.

Za nepřítomného tajemníka br. Karla Prchala, jenž se omluvil, zvolen byl za tajemníka pro tuto schůzi Dr. L. Štolfa.

Br. Raisler oznamuje, že br. R. Mejdreich uvolil se uvázati se v nakladatelství kapesního sokolského ka-

lendaře na rok 1928. Kalendářik bude vydán péčí Ústředního Vzdělavacího Odboru a Dr. L. Štolfa zvolen byl za redaktora.

Dr. Štolfa oznamuje, že obdržel potvrzení příjmu registrovaného dopisu, který poslal Dr. Fleischmanovi v záležitosti sokolských filmů. Ačkoliv potvrzení jest zde již delší dobu, žádná odpověď dosud nepřišla.

Dr. Štolfa navrhuje uspořádání školy o Masarykovi, kterýžto projekt byl schválen a podrobnosti vypracují se později.

Dr. Štolfa upozorňuje na to, že roku 1928 bude desítileté výročí prohlášení Republiky Československé a že by tedy bylo povinností Sokolstva událost tuto patřičně oslaviti. Doporučuje uspořádání akademie a programu, který by rozdělen byl na několik dní a hlavní den aby byl takového rázu, by i americká veřejnost byla na slavnost tuto upozorněna. Máme sice ještě přes rok času, ale nutno se připravovati brzy a vejíti v součinnost se sokolskou župou střední. Návrh schválen a slavnosti budou se odbývat v říjnu roku 1928. Podrobnosti budou později vypracovány.

Br. Bima z Dobšíně na Slovensku poslal dopis redakci "Sokola Amerického" s nabídkou, že by posílal pravidelně zprávy o evropském Sokolstvu případně glossované. Za dvě stránky v každém čísle požadoval by \$100 ročně. Nabídka nebyla přijata a Dr. Štolfovi uloženo, by br. Bimovi dopsal, že příspěvky jsou vítány, ale že honorář není nám možno platiti.

Br. Joža Havránek posílá nárys obsahu brožurky, obsahující návody, jak zakládati a vésti sokolské jednoty. Nárys schválen a br. Havránkovi bude dopsáno, aby na základě tom brožurku onu vypracoval.

Jelikož v Minnesotě a Texasu poměry pro Sokolstvo jsou poněkud neutěšené, navrhuje br. Košar, aby získán byl pro Vzdělavací Odbor br. Příhoda, jenž do Chicaga přijel z Clevelandu. Schváleno přijetí jeho služby co vzdělavatele a organisatora na dobu 3—4 měsíců společně s technickým odborem A.O.S. a platiti polovinu jeho služného z fondů Ústředního Vzdělavacího Odboru.

Odporučeno, aby pro budoucnost sokolské sbory vystřihaly se na svých jevištích dvojsmyslných a pochybných kusů divadelních a jejich oznamování.

Dr. L. Štolfa, prozatímní tajemník.

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ

Zápis ze schůze Ústř. Výboru Župy Východní, konané dne 21. března 1927.

Schůzi zahájil místostarosta Jos. Švec. Zápis z minulé schůze čten a schválen, jak sepsán. Zasláný projev Plzeňského Sokola čten a přijat. Technický Výbor oznamuje, že zapotřebí je dojeti k některým jednotám a připravit je na závody a slet župní a po případě i finančně pomoci, bude-li nutnost vyžadovati. Br. náčelníku byly dány pokyny, dle kterých se má zaříditi a nejpřednějším, by zájezdy k jednotám počal ihned. Nově zvolení zástupci br. Vác. Peřina a br. Alois Vančura od Těl. Jed. Sokol Fugner, Long Island, přivítání br. místostarostou do středu našeho. Zprávy z jednot: Náčelník Těl. Jed. Sokol New York vzdal se náčelnictví a na uprázdněné místo zvolen br. Jos. Gregor. Dále oznamují, že několik jejich členů se účastnilo závodu v Bronx a získali několik cen. Těl. Jed. Sokol Little

Ferry pořádá veřejné cvičení v neděli dne 10. dubna, na které se pilně připravují. Těl. Jed. Sokol Fugner, Long Island, cvičí pilně a v poslední jejich schůzi zvolen výbor, který má pracovati na tom, by udělali ústupky starším bratrům, kteří po mnoho let k jednotě přináleželi. Jaké ústupky budou udělány, dosud známo není, ale věříme, že bratři oné jednoty ocení práci svých starších pracovníků a vyjdou jim vstříc, jak nejlépe poměry tomu dovolí. Zástupce br. Fr. Nepil oznamuje, že Těl. Jed. Sokol Newark bude přijímat větší počet členů v neděli dne 3. dubna a žádají, by bratři župy Východní byli přítomni. Přání jejich vyhověno a bratři schůze této se účastní. Těl. Sbor. Dívek a Paní v Newarku pořádá 25-leté trvání dne 23. dubna a žádá, by Těl. Jed. Sokol New York a Sbor Dívek a Paní v New Yorku vyplnili program. Žádost byla zaslána na tajemníka Technického Výboru, projednána ve výboru Župy Východní a předána náčelníku župy, který se postará, by přání Těl. Sborů Dívek a Paní v Newarku vyhověno bylo. Na zdar!

Josef Kolman, jednatel.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ

PROHLÁŠENÍ!

T. J. Sokol Detroit oznamuje tímto vrácení členství Frantu Jiráskovi.

Zvláštní výbor Sokola "Detroit" zvolený minulého roku k znovuvyšetření záležitosti týkající se vyloučení Franty Jiráska, vše důkladně vyšetřil.

Po vyšetření Sokol "Detroit" ve své mimořádné schůzi, konané dne 6. listopadu 1926 a v řádné schůzi, konané dne 5. března 1927, veškerými členy rozhodl vrátiti členství Frant. Jiráskovi od doby jeho vyloučení, kteréžto se bezvýjimečně a úplně zrušuje.

Uveřejnění tohoto prohlášení v "Sokole Americkém" se dosvědčuje, že Franta Jirásek nepřestal býti činným členem Sokola "Detroit" a Výkonný Výbor Americké Obce Sokolské byl T. J. Sokol "Detroit" požádán a potvrdil nepřerušené členství br. Franty Jiráska, jak usnešeno v mimořádné a řádné schůzi.

Za Sokol Detroit

A. Skramský, starosta,

Jos. F. Hovorka, tajemník.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ

ZÁPIS ČÍS. 132.

sepsaný o řádné schůzi zástupců Sok. Župy Střední, konané ve středu, dne 16. března 1927, za přítomnosti 20 bratrů a 8 sester.

V nepřítomnosti br. starosty Dr. Muellera, který se řádně omluvil, zahájila schůzi náměstka sestra J. Harmáčková.

Nejprve přečten zápis z poslední schůze a když proti jeho sepsání námitek nečiněno, schválen beze změny.

Dopisů, o nichž by řádné usnesení učiněno býti mohlo, nebylo a proto přikročeno k projednávání běžného pořadu schůzového.

Sokol Tábor oznamuje, že usnesl se vybírat cenový poplatek pro Svaz Svobodomyšlných a že týž odváděti bude župě, což vzato na vědomí.

Podávání zpráv. Br. Továrek podává zprávu o přednášce prof. Hujera, konané v Sokole Chicago, jež velice četně byla navštívena a velice se líbila. Při nízkém vstupném vybráno bylo \$99.50, celkové vydání pak činilo \$84.00, takže zbývá čistý zisk \$15.50. Zpráva přijata a celkový účet schválen. Další sděluje, že dne 7. března konán byl Masarykův večer na paměť 77 narozenin Masarykových, při kterém hlavním řečníkem byl župní vzdělavatel br. Dr. Stofa a dalším pak konsul Dr. Smetanka, mimo to pak promítány byly obrázky vztahující se k životu Masarykovu a i jiný program obstarán. Večer, ač byl bez vstupného, nebyl navštíven tak, jak by se slušelo. Ze schůze poslán byl kabelogram presidentu Československé republiky Tom. G. Masarykovi. I tato zpráva vzata k vědomosti a vydaj s ní spojený schválen.

Vítězné družstvo Sokola "Havlíček Tyrš", které dobylo přebornictví Župy Střední na rok 1926-1927.
Od leva v pravo—Vzadu: J. Malý, F. Bezkostný, F. Maršálek. — V předu: J. Hanzlík, K. Tichý, (kapitán), O. Rychtařík.

Br. Mrázek podává zprávu z Nár. Sdružení, zmiňuje se zejména o knize Karla Perglera vydané N. S., ličící účast Ameriky v boji za svobodu Československa a o výstavě "Women's World Fair" v Coliseu pořádané, kdež i česká práce bude zastoupena a miní, že by kniha Perglerova hojně se měla kupovati, i výstava v Coliseu že by měla býti pracemi českých člen obelána. Vzato k vědomosti a bři. i ses. zástupkyně mají ve svých jednotách na to upozorniti.

Zpráva náčelníka podána byla br. Oselkou, br. náč. nepřítomnost svoji omluvil. Mezi jiným bylo ve zprávě uvedeno, že technický odbor usnesl se na novém slavnostním kroji pro dorost, bílé kalhoty, bílá blůza a námořnická čapka; při rozhovoru o tomto

bodů zavedení kroje toho neschváleno, ježto ani odbor ani župa k tomu práva nemají. Dále zmiňuje se o přípravách pro župní slet v Cedar Rapidsích. K tomu dodává br. Houkal jako člen hospodářského výboru, že dopsal do Cedar Rapids ve příčině sdělení podrobnosti, že však dosud mu nebylo odpověděno. Na konec podána zpráva o výsledku závodů dorostu a finanční výkaz, který vykazuje na příjmech \$14.60 na vydání \$20.60, takže zbývá k doplacení obnos \$6.00; celá zpráva vzata k vědomosti a finanční výkaz schválen.

Ses. Ročňonová podává zprávu z jednoty Sokolie Plzeňských, která vzata k vědomosti.

Běžné záležitosti. Br. Novák navrhuje, aby od učitele Farského bylo zakoupeno loutkové divadlo. Ježto svého času již takový návrh byl v župě již dán a zamítnut, setrváno i nyní při původním usnesení. Pokladník br. Doležal předkládá záruku na \$3000.00, podepsanou Jindrou Rabiňákem a Martinem Slovákem. Záruka přijata a v zatimní uschování jí převzal br. jednatel.

Br. Makyta zve na veřejné cvičení Sokola Havlíček-Tyrš, jež konáno bude v neděli, dne 3. dubna a br. Houkal na přednášku Dr. Vojana, jež zítra konána bude v téže místnosti, berwynský pak zástupce zve na veřejné cvičení, jež u nich konáno bude v neděli dne 17. dubna, ses. Harmáčková upozorňuje na přednášku Dr. Muellera "Poznatky v přírodě", kterouž týž koná v neděli 27. března v Sokole Havlíček-Tyrš. Bratřím i sestřám doporučuje se všech těchto podniků se účastniti.

Br. Houkal sděluje, že v jejich jednotě bylo jednáno o tom, že župní vzdělavací odbor nebývá na své podniky řádně připraven, zejména, že není postaráno o dostatečnou reklamu a že by bylo lépe věnovati větší péči vzdělavací práci v jednotách. Vzato k vědomosti a župní vzdělavací odbor má se dle toho zaříditi.

Schvalování účtů. Schválen účet jednatele za tisk 500 obálek per \$3.75, předplatné na Sokola a Věstník Sokolský v Praze v obnose \$3.00, br. Regnerovi poštovné \$2.18, sl. J. Červenkové za účinkování při Masarykovu večeru \$10.00.

Poplatky pro Svaz Svobodomyšlných zaplatily jednoty: Sokolice Havlíček-Tyrš za I. čtvrtletí \$7.17, Sokol Mladočech za celý rok \$18.00, Sokolice Chicago za I. čtvrtletí \$8.40, Sokolice Tábor za I. půlletí \$4.49.

Tím pořad schůze vyčerpán a sdělena zpráva pokladní za dnešní den.

Přijato \$43.42. Vydáno \$40.93. Hotovost \$917.43. Nazdar!
M. Brichta, jednatel.

ZE ŽUPY JIŽNÍ

Zápis z mimořádné schůze jižního okrsku župy, obdývané v Houstonu dne 6. března 1927.

Schůze zahájena br. starostou župy Jižní o 10. hod. dopoledne za přítomnosti zástupců, br. Touš a sestra Stanovská, Galveston; br. Vrla, Guy; br. Kelárek a Zobal z Crosby, br. Morris, Brodecký a Nezval z East Bernhard. Z Houstonu byla návštěva četná, dostavil se téměř celý cvičitelský sbor. Bratr starosta vysvětluje, že dovolil si svolati tuto schůzku, by lépe poznal se s bratry, sblížil se a umožnil přímou výměnou náhledů na místě, a tak mohl v příští schůzi žup-

ni tlumočiti přání Jednot celého okrsku. — Stěžuje si, že nemožno udržeti uspokojivé spojení s Jednotami a že tato důležitá usnešení bud' neustále odkládají aneb vůbec nezodpovědí. Tim práce v ústředí se stěžuje a Jednoty dbalé svých povinností postup práce v župě nesprávné kritice podrobuji. — Činnost, župní starosta Hošek dodává, zreadli jen dočvilnost odpovědných činnovníků Jednot a bez svědomité součinnosti jest zdar práce pochybný. — Na to všichni přítomní zástupci Jednot slibují, bud' postarati se o potřebnou nápravu doma aneb o změnu, která by požadavkům vyhověla. — K tomu bodu věčně promluvíli bři. Vrla, Brodecký, Dvořák, Zobal a Kašpar.

Dále br. starosta podává informace o cestě br. náčelníka po Jednotách i vysvětluje galvestonským, proč nebyli v tomto zájezdu zahrnuti. Dále se táže všech zástupců, jak pohlízejí na práci ústř. výboru a žádá o přímou kritiku. K tomuto bodu pak promlouvají br. Kašpar, Olexa, Dvořák, Vrla, Nezval a Zobal, že všeobecně jsou s prací župy spokojeni a výtky jsou jen podřízeného řádu.

Br. Kelárek žádá, by byl opět zaměstnán společný cvičitel stálý při nejbližší příležitosti, což podporuje br. Rulík, sestra Stanovská a jiné. O tomto bodu nemožno jednati až dle přání Jednot v příští schůzi župy. — Rokováno o výhodách i opáčně a vzpomenu práce br. Havráňka i sestry Havráňkové resoluci uznání.

Máme-li úspěšně čeliti zániku, třeba věnovati výchově mládeži naší všechny naše pile — vysvětluje starosta a v debatě, která se rozpředla, poznati, že Sokolové okrsku dobře chápou zodpovědnost naši v tom směru.

Uloženo Jednotám bedlivě uvažovati, který plán by byl nejlépe vyhovující a pak podati co nejdříve zprávu ústř. výboru župy. Odporučeno více práce věnovati dorostu a závodům téhož a připustiti i mladší 14 let. Odporučuje se, by Sokolské členstvo SPJST působilo agitačně v Jednotě, by práce vzdělávací i tam byla podporována, a odporučuje se organisování akce pro příští sjezd Jednoty. Sokolstvo župy stavi se tímto pro vzdělávací činnost naši mládeže a vyzývá veřejnost k součinnosti. Br. starosta H. je ochoten uspořádati přednášky kdekoliv, k povzbuzení činnosti naznačené a přítomní slibují svoji podporu. Br. Vodehnal přečetl nám několik příhodných odstavců o práci vzdělávací a organizační a br. Olexa pak navrhl, aby k hlavním mezisletovým závodům byli poslání jen takoví bratři a sestry, kteří čestně příslibí, že v práci Sokolské setrvají. — Schváleno a odporučeno tech. odboru župy, okrsku i Jednot v župě Jižní k sledování. Ant. R. Hamusek, zapisovatel.

Výkonnému Výboru Amerického Obce Sokolské.

Dallas, Tex.

Bratři!

Dnes obdrželi jsme od vás náš pravidelný příspěvek župní v obnosu \$70.70 a také mimořádný v obnosu \$150.00; děkujeme vám za oboje. Obnosu jsme již nutně potřebovali, neboť právě se navrátil náš br. župní náčelník Kučera ze své první okružní cesty nácvikové po Jednotách Texasu a když uvážíte vzdálenosti v našem státě, uznáte že vydání je značné. My však milerádi letos celý příspěvek v obnosu \$600.00 chceme věnovati činnosti tělocvičné a jen doufáme, že všem našim Jednotám z toho vzejde žádoucí vzpružení a že bratři v župě uznají naši upřímnou snahu, prospěti.

Při trochu porozumění a jen průměrné svědomitosti v Jednotách naše župa by si na konec roku 1927 měla státi, co se činnosti tělocvičné týče, na dobrém stupni. Podaři-li se nám Vás, bratři, v středním výboru v Obci o tom přesvědčiti, že bychom i s našim přidělem pro činnost vzdělávací zde v župě přímo lepších výsledků docílili, pak i v ohledu organizačním, v šíření myšlenky Sokolské do osad již příznivě nyní naladěných, získali bychom potřebných finančních prostředků, které Vy nyní tam neužíváte v náš zde přímý prospěch.

Neradi bychom, abyste se, bratři, domnívali, že snažíme se vymknouti Vaši kontrolu, ba naopak, vítáme každé šetření, ale domníváme se, že známe dobře své potřeby zde na jihu a dovedeme si vydržovati své cvičitele levněji z ústředí župního, než možno tak učiniti z Obce. Rovněž tak i činnost vzdělávací by se dala úspěšněji řídit z župního sídla a my ujišťujeme Vás, že jak v činnosti tělocvičné se přesně řídíme dle předpisu technického odboru naší Obce, tak i naše činnost vzdělávací by se podřídila Vašemu vedení. — Měl jsem příležitosti letos navštívit většinu Jednot našich v Texasu a zasedal jsem se zástupci téměř všech Jednot ve vážných poradách po novém roce 1927. Všichni souhlasí s ústředním vedením Župy Jižní, že třeba nám tu intenzivnější činnosti vzdělávací mezi krajany a více pozornosti výchově naší mládeže, které zde máme značný počet. Vaše zmínka, že bychom mohli v krátkosti očekávati návštěvu organisatora-cvčitele-vzdělavatele nás překvapila, neboť vskutku nevíme, jak bychom mohli nyní změnit své plány, aniž bychom činnost svou poškodili. My prosíme Vás, abyste letos nám raději přidali prostředků finančních a ušetřili cestovné a pak-li na konec roku přehled naší činnosti nebude v této "samosprávě" pokrok vykazovati, vrátíme se zas k starému systému, ač tvrdím, že jest chybný. Vina ovšem nebude spočívati v administraci poskytnutých fondů, nýbrž v tom, jak Jednoty svoji vlastní zodpovědnost pochopily. Toto vědomí zodpovědnosti probuditi u všech činitelů našich Jednot, jest ovšem jeden z problémů činnosti vzdělávací.

Doufám, že tato moje upřímně míněná slova padnou na půdu úrodnou a pakli chybuji, rád se dám poučiti. — Práci naší sokolské: Zdar! — Váš

L. O. Hošek, starosta župy Jinží.

Dallas, Tex.

Milý br. redaktore a bratři vůbec!

Náš br. župní náčelník Kučera poslal mně ze své nácvikové cesty po Jednotách v Texasu tolik pěkných zpráv, že nechci odkládati déle, ale sdělit s vámi, jak jsem byl potěšen. Sestavíme v ústředí v krátkosti podrobnou zprávu, prozatím jen všem bratrům i sestrám za vzornou součinnost srdečné díky vzdávám. Nemohu opomenouti obzvláště Jednoty v Guy, Tex., která opět ze starých trosek utěšeně se zvedá a každému tam, kdo přispěl a ještě přispěje k znovuoživení, platí mé srdečné sokolské Na zdar!. Ovšem, že i jinde jsou členové na stráž a po čase výkaz promluví, jak povinnosti naše jsou chápány. Jen dále tak všude, bratři milí, necht' radost budiž zvát se Sokolem. Necht' tam, kde Jednoty naše jsou, věčný ruch, činnost vzdělávací, osvětová a výchova mládeže naše budiž domovem.

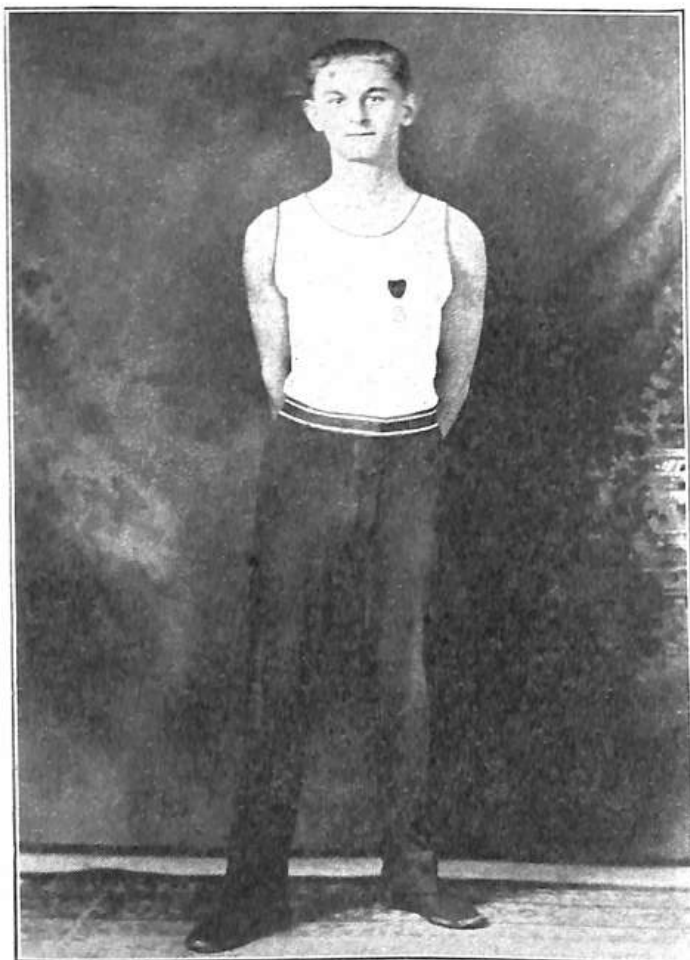
Tímto programem získáme každého upřímného člověka přátelství a oddáme zánik našeho zde jména. Nazdar! Váš všech L. O. Hošek, župní starosta.

Okrsek Oklahomský.

Prague, Oklahoma.

Jelikož technický odbor okrsku Oklahomského pro vzdálenost od Texasu již dříve hledal prostředky výhodnější pro zlepšení činnosti v jednotách a k usnadnění a zakládání v osadách nových tělocvičných jednot Sokola, tak aby jednoty častěji navštěvovány býti mohly společným cvičitelem. Dospělo se přec k usku- tečnění vydržovati samostatného společného cvičitele pro stát Oklahomu s dorozuměním ústředního výboru župy Jižní:

Bývalý náčelník župy Západní, br. Emil Klobasa, přesídlil se do Oklahomy a získán za společného cviči-

Br. Ant. Šeděnka.

tele a organisatora okrsku s přiměřenými podmínkami do konce roku. Br. Klobasa vysvětluje způsob organizační i tělocvičný i v menších osadách v Nebrasce s dobrým úspěchem a doufá, že i zde tímto způsobem výhodnější činnost sokolská rozvíjeti se dá.

Všechny jednoty sdružené v Okrsku hlasovaly o otázce, má-li se vydržovati společný samostatný cvičitel pro Oklahomu. Jedna jednotka hlasovala záporně. Po vysvětlení záležitost znovu podá členům k uvážení a hlasování. Všechny ostatní hlasují pro a schvalují br. Klobásu a nabídku jeho.

Společný cvičitel nastupuje svoji činnost v jednotách ihned. Rozvrh jeho cest po jednotách a nácviky pro mezikolecké závody rozvrhne Technický odbor

Okrsku. Vzdělávací odbor připraví půdu k zakládání nových jednot v osadách mezi krajany.

Sídlo okrsku zustane nadále v Prague, Okla., kde jak technický tak vzdělávací odbor Okrsku se úplně zorganizuje. Doufám, že tímto způsobem docili se v jednotách toho, čeho dříve se postrádalo a vzpruží se činnost sokolská jak po stránce tělocvičné tak vzdělávací.

Okrsek pořádá bude závody a slet před župními závody, v Yukon, Okla. Taktéž zájezdy do osad, kde by se nové jednoty založiti mohly.

Postupná činnost společného cvičitele a zprávy jeho, podávány budou pravidelně ve zprávě Župy Jižní v Dallas, Tex.

Pro velice nepříznivé zimní počasí v Oklahomě nebylo možno činnost sokolskou rozvinouti tak, jak je žádoucí. Doufáme však teď, že vše se vynahradí a v každé jednotě najdou se ruce pomocné. Jen s chutí do práce společně. — Na zdar!

Franta Šeděnka, zapisovatel.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS AUGUST 24, 1912,

of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Ill., for April 1st, 1927.

County of Cook { ss.
State of Illinois }

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Julia B. Musil, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that she is the expeditor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of her knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher, National Printing and Publishing Co., 2146 Blue Island Ave., Chicago, Ill. Editor, Dr. L. Štolfa, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill. Managing Editor, Dr. L. Štolfa, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill. Business Manager, Jarka Kořan, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

2. That the owner is: (If the publication is owned by an individual his name and address, or if owned by more than one individual the name and address of each, should be given below; if the publication is owned by a corporation the name of the corporation and the names and addresses of the stockholders owning or holding one per cent or more of the total amount of stock should be given.) one per cent or more of the total amount of stock should be given.) President, Joseph Pláček, 2347 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Secretary and Treasurer, Jarka Kořan, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Illinois.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is. (This information is required from daily publications only.)

National Printing and Publishing Co.
Per JULIA B. MUSIL.

Sworn to and subscribed before me this 8th day of April, 1927,

(Seal.)

B. C. BARTIK.

(My commission expires Feb. 20, 1929.)

ADRESAR

Amer. Obce Sokolské

ÚŘADOVNÁ VÝK. VÝB.:
2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.
Tel. Rockwell 8823.

Výkonný Výbor A. O. S.

Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v síni č. 2 Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Starosta Jos. Plaček, 2347 So. Kedzie Ave. I. nám. M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave. II. nám. A. Doležal, 2448 So. Kedzie Ave. Jednatel Jarka Kořáň, 2345 So. Kedzie Ave. Náčelník Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.

Poštovní peněžní poukázky aneb čeky bud' teč vystavovány pouze na jméno:

AMERICAN SOKOL UNION

a zaslány na jednatelce Vyk. Výboru Jarka Kořáň, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill. K čeků nutno připojit 10 centů v poštovních známkách na výměnu.

Ústřední Vzdělávací Odbor A. O. S. koná schůze každý 3. pátek v měsíci v úřadovně Vyk. Výboru A. O. S. Předseda Dr. Ant. Mueller, 1523 W. 18th St.; tajemník Karel Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Technický Výbor Americké Obce Sokolské.

Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.; místonáčelník: Josef Regner, 2522 So. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; tajemník: Josef Kos, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Finanční výbor A. O. S.: Ant. Kybicová, Em. Houkal, Aug. Raisler, 1833 S. 60th Ct., Cicero, Ill.

Redakční kruh. Předs. Dr. Ant. Mueller; taj. Kar. Prchal, 2419 So. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Zupa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr, 312 E. 70th St.; náměstek Jos. Švec; pokladník Chas. J. Polák; jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Technický Výbor: Náčelník Jos. Gregor, 1817 1st Ave., N. Y. Podnáčelník Jos. Samá; jednatel Anton Hron, 432 E. 73rd St., N. Y.

Vzdělávací Výbor: Jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York.

Dopisy, týkající se různých výborů, zasílány bud' teč na jednatelce výboru.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětko, 2010 S. Ashland Ave., tajemník F. J. Hejny, 2002 Ashland Avenue.

Baltimorská Jednota Sokolice v Baltimore, Md.; schůze 4. úterý v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 3234 Elmora Ave. Tel. Wolfe 8308 W. Náčelnice Ottilie Martinek, 2019 E. Eager St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Vojta Filip, 19 — 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave., Newark, N. J.; tajemník V. J. Rychevský, 21 Grace St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci. Tajem. Aug. Vobotík, 3313 — 3rd Ave.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Emil Abeles, 2239 N. 4th St.

Těl. Sbor Sokolek Philadelphia, Pa., koná schůze 1. neděle v měsíci v 8 hod. večer v České Národní Budově, 2202 N. Marshall St. Tajemnice Mary Mikosek, 3328 N. 5th St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Jaroslav Koudelka, 129 Meadow St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. Anna Richter, 445 E. 77th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Vilémína Ulman, 509 So. 17th St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 2. pátek; tajemník Fr. Nepil. Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 4. pátek; tajemnice Ottilie Mayer, Merhof Rd., Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 134 — 5th Ave. Taj. Vác. Anýž, 115 Howard St.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 521 Webster St.

T. J. S. Sokol v Curtis Bay, Md. Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci. Tajemník František Blahout, 205 Cherry St.

T. J. S. Sokol Petersburg, Va. Taj. H. Horák, 16 Bollingbrook St.

Zupa Severovýchodní. Sídlo Cleveland, Ohio.

Výkonný výbor zupy Severovýchodní. Starosta Karel Bernreiter, 8710 Quincy Ave.; místostarosta Jos. Hlaváček; tajemník Alois Procházka, 12506 Craven Ave.; pokladník Frant. Zák, 2509 E. 89th Street. Schůze konají se každou prvou sobotu v měsíci v Sokole Cech-Havlíček, na Wendell Ave., Cleveland, Ohio.

Technický Odbor žen a mužů, zupy Severovýchodní. Náčelník br. V. Přech; I. místonáčelník br. F. Přihoda; II. místonáčelník br. F. Pliska; náčelnice ses. M. Vazačová; místonáčelnice ses. B. Novotná; jednatelka ses. M. Chaloupková, 3103 Otakar St.

Těl. Jednota Cleveland. Schůze 2. sobotu v měsíci ve 8 hodin večer. Taj. Emanuel Svoboda, 3802 E. 116th St.

Sokol Cech-Havlíček, Cleveland, O. Schůze 3. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; taj. M. Zeman, 3470 East Blvd.

Sokol Detroit, Mich. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut Aves. Taj. J. F. Hovorka, 4963 — 32nd Street; účetní Jan Kalina, 4275 Lawton Ave.

T. J. Sokol Bannister, Mich. koná schůze 4. neděle v měsíci v budově Z. Č. B. J. v Bannister, Mich., starosta Václav Škaryd, taj. Fr. Stehlík, R. 1, Ashley, Mich.

Těl. Jed. Sokol Owosso, Mich. Odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci v 7. hodin večer v kasárnách. Tajemník Vác. Salava, st., 817 Wilkinson St., Owosso, Mich. Starosta John Studenka, 1308 W. King St., Owosso, Mich.

Sbor Sokolek Detroit, Mich. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v 8 hodin večer v Národním Domě, 3009 Tillman Ave. Tajemnice Anna Berdych, 5247 Garland Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 1. čtvrtek v 7:30 večer v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 1900 Broadway.

Sokol Nová Vlast, Cleveland, Ohio. Schůze každou první středu v měsíci. Starosta Karel Kolar, 4102 Smith Ave.; náčelník Fr. Kunasek, 10429 Almira Ave.; účetní Marie Pehula, 3812 Carlyle Ave.; tajemník Vác. Nebesa, 3338 W. 54th St.

T. J. S. Tyrš, Cleveland, O. Schůze 1. středu v měsíci v síni J. A. Komenský na 131st St. Starosta E. Černohorský. Taj. Louis Procházka, 12506 Craven Ave., Cleveland, Ohio.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděle odpoledne v měsíci v místnosti 2002 Front St. Taj. Osvald Vsetula, 2041 Genesee St., Toledo, Ohio.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton, Ohio. Schůze 1. neděle v měsíci. Jednatel Jan Novotný, 3114 E. Second St.

Těl. Jed. Sokol Říp, Pittsburgh, Pa. Schůze každou 1. neděle v měsíci. Taj. James Kafka, 836 Hazelwood Ave., Squared Hill, Pittsburgh, Pa.

Zupa Střední. Sídlo Chicago, Ill.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. Ant. Mueller; náměstka Jennie Harmáčková; jednatel Matěj Brichta, 1639 S. 47th Ct., Cicero, Ill.; pokladník Ant. Ant. Doležal, 2440 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náčelník Jos. Regner; účetní výbor: sestra Pelikánová a bratři Socha a Rabiňák. Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago.

Technický Odbor Zupy Střední odbývá schůze každou první středu v měsíci v 9:00 hodin dopol. v Sokole Chicago, 2345 So. Kedzie Ave. Náčelník Jos. Regner, 2522 S. Hamlin Ave. I. místonáčelník Karel Tichý, 2613 So. Avers Ave. II. místonáčelník Vác. Zaluodek. Jednatel Karel Oselka, 2314 Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Technický Odbor Žen Zupy Střední. Pravidelné schůze konány každou druhou středu v měsíci v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice Ottilie Kadlec, 2445 již. Highland Ave., Berwyn, Ill. Místonáčelnice Vlasta Hovorka, 2527 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.; tajemnice Emilie M. Kocmoudová, 4114 W. 25th St., Chicago. Veškeré zprávy a dopisy bud' teč zasílány na tajemnici.

Vzdělávací Odbor Zupy Střední Předseda T. Továrek, 1216 So. Lombard Ave., Oak Park, Ill.; taj. John Zrna, Sokol Slávkův Building, Cicero, Ill.; pokladník Jos. Hanzlik. Vzdělavatel Dr. L. Štolfa, 2401 Gunderson Ave., Berwyn, Ill. Schůze se konají každé 3. pondělí v měsíci v Sokole Chicago. Sbor Plzeňských Sokolů, Chicago, Ill. schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plze Sokole, tajemnice Aloisie Kreml, 1151 Kenilworth Ave., Oak Park, Ill.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 3. pondělí v měsíci, čís.: 1. v Sokolovně, 2335-2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Fr. Renský, 2634 S. Central Park Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; účetnice Františka Remský, 2634 So. Central Park Ave.; tajemnice Rose Loukota, 2215 So. Elmwood Ave., Berwyn, Ill.

Těl. Jed. Sokol Čechie, Chicago, Ill. Schůze se odbývají každé třetí úterý v měsíci v Národní Síni, 1645 North Cicero Avenue, Chicago, Ill. Jednatel John Votoček, 1716 Menard Ave., Chicago, Ill.

Jednota Sokolek Čechie, koná schůze každý druhý čtvrtek v Národní Síni, 1645 N. Cicero Ave. Tajemnice Kat. Greenwald, 1111 N. Lawndale Ave.

T. J. Sokolky Tábor, Oak Park, Ill. Schůze druhé pondělí v měsíci v budově Sokola Tábor, Clarence Ave. a 16. ul. Tajemnice Růžena Horáčeková, 110 W. Roosevelt Rd., Oak Park, Ill.

Těl. Jed. Sokol Rozvoj v Irving Parku, Chicago, Ill. Schůze každý 4. čtvrtek v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. John Kozák, 5233 N. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Rozvoj koná schůzi každý 2. pátek v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. Rose Vlnatý, 4625 N. Karlov Ave.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Ill.; schůze 2. pondělí v Čes. Angl. Svobodné škole, 1128 W. 18th St.; tajemník Theo. Vavřínek, 1616 Blue Island Ave.

Sokol Slávkův, Cicero, Ill., odbývá své schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v nové budově na 22. ul. a Lombard Ave., v síni č. 1. Jednatel Fr. Domanický, 2611 So. Harvey Ave., Berwyn, Ill.

Sokolice Slávkův, Cicero, Ill. Schůze 2. úterý v měsíci v síni budovy Sokola Slávkův v Cicero, Ill. Starostka Růžena Šebek; tajemnice Marie Brichtová, 1639 So. 47th Ct., Cicero, Ill., telefon Cicero 6403.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicago koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale Ave. Tajemník Jind. Čalek, 2237 Elmwood Ave., Berwyn, Ill.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicago koná schůze každé 2. úterý v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. Ant. Roucka, 2703 S. Central Park Ave.

Sokol Fugner v Chicago koná své schůze každou 4. neděle v měsíci ve vlastní budově, 10756 Green Bay Ave. Karel Topinka, 10722 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

T. J. Town of Lake, Chicago. Schůze 1. středu v měsíci, roh 48. a Honore ul. Taj. Jan Bureš, 2441 W. 51st St.

Ženský Odbor Sokola Town of Lake, Chicago; schůze 4. čtvrtek v 8 hodin večer ve škole Č. S. P. S., 48. a Honore ul. Tajemnice Božena Happ, 5927 So. Rockwell St.

T. J. S. Tábor Schůze každou 4. středu v měsíci ve vlastní budově, 1602 S. Clarence Ave. Tajemník Vác. Špachman, 1422 So. Cuyler Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolovně na 27. Pl. blíže Ridgeland. Tajemník Karel Šedivý, 6422 W. 27th Pl., Berwyn, Ill.

T. J. Sokolice Tábor. tajemnice Růžena Horáček, 110 W. Roosevelt Rd., Oak Park, Ill.

Sokolice Berwyn, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci. Tajemnice Marie Horejs, 6509 W. 28th St., Berwyn, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. úterý Tajemník Rud. Kluiber, 6524 W. 26th St., Berwyn, Ill.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Am Sini; jednatel Jan Kloubouch, 831 — 33rd St.

Těl. Jed. Paní a Dívek v Milwaukee, Wis. Schůze 1. čtvrtek v měsíci. Tajemnice Bož. Kloubouch, 831 — 33rd St.

Sokol Mladých v Racine, Wis.; koná své schůze poslední středu v měsíci ve vlastní budově, 1313 Lincoln St.; tajemník Vinc. Stloukal, 2003 N. Main St.

Ženský Odbor Sokola Mladých v Racine, Wis., koná schůze každý 2. pátek v měsíci v 8 hod. večer v Sokolovně. Tajemnice Růž. Jensen, 1637 N. Main St.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v siní Slov. Lípy; tajemník Frank Fabera, 1222 New York Ave.

T. J. Sokol Cedar Rapids, Ia. Schůze první pondělí v měsíci. Jos. Klinský, starosta, 600 B Ave.; J. Cimburek, tajemník, 610 — 6th Ave. E.; Cedar Rapids, Iowa. Fr. Machovský náčelník, 85 — 22nd Ave. W. Marta Králík, náčelnice, 2110 J. St. W.

Sokolice Renata Tyršová v Cedar Rapids, Ia. Tajemnice Marie Vitek, 829 Weing Rd.

T. J. Sokol Slov. Lípa, St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Národní Sini, Dolman and Allen Aves.; tajemník Aug. Černík, 3012 California Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze 1. pondělí v Národní Sini na 11. ul. a Exchange Ave. Taj. Vác. Beran, 2524 Gross Ave.

T. J. Sokol Edwardsville, Ill. Schůze se konají každou první neděli v měsíci v Národní siní na Vandalia ul. ve 2 hodiny odpoledne. Starosta Vincenc Sýba, 1024 Ruskyn Ave.; jednatel Kar. Slavík, 1726 N. Main St.; účetník Jos. Volma, 911 Highland St., Edwardsville, Ill.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední Výbor odbývá své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v siní Těl. Jed. Sokol Omaha, So. 13th St., Omaha, Neb. Starosta Š. Rokůsek; jednatel Jos. Mík, Burl. Sta.; pokladnice Mary Laštovica, 2318 So. 16th St.; náčelník Emil Klobasa, 2319 So. 13th St.; podnáčelnice Mary Laštovica.

Technický odbor: Emil Klobasa, náčelník; podnáčelnice Franta Laštovica, W. Vonásek; náčelnice a zápis. Mary Laštovica, 2318 So. 16th St., Omaha, Neb. Schůze 1. a 3. středu.

Vzdělávací Odbor: Š. Rokůsek, předseda; Jos. Mík, tajemník za Župu Západní; Jos. Mík, jednatel.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; schůze 1. neděli večer. Taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Jos. Smrž, 1645 N. Main St.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta St. Šerpán, 711 Pine St.; tajemník Jos. Tománek, 1702 So. 16th St.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v siní Č. S. P. S.; taj. Jerry Dibelka.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8 hodin večer; tajemník Fr. Kubín, 5437 So. 20. St., So. Side, Omaha, Neb.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní siní, 21st & U St.; tajemnice Marie Jindra, 1211 Edward St., S. S. Omaha, Neb.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí v Sokolovně. Starosta Růž. Křeček; tajemnice Marie Laštovica, 2316 So. 16th St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděli; tajemnice Marie Dobrovola, 824 Worthington Pl.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v Sokolovně; tajemník Elhard Janeček.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník Boh. Komínek.

T. J. Zizka, Bruno, Neb. Schůze 1. neděli ve 2 hod. odpo. v siní Bruno Dram. Klubu. Taj. Arnošt Mícha, Bruno, Neb.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Mrs. Emma Schmid, Schuyler, Neb.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

T. J. S. Prague, Prague, Neb. Schůze 1. úterý v měsíci v siní Z. Č. B. J.; tajemník J. F. Frai.

T. J. Sokolky Wilber, Neb. Tajem. Miss Bertha Bednář, Wilber, Neb.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Marie Smrž, 1645 N. Main Ave.

T. J. Sokol Brush Creek, Neb. Schůze 2. pondělí v měsíci. Starosta Elmer Šasek, taj. Berta Bednářová, Wilber, Neb.

T. J. Sokol Burwell, Nebr.; tajemník Jos. G. Nekuda, Burwell, Neb.

Těl. Jed. Sokol Wilber, Neb. B. J. Vašák, starosta; John Wolf, tajemník. Schůze každé první úterý v měsíci v Sokolovně.

T. J. Tábor, Pleasant Hill, Neb. Tajemník Frank Mareš, Dorchester, Neb.

T. J. Sokol Milligan, Neb. Tajemník Josef Sádlo.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; schůze 2. a 4. neděli; tajemník Frank W. Tomáš, Box 393.

Župa Sverní. Sídlo v St. Paul, Minn.

Starosta Frank Srámek, 3317 Garfield Ave., So. Minneapolis, Minn.; náměstkyně Božena Vaňková, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn.; jednatel Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn.; pokladník Josef Suk, Denham, Minn.; náčelník Frank Drassal, 809 Tuscarora Ave., St. Paul, Minn.; podnáčelník Anton Suk, Denham, Minn.; vzdělavatel Jos. Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; dopisovatel Fr. R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn.

T. J. Sokol St. Paul, Minn. — Členská schůze koná se každý 3. pátek v měsíci v 8 hod. večer v siní Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave. Vzdělávací schůze se odbývá každý 3. měsíc v roce. Louis L. Hlaváček, tajemník, 2108 — 3rd Ave. So., Minneapolis, Minn.

T. J. Sokol Komenský, Hutchinson, Minn. Taj. Marie Dostal, R. 2, Box 91.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v siní Č. S. P. S., taj. Walter E. Rypka.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odpo. v České Národní Sini, Washington a 23rd Ave.; tajemník Jarka Žezulka, 1218 — 12th Avenue No. Minneapolis, Minn.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze každou 2. středu v měsíci v 8 hodin večer. Tajemník Joseph Zajíček, Box 618.

T. J. S. Denham, Minn. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jakub Žezulka, Route 2, Willow River, Minn.

T. J. Sokol v New Prague, Minn. Taj. Mrs. M. A. Novák.

T. J. Sokol Pine City, Minn. Tajemník Louis Volenec, Pine City, Minn.

Župa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední Výbor v Dallas, Tex. Starosta L. O. Hošek; pokladník W. Nesuda; taj. Fr. Curda, 2022 — 2nd Ave.; náčelník V. Kučera, 2316 Stephens St.; všichni v Dallas, Texas. Schůze každou čtvrtou neděli dopol. v Sokolovně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis Tex.; tajemník Boh. Zázvorka, 401 E. Vaco Street.

T. J. S. Zizka, Dallas, Tex.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Carl St., tajemník L. O. Hošek, 204 W. 12th St., Dallas, Tex.

T. J. Sokol East Bernard, Tex., tajemník J. Josephine Spaček, East Bernard, Texas.

T. J. S. Jan Amos Komenský; taj. St. Rosa Mikeska, Guy, Texas.

T. J. Sokol Buckholts, Texas. Tajemník Vilém Kůžel, R. 1, Buckholts, Texas.

T. J. Sokol v Seaton, Texas. Tajemník J. J. Mikeska, R. 4, Temple, Texas.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.; tajemník Rich. Stránský, 709 So. 16th St.

T. J. S. Sokol Fort Worth, Tex. Starosta Anton Tobola, 2603 Columbus Ave.; taj. Joe Sviták, 2120 Prospect Ave.; náčelník John Bečan, 2211 Ross Ave., Fort Worth, Tex.

T. J. Sokol Penelope, Texas. — Taj. Tom Přikryl, R. 1, Hubbard, Texas.

T. J. Sokol Houston, Tex. Schůze první čtvrtek v měsíci v siní řádu Pokrok Houstonu S. P. J. S. T. na Studewood. Tajemník Oldřich Š. Vala, Box 88, Sunset Heights, Tex.

T. J. Sokol Galveston, Tex. Schůze první čtvrtek v měsíci v Jihoslov. siní, 307 1/2 — 23rd St. Tajemnice H. Stanovská, 4702 Q Ave.

T. J. Sokol Crosby, Tex. Schůze každou první neděli v měsíci dopoledne. Tajemník S. Kelarek, Crosby, Tex.

Výbor okrsku Oklahoma. Sídlo Prague, Okla. Starosta C. Sádlo, Prague, Okla.; tajemník Fr. Šeděnka, Prague, Okla.; náčelník C. Sádlo, Prague, Okla. Schůze každou 4. neděli v měsíci.

T. J. Sokol Oklahoma City, Okla. Schůze 2. úterý v měsíci v siní Oklahomský Rolník, Z.B.J. Tajemnice Mary Pirnik, Wheatland, Okla., R. 1; náčelník J. Delly, 100 E. 33rd St., Oklahoma City, Okla.

T. J. Sokol Yukon, Okla., schůze 1. neděli v měsíci ve 2 hodiny odpoledne ve své siní, 2 míle jižně od Yukon. Tajemník Vác. Jech; náčelník F. A. Švejkovský; náčelnice Ella Švejkovský.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník Fr. Šeděnka, Prague, Okla. Schůze správní každé druhé pondělí; vzdělávací každé čtvrté pondělí v měsíci.

T. J. Sokol Kingfisher, Okla. Tajemník Marie Černý, Kingfisher, Okla.

Župa Pacifická, Sídlo v San Francisco, California. Starosta Fr. J. Laštovka, 739 Page St.; místo-starosta Frank Budenský, 739 Page St.; jedn. Anthony W. Julis, 739 Page St.; pokl. Fr. J. Laštovka, 739 Page St.; náč. Anton Kohoutek, 739 Page St.; cvičitel Luděk Jirsák, 739 Page St. Schůze odbývají se v místnosti Sokola, 739 Page St., každý druhý pondělík v měsíci v 8 hodin večer.

T. J. S. San Francisco, Calif. Schůze 1. pondělí v Sokolské siní, 739 Page St., v 8 hodin večer. Taj. Anthony W. Julis, 4th Motors Presidio of San Francisco, Cal.

T. J. S. Oakland, Calif. Schůze 2. úterý v měsíci v domě Pacific Building, roh 16. a Jefferson. Tajemník J. Pižl, 3318 — 38th Avenue.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy, Portland, Oregon; tajemník A. F. Ševčík, 1029 E. Madison St.

T. J. Sokol Los Angeles, Calif. Schůze koná druhou sobotu začátkem měsíce v Polské siní dole, na 40. a Avalon Boulevard. Jednatel Joseph Jurák, 483 E. 48th St. Starosta Jos. Jelínek, Room 900, Stock Exchange Bldg., 639 So. Spring St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Calif. Schůze 1. středu začátkem měsíce v Polské siní na Avalon Blvd. a 40. ulici. Tajemnice Jožka Nerad, 5430 So. Gramercy, Los Angeles, Calif.

T. J. S. Scio, Oregon. Schůze 1. pondělí v siní Z. Č. B. J.; tajemník Ed. Rubesh, R. 2, Scio, Oregon.

T. J. S. Seattle, Wash. Tajemnice Rose Džkan, 4017 Ransier Ave., Seattle, Wash.

T. J. Sokol, Malin, Oregon. Tajemník Vine. Zumr. Malin, Clamath Co., Oregon.

Vzdělávací knihovnička

obsahuje tyto knihy a brožurky:

Vaníček: O nás pro nás I.
Vaníček: O nás pro nás II.
Vaníček: Sokolské epistolý I-II.
Vaníček: Světlov stopou.
Vaníček: Dorostu sokolskému.
Vaníček: Sokolstvo, jeho směr.
Vaníček: Povinnosti sokolské.
Vaníček: Památce Žižky.
Pelikán: Náboženství, církev, klerikalismus.
Pelikán: Sokolská myšlenka.
Pelikán: Sokolský vzdělavatel.
Pelikán: O Sokole a sokolství.
Tyrš: Náš úkol, směr a cíl.
Křen: Cíl snah sokolských.
Štěpánek: Příručka pro činovníky.
Král: O tělocviku.
Vrabcová: Dějiny ženského tělocviku sokolského.
Štěpánek: Zřízení sokolské.
Sokolský katechismus.
Anketa o náboženství.
Chalupný: Stát sokolské.
Novák: Paměti K. Havlíčka.
Velkoborský: Zdraví a krása.
Základy tělesné výchovy.
Havlíček: Organizace osvět. práce.
Pelikán: Náš odboj.
Tyršovo sokolství.
Hiller: Naše nejbližší úkoly.
Lipán: Našemu dorostu.
Základy sokolského vzdělání.
Lipán: Sokolík.
Novák: Duch dějin sokolských.

Knihovničku tuto lze objednat v úřadovně A. O. S., 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., za \$5.00, v čemž započítány jsou všechny výlohy dopravní.